

วุฒิสภา

เอกสารประกอบการพิจารณา

ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล

พ.ศ.

(สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)

บรรจุระเบียบวาระการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๕ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ)

วันจันทร์ที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๕๗

อ.พ. ๑๑/๒๕๕๗

บทสรุปสำหรับสมาชิกวุฒิสภา

ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล พ.ศ. เป็นการปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล โดยให้จัดตั้งมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลขึ้นแทนสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล และให้ยกเลิกกฎหมายเดิมที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบันจำนวน ๒ ฉบับ คือ พระราชบัญญัติวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา พ.ศ. ๒๕๑๘ และพระราชบัญญัติเปลี่ยนชื่อวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา เป็นสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล พ.ศ. ๒๕๓๒ เพื่อให้สอดคล้องกับหลักการในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ ที่มุ่งเน้นการปฏิรูปการศึกษาอย่างเป็นระบบ

โดยที่บทบัญญัติมาตรา ๓๖^๑ ของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ บัญญัติให้สถานศึกษาของรัฐที่จัดการศึกษาระดับปริญญาเป็นนิติบุคคล เพื่อให้สถานศึกษาของรัฐดำเนินการได้โดยอิสระ สามารถพัฒนาระบบบริหาร และการจัดการที่เป็นของตนเอง มีความคล่องตัว มีเสรีภาพทางวิชาการ และอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของสภาสถานศึกษา ดังนั้น สมควรจัดตั้งมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล จำนวน ๙ แห่งขึ้นแทนสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ซึ่งมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลแต่ละแห่งมีฐานะเป็นนิติบุคคล และเป็นส่วนราชการตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ ในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลทั้ง ๙ แห่ง ได้แก่

- (๑) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล**ธัญบุรี**
- (๒) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล**กรุงเทพ**
- (๓) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล**ตะวันออก**
- (๔) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล**พระนคร**
- (๕) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล**รัตนโกสินทร์**
- (๖) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล**ล้านนา**
- (๗) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล**ศรีวิชัย**
- (๘) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล**สุวรรณภูมิ**
- (๙) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล**อีสาน**

^๑ **พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓๖ บัญญัติว่า** “ให้สถานศึกษาของรัฐที่จัดการศึกษาระดับปริญญาตรีเป็นนิติบุคคล และอาจจัดเป็นส่วนราชการหรือเป็นหน่วยงานกำกับของรัฐ ยกเว้นสถานศึกษาเฉพาะตามมาตรา ๒๑

ให้สถานศึกษาดังกล่าวดำเนินการได้โดยอิสระ สามารถพัฒนาระบบบริหาร และการจัดการที่เป็นของตนเอง มีความคล่องตัว มีเสรีภาพทางวิชาการ และอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของสภาสถานศึกษา ตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งสถานศึกษานั้น ๑”

ทั้งนี้ เพื่อให้มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลเป็นสถาบันอุดมศึกษาของรัฐด้านวิชาชีพและเทคโนโลยีที่มีวัตถุประสงค์ให้การศึกษา ส่งเสริมวิชาการและวิชาชีพชั้นสูงที่มุ่งเน้นการปฏิบัติทั้งในระดับปริญญาตรี ปริญญาโท และปริญญาเอก รวมทั้งทำการสอน ทำการวิจัย ผลิตครูวิชาชีพ ให้บริการทางวิชาการในด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี อาทิเช่น วิศวกรรมศาสตร์ สถาปัตยกรรมศาสตร์ เกษตรศาสตร์ วิทยาศาสตร์ เป็นต้น และในกลุ่มของสังคมศาสตร์ อาทิเช่น บริหารธุรกิจ คหกรรมศาสตร์ ศิลปกรรมศาสตร์ เป็นต้น ตลอดจนทะนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรม โดยให้ผู้สำเร็จการอาชีวศึกษามีโอกาสในการศึกษาต่อด้านวิชาชีพเฉพาะทางระดับปริญญาเป็นหลัก

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลมีระบบบริหารและการจัดการโดยสภามหาวิทยาลัย ซึ่งมีสภาวิชาการดูแลและรับผิดชอบเกี่ยวกับงานด้านวิชาการ รวมทั้งอาจกำหนดให้มีการจัดตั้งวิทยาเขตของมหาวิทยาลัย โดยวิทยาเขต จะประกอบด้วย เขตการศึกษาของมหาวิทยาลัยที่มีคณะ สถาบัน สำนัก วิทยาลัยหรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะตั้งแต่สองส่วนราชการขึ้นไป ตั้งอยู่ในเขตการศึกษานั้น

นอกจากนี้ บทเฉพาะกาลได้กำหนดให้มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลประกอบด้วย ส่วนราชการ ดังต่อไปนี้

(๑) **มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี** ประกอบด้วย สถาบันเทคโนโลยีราชมงคลจังหวัดปทุมธานี และวิทยาเขตปทุมธานี

(๒) **มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ** ประกอบด้วย วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ วิทยาเขตบพิตรพิมุข มหาเมฆ และวิทยาเขตพระนครใต้

(๓) **มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก** ประกอบด้วย วิทยาเขตจักรพงษ์ภูวนารถ วิทยาเขตอุเทนถวาย วิทยาเขตบางพระ จังหวัดชลบุรี วิทยาเขตจันทบุรี และคณะเกษตรศาสตร์บางพระ จังหวัดชลบุรี

(๔) **มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร** ประกอบด้วย วิทยาเขตเทเวศร์ วิทยาเขตโชติเวช วิทยาเขตพัฒนชยการพระนคร วิทยาเขตชุมพรเขตรอุดมศักดิ์ และวิทยาเขตพระนครเหนือ

(๕) **มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์** ประกอบด้วย วิทยาเขตเพาะช่าง วิทยาเขตบพิตรพิมุข จักรวรรดิ วิทยาเขตศาลายา และวิทยาเขตวังไกลกังวล

(๖) **มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา** ประกอบด้วย วิทยาเขตภาคพายัพ จังหวัดเชียงใหม่ วิทยาเขตน่าน วิทยาเขตลำปาง วิทยาเขตเชียงราย วิทยาเขตตาก วิทยาเขตพิษณุโลก และสถาบันวิจัยและฝึกอบรมการเกษตรลำปาง

(๗) **มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย** ประกอบด้วย วิทยาเขตภาคใต้ จังหวัดสงขลา วิทยาเขตนครศรีธรรมราช วิทยาเขตศรีวิชัย จังหวัดนครศรีธรรมราช คณะเกษตรศาสตร์นครศรีธรรมราช และคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการประมง จังหวัดตรัง

(๘) **มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ** ประกอบด้วย วิทยาเขตนนทบุรี
วิทยาเขตพระนครศรีอยุธยา วาสกรี วิทยาเขตพระนครศรีอยุธยา หันตรา และวิทยาเขตสุพรรณบุรี

(๙) **มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน** ประกอบด้วย วิทยาเขตภาค
ตะวันออกเฉียงเหนือ จังหวัดนครราชสีมา วิทยาเขตสุรินทร์ วิทยาเขตขอนแก่น วิทยาเขตกาฬสินธุ์
วิทยาเขตสกลนคร และสถาบันวิจัยและฝึกอบรมการเกษตรสกลนคร

ให้สภามหาวิทยาลัยแต่ละแห่งกำหนดที่ตั้งของสำนักงานมหาวิทยาลัย โดยความ
เห็นชอบของคณะกรรมการการอุดมศึกษา

คำนำ

เอกสารประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ได้รวบรวมข้อมูลด้านต่าง ๆ ในกระบวนการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล พ.ศ. ที่สภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติเห็นชอบแล้ว ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๑ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๑๒ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) เมื่อวันที่ ๑๕ กันยายน พ.ศ. ๒๕๔๗ ซึ่งมีเนื้อหาแบ่งออกเป็น ๒ ส่วน ประกอบด้วย

ส่วนที่ ๑ ความเป็นมา สาระสำคัญ ประเด็นสำคัญจากการอภิปรายของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและผลการพิจารณาเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล พ.ศ.

ส่วนที่ ๒ ข้อมูลประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล พ.ศ.

- ภาคผนวก :**
- พระราชบัญญัติวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา พ.ศ. ๒๕๑๘
 - พระราชบัญญัติเปลี่ยนชื่อวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษาเป็นสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล พ.ศ. ๒๕๓๒
 - พระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๓๔ (เฉพาะมาตราที่เกี่ยวข้องกับทบเฉพาะกาล)
 - พระราชบัญญัติโอนกิจการบริหารบางส่วนของกรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ไปเป็นของวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. ๒๕๒๐
 - ประกาศกระทรวงศึกษาธิการที่ออกตามความในข้อ ๒๓ แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๑๖ ลงวันที่ ๒๙ กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๕
 - ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ ที่ออกตามความในมาตรา ๒๕ แห่งพระราชบัญญัติปรับปรุง กระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๓๔
 - ประกาศกระทรวงศึกษาธิการที่ออกตามความในมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล พ.ศ. ๒๕๑๘

เอกสารประกอบการพิจารณาฉบับนี้จัดทำขึ้นเพื่อใช้ในราชการของวงงานวุฒิสภา โดยมุ่งเน้นสาระประโยชน์ในเชิงอ้างอิงเบื้องต้นเพื่อประกอบการพิจารณาของสมาชิกวุฒิสภา ในโอกาสต่อไป

สำนักกฎหมาย
สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
๒๓ กันยายน ๒๕๕๗

เอกสารประกอบการพิจารณา
จัดทำโดย

นายหน้ท ผาสุข	ผู้อำนวยการสำนักกฎหมาย
นางสาวสุภางค์จิตต์ ไตรเทพพิสัย	ผู้อำนวยการกลุ่มงานกฎหมาย ๑
นางสาวลัดดาวัลย์ สมบูรณ์กิจชัย	นิติกร ๕
นายฉัตรชัย ลายคราม	วิทยาการ ๓
นางสาวกคดี เกษตระกูล	เจ้าพนักงานธุรการ ๕
นางสาวพวงผกา น้อยชัย	เจ้าพนักงานธุรการ ๕
นางสาววีรนุช หมั่นทอง	เจ้าหน้าที่บันทึกข้อมูล ๑
นางสาวธารินี ดวงสุวรรณ	เจ้าหน้าที่บันทึกข้อมูล ๑

สำนักกฎหมาย สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา โทร. ๐ ๒๕๓๑ ๙๒๘๘

ผลิตโดย

กลุ่มงานการพิมพ์ สำนักการพิมพ์
สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา โทร ๐ ๒๕๕๔ ๑๕๗๔

สารบัญ

หน้า

บทสรุปสำหรับสมาชิกวุฒิสภา.....	-๑-
ส่วนที่ ๑ ความเป็นมา สาระสำคัญ ประเด็นสำคัญ จากการอภิปรายของสมาชิก สภาผู้แทนราษฎร และผลการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรเกี่ยวกับ ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล พ.ศ.	
• ความเป็นมาของร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล พ.ศ.	๑
• บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาประกอบร่างพระราชบัญญัติ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล พ.ศ.	๖
• สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล พ.ศ.	๑๕
• ประเด็นสำคัญในการพิจารณาของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเกี่ยวกับ ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล พ.ศ.	๔๑
๑. สรุปประเด็นสำคัญในการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎร ในวาระที่หนึ่ง	๔๑
▲ ผลการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎร ในวาระที่หนึ่ง	๔๒
๒. สรุปประเด็นสำคัญในการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎร ในวาระที่สอง	๔๒
▲ ผลการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎร ในวาระที่สอง ชั้นพิจารณาเรียงตามลำดับมาตรา	๔๓
▲ ผลการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎร ในวาระที่สาม	๖๖
ส่วนที่ ๒ ข้อมูลประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล พ.ศ.	
- การจัดการศึกษาของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล	๖๗
- มหาวิทยาลัยของรัฐ วิสัยทัศน์ เพื่อการปฏิรูป	๖๙
- การปฏิรูปอุดมศึกษาของประเทศสิงคโปร์และมาเลเซีย	๗๒
- การพัฒนาอาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ	๘๔
ภาคผนวก : พระราชบัญญัติวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา พ.ศ. ๒๕๑๘	(๑)
: พระราชบัญญัติเปลี่ยนชื่อวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษาเป็น สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล พ.ศ. ๒๕๓๒	(๑๑)
: พระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๓๔ (เฉพาะมาตราที่เกี่ยวข้องกับบทเฉพาะกาล)	(๑๓)
: พระราชบัญญัติโอนกิจการบริหารบางส่วนของกรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ไปเป็นของวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. ๒๕๒๐	(๑๕)

- : ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ
ที่ออกตามความในข้อ ๒๓ แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ
ฉบับที่ ๒๑๖ ลงวันที่ ๒๙ กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๕ (๒๑)
- : ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ
ที่ออกตามความในมาตรา ๒๕ แห่งพระราชบัญญัติ
ปรับปรุง กระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๓๔ (๒๙)
- : ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ
ที่ออกตามความในมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติ
สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล พ.ศ. ๒๕๑๘ (๓๑)

ส่วนที่ ๑

ความเป็นมา สาระสำคัญ ประเด็นสำคัญ
จากการอภิปรายของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
และผลการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎร
เกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล

พ.ศ.

ความเป็นมา

ของร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล พ.ศ.

ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล พ.ศ. มีผู้เสนอเพื่อให้สภาผู้แทนราษฎรพิจารณา รวม ๖ ฉบับ คือ

๑. เสนอโดย **คณะรัฐมนตรี ชุดที่มี พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร เป็นนายกรัฐมนตรี** เมื่อวันที่ ๒๐ เมษายน ๒๕๔๗ และได้บรรจุระเบียบวาระการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๑ ปีที่ ๔ ครั้งที่ ๒๓ (สมัยสามัญทั่วไป) วันพุธที่ ๒๘ เมษายน ๒๕๔๗

๒. เสนอโดย **นายระวิง เนตรโพธิ์แก้ว กับคณะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคไทยรักไทย** เมื่อวันที่ ๒๕ เมษายน ๒๕๔๔ และได้บรรจุระเบียบวาระการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๑ ปีที่ ๔ ครั้งที่ ๒๓ (สมัยสามัญทั่วไป) วันพุธที่ ๒๘ เมษายน ๒๕๔๗

๓. เสนอโดย **นายประกอบ รัตนพันธ์ กับคณะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์** เมื่อวันที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๔๔ และได้บรรจุระเบียบวาระการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๑ ปีที่ ๔ ครั้งที่ ๒๓ (สมัยสามัญทั่วไป) วันพุธที่ ๒๘ เมษายน ๒๕๔๗

๔. เสนอโดย **นายประชาธิปไตย คำสิงห์นอก และนายพงษ์พิช รุ่งเป้า สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคชาติพัฒนา** เมื่อวันที่ ๑๑ ธันวาคม ๒๕๔๕ และได้บรรจุระเบียบวาระการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๑ ปีที่ ๔ ครั้งที่ ๒๓ (สมัยสามัญทั่วไป) วันพุธที่ ๒๘ เมษายน ๒๕๔๗

๕. เสนอโดย **นายถวัลย์ ประเสริฐสุวรรณ และนายสุรสิทธิ์ นิดิวฒิวรรักษ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคชาติไทย** เมื่อวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๔๗ และได้บรรจุระเบียบวาระการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๑ ปีที่ ๔ ครั้งที่ ๒๖ (สมัยสามัญทั่วไป) วันพุธที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๔๗

๖. เสนอโดย **นายตรีพล เจาะจิตต์ กับคณะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์** เมื่อวันที่ ๒๘ เมษายน ๒๕๔๗ และได้บรรจุระเบียบวาระการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๑ ปีที่ ๔ ครั้งที่ ๒๖ (สมัยสามัญทั่วไป) วันพุธที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๔๗

ร่างพระราชบัญญัติ ทั้ง ๖ ฉบับนี้ มีหลักการในทำนองเดียวกัน กล่าวคือ ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล โดยจัดตั้งมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลขึ้นแทนสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล และฉบับที่คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอมีเหตุผลของการเสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ว่า โดยที่มาตรา ๓๖ แห่งพระราชบัญญัติการศึกษา

^๑ ผู้เสนอลำดับที่ ๓ เสนอโดย นายประกอบ รัตนพันธ์ กับคณะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์ ได้ขอลอนร่างพระราชบัญญัติฯ นี้ ในที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร และที่ประชุมมีมติเห็นชอบตามที่เสนอ

แห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ บัญญัติให้สถานศึกษาของรัฐที่จัดการศึกษาระดับปริญญาเป็นนิติบุคคล เพื่อให้สถานศึกษาของรัฐดำเนินกิจการได้โดยอิสระ สามารถพัฒนาระบบบริหาร และการจัดการที่เป็นของตนเอง มีความคล่องตัว มีเสรีภาพทางวิชาการและอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของสภา สถานศึกษา ดังนั้น สมควรจัดตั้งมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล จำนวน ๙ แห่ง ขึ้นแทน สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล เพื่อให้มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลเป็นสถาบันอุดมศึกษา ของรัฐด้านวิชาชีพและเทคโนโลยีที่มีวัตถุประสงค์ให้การศึกษา ส่งเสริมวิชาการและวิชาชีพชั้นสูง ที่มุ่งเน้นการปฏิบัติ ทำการสอน ทำการวิจัย ผลิตครูวิชาชีพ ให้บริการทางวิชาการในด้าน วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และทะนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม โดยให้ผู้สำเร็จการอาชีวศึกษามี โอกาสในการศึกษาต่อด้านวิชาชีพเฉพาะทางระดับปริญญาเป็นหลัก จึงจำเป็นต้องตรา พระราชบัญญัตินี้

คณะรัฐมนตรีได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล พ.ศ. เมื่อวันที่ ๒ เมษายน ๒๕๔๕ และมีมติอนุมัติหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติ ฉบับนี้ตามมติคณะกรรมการกฤษฎีกาเรื่องเสนอคณะรัฐมนตรี คณะที่ ๔ ที่เห็นควรอนุมัติ หลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล พ.ศ. ที่คณะอนุกรรมการ อำนวยการปฏิรูปการศึกษา (คณะทำงาน คณะที่ ๓) ปรับปรุงแก้ไขแล้ว และส่งให้สำนักงาน คณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณา

ต่อมาเมื่อวันที่ ๒ กันยายน ๒๕๔๖ คณะรัฐมนตรีได้มีมติเกี่ยวกับร่าง พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล พ.ศ. ตามที่สำนักงานคณะกรรมการ กฤษฎีกาตรวจพิจารณาเสร็จแล้ว โดยมอบหมายให้คณะกรรมการสภาการศึกษาร่วมกับ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องทบทวนร่างพระราชบัญญัตินี้ อีกครั้งหนึ่ง และให้ความเห็นของ คณะรัฐมนตรีไปพิจารณาด้วย ซึ่งให้รวมกลุ่มวิทยาเขต ในแต่ละภูมิภาคที่จะจัดตั้งเป็น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล รวมจำนวน ๙ แห่ง^{**} ได้แก่

* “วิทยาเขต” หมายความว่า เขตการศึกษาของมหาวิทยาลัยที่มีคณะ สถาบัน สำนัก วิทยาลัยหรือส่วนราชการที่ เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ ตั้งแต่สองส่วนราชการขึ้นไปตั้งอยู่ในเขตการศึกษานั้น ตามที่สภามหาวิทยาลัยกำหนด (บทนิยามในมาตรา ๔ ของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้)

** การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติเทคโนโลยีราชมงคล พ.ศ. ของสภาผู้แทนราษฎรในวาระที่สองชั้นพิจารณาเรียง ตามลำดับมาตรา ในมาตรา ๕ ของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ เกี่ยวกับการรวมกลุ่มวิทยาเขตในแต่ละภูมิภาคที่จะจัดตั้งเป็น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล คณะกรรมการได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๕ และที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้มี มติเห็นชอบด้วยตามที่คณะกรรมการแก้ไข เป็นดังนี้

“มาตรา ๕ ให้สถาบันเทคโนโลยีราชมงคลตามพระราชบัญญัติสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล พ.ศ. ๒๕๔๑ เป็น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตามพระราชบัญญัตินี้ จำนวน ๙ แห่ง ดังนี้

๑. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลภาคกลาง
๒. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ
๓. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
๔. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
๕. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์
๖. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลภาคเหนือ
๗. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลภาคใต้
๘. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ
๙. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลภาคตะวันออก

โดยมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลแต่ละแห่งมีฐานะเป็นนิติบุคคลและเป็นส่วนราชการตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ตามที่กระทรวงศึกษาธิการเสนอซึ่งมีหลักการสำคัญที่เกี่ยวข้องกับนโยบายและทิศทางการศึกษาของชาติ และโดยที่ได้มีการตั้งคณะกรรมการสภาการศึกษา ตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. ๒๕๔๖ ขึ้นแล้ว จึงเห็นควรให้ส่งร่างพระราชบัญญัตินี้ และหลักการเพิ่มเติมดังกล่าวไปเพื่อให้คณะกรรมการสภาการศึกษาพิจารณาทบทวนร่างพระราชบัญญัตินี้ ร่วมกับส่วนราชการและองค์กรต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง

ครั้นต่อมาคณะกรรมการสภาการศึกษาพิจารณาแล้วมีมติเห็นชอบตามมติคณะกรรมการกลั่นกรองเรื่องเสนอคณะรัฐมนตรี คณะที่ ๔ กระทรวงศึกษาธิการจึงได้ส่งร่างพระราชบัญญัตินี้และหลักการเพิ่มเติมดังกล่าวให้สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณาอีกครั้งหนึ่ง และหากผลการพิจารณามีมติเห็นชอบก็ให้ดำเนินการส่งให้คณะกรรมการประสานงานสภาผู้แทนราษฎรพิจารณาก่อนนำเสนอสภาผู้แทนราษฎรพิจารณาต่อไป

-
- (๑) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
 - (๒) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ
 - (๓) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก
 - (๔) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
 - (๕) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์
 - (๖) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา
 - (๗) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย
 - (๘) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ
 - (๙) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน

สภาผู้แทนราษฎร ได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๕ ฉบับ พร้อมกันไปในวาระที่หนึ่งชั้นรับหลักการ ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๑ ปีที่ ๔ ครั้งที่ ๒๖ (สมัยสามัญทั่วไป) วันพุธที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๔๗ และได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติ ทั้ง ๕ ฉบับ พร้อมกันไป **ด้วยคะแนนเสียงเอกฉันท์** และมีมติให้ตั้งคณะกรรมการวิสามัญ จำนวน ๓๕ คน เพื่อพิจารณาในวาระที่สองชั้นคณะกรรมการ โดยถือเอาร่างพระราชบัญญัติของคณะรัฐมนตรีเป็นหลักในการพิจารณา กำหนดการแปรญัตติภายใน ๗ วัน

คณะกรรมการวิสามัญ จำนวน ๓๕ คน ประกอบด้วย

๑. นายสุธรรม แสงประทุม	เป็นประธานคณะกรรมการ
**๒. นายสฤต สันติเมทนีดล	เป็นรองประธานคณะกรรมการ คนที่หนึ่ง
๓. นายตรีพล เจาะจิตต์	เป็นรองประธานคณะกรรมการ คนที่สอง
๔. พลเอก รัตนะ เฉลิมแสนยากร	เป็นรองประธานคณะกรรมการ คนที่สาม
๕. นายประชาธิปไตย คำสิงห์นอก	เป็นรองประธานคณะกรรมการ คนที่สี่
**๖. นายนำยุทธ สงค์ธนาพิทักษ์	เป็นเลขาธิการคณะกรรมการ
**๗. นางจริยา หาสิตพานิชกุล	เป็นผู้ช่วยเลขาธิการคณะกรรมการ
๘. นายประกอบ รัตนพันธ์	เป็นโฆษกคณะกรรมการ
๙. นายสงกรานต์ คำพิสัย	เป็นโฆษกคณะกรรมการ
๑๐. นายระวัง เนตรโพธิ์แก้ว	เป็นโฆษกคณะกรรมการ
๑๑. นายกิตติพงษ์ เทียมสุวรรณ	๑๒. นายเกรียงไกร ไชยมงคล
๑๓. นายจำลอง วสุสิริกุล	๑๔. นายเจือ ราชสีห์
๑๕. นายชวลิต มหาจันทร์	๑๖. นายชเนศ เครือรัตน์
๑๗. นายธราพงษ์ สีลาวงษ์	๑๘. นายธีระยุทธ วาณิชชัง
๑๘. นางนิภา พริ้งศุลกะ	๒๐. นายบุราฮานูดีน อูเซ็ง
๒๑. นายประเสริฐ จันทรรวงทอง	๒๒. นายพรชัย อรรถปรียางกูร
๒๓. นายพ็อง ชีวานันท์	๒๔. นายยุทธพงศ์ จรัสเสถียร
๒๕. พลเรือโท โรช วิกิตภูมิประเทศ	๒๖. นางลติดา ฤกษ์สำราญ
**๒๗. นายวรวิสิทธิ์ กาญจนสูตร	๒๘. ศาสตราจารย์วิจิตร ศรีสอ้าน
๒๘. นายวิชัย ชัยจิตวณิชกุล	๓๐. นางศิริวรรณ ปราศจากศัตรู
๓๑. นายสมชาย สหชัยรุ่งเรือง	๓๒. นายสมภพ เพชรรัตน์
๓๓. นายสุรพล เกียรติไชยากร	๓๔. นายอานนท์ เทียงตรง
๓๕. นายเอกพจน์ ปานแย้ม	

^๑ เดิมมีผู้เสนอร่างพระราชบัญญัติเทคโนโลยีราชมงคล พ.ศ. ทั้งสิ้น จำนวน ๖ ฉบับ แต่ผู้เสนอลำดับที่ ๓ เสนอโดย นายประกอบ รัตนพันธ์ กับคณะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์ ได้ขอถอนร่างพระราชบัญญัตินี้ ในที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร และที่ประชุมมีมติเห็นชอบตามที่เสนอ ดังนั้น จึงเหลือผู้เสนอร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวที่มีหลักการทำนองเดียวกัน จำนวน ๕ ฉบับ

^๒ หมายถึง กรรมการในสัดส่วนของรัฐบาล

เมื่อคณะกรรมการวิสามัญได้พิจารณาเสร็จแล้ว ได้เสนอร่างพระราชบัญญัตินี้พร้อมด้วยรายงานการพิจารณาของคณะกรรมการต่อสภาผู้แทนราษฎร และได้บรรจุระเบียบวาระการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๑ ปีที่ ๔ ครั้งที่ ๓ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพุธที่ ๑๘ สิงหาคม ๒๕๔๗ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ในวาระที่สองขึ้นพิจารณาเรียงตามลำดับมาตรา ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๑ ปีที่ ๔ ครั้งที่ ๑๒ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพุธที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๔๗ โดยพิจารณาเรียงตามลำดับมาตราจนจบร่าง และได้พิจารณาทั้งร่างเป็นการสรุปอีกครั้งหนึ่ง โดยไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแก้ไขถ้อยคำแต่อย่างใด

เมื่อจบการพิจารณาในวาระที่สองขึ้นพิจารณาเรียงตามลำดับมาตราแล้ว ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาต่อไปในวาระที่สาม โดยลงมติเห็นชอบด้วย**คะแนนเสียงเอกฉันท์** และส่งให้วุฒิสภาพิจารณาต่อไป

อนึ่ง เมื่อที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาและลงมติในวาระที่หนึ่งขึ้นรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้แล้ว ประธานวุฒิสภาได้พิจารณาและมีดำริให้คณะกรรมการวิสามัญกิจการวุฒิสภาพิจารณาว่าจะเห็นสมควรมอบหมายให้คณะกรรมการสามัญประจำวุฒิสภาคณะใด หรือจะตั้งคณะกรรมการวิสามัญ เพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ตามนัยแห่งข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๑๐๙ และในคราวประชุมคณะกรรมการวิสามัญกิจการวุฒิสภา เมื่อวันที่ ๑๔ พฤษภาคม ๒๕๔๗ ที่ประชุมได้พิจารณาแล้วเห็นควรมอบหมายให้**คณะกรรมการการศึกษา ศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม วุฒิสภา เป็นผู้พิจารณา** เมื่อสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบในวาระที่สามแล้ว ให้คณะกรรมการดังกล่าวรายงานต่อประธานวุฒิสภาเป็นการด่วน ทั้งนี้ เพื่อเป็นข้อมูลประกอบการพิจารณาของสมาชิกวุฒิสภา ต่อไป

ข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๑๐๙ กำหนดว่า “เมื่อสภาผู้แทนราษฎรมีมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติหรือร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญใดในวาระที่หนึ่งแล้ว ประธานวุฒิสภาอาจพิจารณามอบหมายให้คณะกรรมการสามัญประจำวุฒิสภาคณะใดคณะหนึ่งที่เกี่ยวข้องหรือในกรณีที่มีความจำเป็น วุฒิสภาอาจตั้งคณะกรรมการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่งมีจำนวนไม่เกินสิบเอ็ดคน แล้วแต่กรณี เพื่อพิจารณาศึกษาร่างพระราชบัญญัติหรือร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญดังกล่าวเป็นเฉพาะกรณีไปก็ได้ และเมื่อสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบในวาระที่สามแล้ว ให้คณะกรรมการดังกล่าวรายงานต่อประธานวุฒิสภาเป็นการด่วน ทั้งนี้ เพื่อเป็นข้อมูลประกอบการพิจารณาของสมาชิกในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติหรือร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนั้นต่อไป

บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
ประกอบร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล พ.ศ.

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีได้มีหนังสือด่วนที่สุด ที่ นร ๐๒๐๔/๔๓๙๕ ลงวันที่ ๙ เมษายน ๒๕๔๕ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ความว่า คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๒ เมษายน ๒๕๔๕ อนุมัติหลักการร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล พ.ศ.ตามมติคณะกรรมการกลั่นกรองเรื่องเสนอคณะรัฐมนตรี คณะที่ ๔ ที่เห็นควรอนุมัติหลักการร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล พ.ศ. ที่คณะอนุกรรมการอำนวยการปฏิรูปการศึกษา (คณะทำงาน คณะที่ ๓) ปรับปรุงแก้ไขแล้ว และส่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณา โดยให้รับประเด็นอภิปรายเกี่ยวกับนโยบายการกระจายอำนาจทางการศึกษาไปพิจารณาด้วย แล้วให้ส่งคณะกรรมการประสานงานสภาผู้แทนราษฎรพิจารณา ก่อนเสนอสภาผู้แทนราษฎรพิจารณาต่อไป

ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัตินี้ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้เสนอให้คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๗) ตรวจพิจารณา โดยมีผู้แทนกระทรวงศึกษาธิการ (สำนักงานปลัดกระทรวง และสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล) ทบวงมหาวิทยาลัย และสำนักงานปฏิรูปการศึกษา เป็นผู้ชี้แจงรายละเอียดและสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาเห็นสมควรจัดทำบันทึกประกอบร่างดังต่อไปนี้

๑. หลักการของร่างพระราชบัญญัติที่กระทรวงศึกษาธิการเสนอ

๑. ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลเพื่อให้มีอิสระในการบริหารและเสรีภาพทางวิชาการ และเพื่อให้สอดคล้องกับหลักการในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ โดยให้ยกเลิกพระราชบัญญัติสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล พ.ศ. ๒๕๑๔ แล้วจัดตั้งมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลขึ้นแทน ทั้งนี้ โดยแบ่งระยะเวลาการดำเนินการเป็น ๒ ขั้นตอน คือ ขั้นตอนที่หนึ่ง กำหนดให้เป็นสถานศึกษาที่มีฐานะเป็นหนึ่งในนิติบุคคล แต่เน้นการกระจายอำนาจสู่กลุ่มวิทยาเขต และขั้นตอนที่สอง เมื่อกลุ่มวิทยาเขตหรือวิทยาเขตใดมีความพร้อมจะจัดตั้งเป็นมหาวิทยาลัยขึ้นใหม่ ให้ดำเนินการแยกเป็นนิติบุคคลต่างหากโดยตราเป็นพระราชกฤษฎีกา

๒. กำหนดให้แบ่งวิทยาเขตในสังกัดออกเป็น ๕ กลุ่ม เพื่อให้แต่ละกลุ่มมีการบริหารจัดการที่คล่องตัว มีสภามหาวิทยาลัยทำหน้าที่กำกับดูแลเชิงนโยบาย และกำหนดให้มีสภาของแต่ละกลุ่มวิทยาเขตเรียกว่า "สภามหาวิทยาลัยภาค" เพื่อทำหน้าที่กำกับดูแลการบริหารจัดการในกลุ่มวิทยาเขตและปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่สภามหาวิทยาลัยหรือสภาวิชาการมอบหมาย

๓. ปรับปรุงวัตถุประสงค์ของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลให้เป็นสถาบันอุดมศึกษาด้านวิชาชีพและเทคโนโลยี จัดการศึกษาวิชาการและวิชาชีพชั้นสูงที่เน้นการปฏิบัติเพื่อพัฒนาศักยภาพของกำลังคนให้มีคุณภาพยิ่งขึ้น โดยปรับปรุงการแบ่งส่วนราชการให้มีสำนักงานอธิการบดีภาค สำนักงานวิทยาเขต และบัณฑิตวิทยาลัย เพื่อกำหนดให้เป็นเครือข่ายประสานความร่วมมือในด้านต่าง ๆ กับองค์กรท้องถิ่นและระหว่างสถานศึกษาในสังกัด รวมทั้งให้มีอำนาจหน้าที่ในการดำเนินกิจการอื่น ๆ ตามวัตถุประสงค์

๔. กำหนดให้มหาวิทยาลัยมีอำนาจในการปกครอง ดูแล บำรุงรักษา ใช้และจัดหาผลประโยชน์จากทรัพย์สิน ทั้งที่เป็นที่ราชพัสดุและที่เป็นทรัพย์สินอื่นเพื่อให้สอดคล้องกับบทบัญญัติในมาตรา ๕๙ แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒

๕. ปรับปรุงองค์ประกอบของสภามหาวิทยาลัย โดยกำหนดให้นายกสภามหาวิทยาลัย มาจากบุคคลภายนอก และปรับปรุงสัดส่วนกรรมการสภามหาวิทยาลัย โดยลดจำนวนกรรมการที่มาจากกลุ่มผู้บริหารและเพิ่มกรรมการที่มาจากผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษามากขึ้น รวมทั้ง กำหนดให้มีสภาวิชาการ เพื่อดูแลรับผิดชอบงานด้านวิชาการและเป็นการกระจายอำนาจจากสภามหาวิทยาลัย

๖. กำหนดให้มีการจัดการศึกษาระดับประกาศนียบัตรคุณวุฒิบัณฑิต ประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง และประกาศนียบัตรบัณฑิต เพื่อเป็นการเพิ่มโอกาสและเพิ่มทางเลือกให้แก่ประชาชน

๒. ความเห็นของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

๒.๑ ข้อสังเกตขั้นต้นและความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๗)

คณะกรรมการกฤษฎีกาเรื่องเสนอคณะรัฐมนตรี คณะที่ ๕ เห็นว่า ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลที่กระทรวงศึกษาธิการเสนอ ได้จัดกลุ่มวิทยาเขตเป็น ๕ กลุ่ม เรียกว่า มหาวิทยาลัยภาค เพื่อเป็นการกระจายอำนาจการบริหารและจัดการศึกษา และเมื่อกลุ่มวิทยาเขตหรือวิทยาเขตแห่งใดมีความพร้อมจะจัดตั้งเป็นมหาวิทยาลัยขึ้นใหม่ สามารถแยกเป็นนิติบุคคลต่างหากโดยตราเป็นพระราชกฤษฎีกา และหากคำว่า “มหาวิทยาลัยภาค” ทำให้เกิดความสับสนจะใช้ชื่อเรียกเป็นอย่างอื่นก็ได้ คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๗) พิจารณาแล้วเห็นว่า การจัดตั้งมหาวิทยาลัยขึ้นใหม่จะต้องได้รับการสนับสนุนทางด้านงบประมาณจากรัฐ เพื่อรองรับการเพิ่มบุคลากรทางด้านวิชาการและด้านการบริหารงานบุคคล หากมีการตราพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งมหาวิทยาลัยภาคตามหลักการที่กระทรวงศึกษาธิการเสนอ ย่อมไม่สอดคล้องกับแนวทางในการจัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาของรัฐที่จัดการศึกษาระดับปริญญาตรีที่ต้องดำเนินการได้โดยอิสระ สามารถพัฒนาระบบบริหารและการจัดการที่เป็นของตนเอง มีความคล่องตัว มีเสรีภาพทางวิชาการ และอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของสภาสถานศึกษาตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งสถานศึกษานั้น ๆ การจัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาของรัฐที่จัดการศึกษาระดับปริญญาและมีฐานะเป็นนิติบุคคลสมควรจัดตั้งขึ้นโดยตราเป็นพระราชบัญญัติ จึงได้แก้ไขโดยตัดหลักการในเรื่องดังกล่าวออก

๒.๒ ความเห็นในขั้นที่สุด

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๗) ได้ดำเนินการตรวจพิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวเสร็จเรียบร้อยแล้ว และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้ให้ความเห็นชอบกับการแก้ไขแล้ว ดังนี้

๑.รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ

๒.ทบวงมหาวิทยาลัย

๓.สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล

๓. สารสำคัญของร่างพระราชบัญญัติที่ผ่านการพิจารณาของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้เสนอร่างพระราชบัญญัติให้คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๗) ตรวจพิจารณา สรุปสาระสำคัญของร่างฯ ที่คณะกรรมการกฤษฎีกาพิจารณาได้ดังนี้

๑. การจัดตั้งมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล

ร่างฯ ที่ผ่านการพิจารณาเป็นไปตามหลักการที่เสนอ กล่าวคือ กำหนดให้มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลมีฐานะเป็นนิติบุคคลและเป็นส่วนราชการตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ ในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (ร่างมาตรา ๔) เป็นสถาบันอุดมศึกษาด้านวิชาชีพและเทคโนโลยี มีวัตถุประสงค์ให้การศึกษา ส่งเสริมวิชาการและวิชาชีพชั้นสูงที่เน้นการปฏิบัติ การสอน การวิจัย การผลิตครูวิชาชีพ การจัดการศึกษาตลอดชีวิตด้านวิชาชีพ ให้บริการทางวิชาการแก่สังคม ทะนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม และรักษาสีงแวดล้อม (ร่างมาตรา ๗)

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลมีระบบบริหารและการจัดการโดยสภามหาวิทยาลัย มีสภามหาวิทยาลัยเพื่อดูแลรับผิดชอบงานด้านวิชาการ และอาจกำหนดให้มีการจัดตั้งวิทยาเขตของมหาวิทยาลัย โดยวิทยาเขตต้องประกอบด้วยส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะตั้งแต่สองส่วนราชการขึ้นไปตั้งอยู่ในเขตนั้น (ร่างมาตรา ๕) มหาวิทยาลัยอาจแบ่งส่วนราชการออกเป็นสำนักงานอธิการบดี สำนักงานวิทยาเขต บัณฑิตวิทยาลัย คณะ สถาบัน สำนัก วิทยาลัยหรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ ทั้งนี้ การจัดตั้ง การรวม และการยุบเลิกส่วนราชการดังกล่าว ให้ออกเป็นกฎกระทรวง การแบ่งส่วนราชการเป็นสำนักงานคณะบดี สำนักงานผู้อำนวยการ ภาควิชา กอง หรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าภาควิชาหรือกอง ให้ทำเป็นประกาศกระทรวงศึกษาธิการ และการแบ่งส่วนราชการเป็นงานหรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่างาน ให้ทำเป็นประกาศมหาวิทยาลัย (ร่างมาตรา ๘ และร่างมาตรา ๙) นอกจากนี้มหาวิทยาลัยอาจรับสถาบันการศึกษาชั้นสูง หรือสถาบันส่งเสริมวิชาการชั้นสูงอื่นเข้าสมทบในมหาวิทยาลัยและมีอำนาจให้ปริญญา อนุปริญญา หรือประกาศนียบัตร ชั้นใดชั้นหนึ่งแก่ผู้สำเร็จการศึกษาจากสถาบันการศึกษาชั้นสูงหรือสถาบันส่งเสริมวิชาการชั้นสูงที่เข้าสมทบนั้นได้ โดยให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัยและให้ทำเป็นประกาศกระทรวงศึกษาธิการ (ร่างมาตรา ๑๐)

๒. ทุนและรายได้ของมหาวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยอาจมีรายได้จากเงินผลประโยชน์ ค่าธรรมเนียม ค่าปรับ และค่าบริการต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัย เงินและทรัพย์สินซึ่งมีมูลค่าให้แก่มหาวิทยาลัย รายได้หรือผลประโยชน์ที่ได้จากทรัพย์สินของมหาวิทยาลัย รายได้หรือผลประโยชน์ที่ได้มาจากการใช้ที่ราชพัสดุซึ่งมหาวิทยาลัยปกครองดูแลหรือใช้ประโยชน์ เงินอุดหนุนจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหรือเงินอุดหนุนอื่นที่มหาวิทยาลัยได้รับ

รวมทั้งรายได้หรือผลประโยชน์อย่างอื่น โดยให้มหาวิทยาลัยมีอำนาจในการปกครอง ดูแล บำรุงรักษา ใช้ และจัดหาผลประโยชน์จากทรัพย์สินของมหาวิทยาลัย ทั้งที่เป็นที่ราชพัสดุตามกฎหมายว่าด้วยที่ราชพัสดุ และที่เป็นทรัพย์สินอื่น ทั้งนี้ รายได้และผลประโยชน์ของมหาวิทยาลัย เบี้ยปรับที่เกิดจากการดำเนินการตาม วัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัย รวมทั้งเบี้ยปรับที่เกิดจากการผิดสัญญาการศึกษา และเบี้ยปรับที่เกิดจากการผิดสัญญาการซื้อขายทรัพย์สินหรือสัญญาจ้างทำของที่ดำเนินการโดยใช้เงินงบประมาณ ไม่เป็นรายได้ที่ ต้องนำส่งกระทรวงการคลังตามกฎหมายว่าด้วยเงินคงคลังและกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ (ร่างมาตรา ๑๑)

๓. การดำเนินการของมหาวิทยาลัย

กำหนดให้มีสภามหาวิทยาลัยประกอบด้วย นายกสภามหาวิทยาลัย อธิการบดีซึ่งเป็น กรรมการสภามหาวิทยาลัยโดยตำแหน่ง กรรมการสภามหาวิทยาลัยจำนวนหกคนซึ่งเลือกจากผู้ดำรง ตำแหน่งรองอธิการบดีและรองอธิการบดีวิทยาเขตสองคน จากผู้ดำรงตำแหน่งคณบดีสามคน และจาก ผู้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสถาบัน ผู้อำนวยการสำนัก ผู้อำนวยการวิทยาลัย และหัวหน้าส่วนราชการ ที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะหนึ่งคน กรรมการสภามหาวิทยาลัยจำนวนหกคนซึ่งเลือกตั้งจาก คณาจารย์ประจำของมหาวิทยาลัยและมีใช้ผู้ดำรงตำแหน่งผู้บริหาร กรรมการสภามหาวิทยาลัยจำนวน หนึ่งคนซึ่งเลือกตั้งจากข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัยที่มีใช้คณาจารย์ประจำของมหาวิทยาลัยและมี ใช้ผู้ดำรงตำแหน่งผู้บริหาร และกรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนสิบสามคน สำหรับ คุณสมบัติ หลักเกณฑ์และวิธีการได้มาซึ่งนายกสภามหาวิทยาลัยและกรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ คุณสมบัติของผู้เลือกและผู้เลือกตั้ง ตลอดจนหลักเกณฑ์ และวิธีการเลือกหรือเลือกตั้งกรรมการสภา มหาวิทยาลัยซึ่งเลือกจากผู้ดำรงตำแหน่งผู้บริหาร เลือกตั้งจากคณาจารย์ประจำของมหาวิทยาลัยและมี ใช้ผู้ดำรงตำแหน่งผู้บริหาร และเลือกตั้งจากข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัยที่มีใช้คณาจารย์ประจำ ของมหาวิทยาลัยและมีใช้ผู้ดำรงตำแหน่งผู้บริหาร ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย (ร่างมาตรา ๑๔)

สภามหาวิทยาลัยมีอำนาจหน้าที่กำกับดูแลกิจการทั่วไปของมหาวิทยาลัยและมีอำนาจ หน้าที่ในการวางนโยบายและอนุมัติแผนพัฒนาของมหาวิทยาลัย วางระเบียบและออกข้อบังคับของ มหาวิทยาลัย กำกับมาตรฐานการศึกษาและการประกันคุณภาพการศึกษา ติดตามและประเมินผลการ ดำเนินงานของมหาวิทยาลัย พิจารณาให้ความเห็นชอบหลักสูตรการศึกษา พิจารณาการจัดตั้ง การรวม และการยุบเลิกส่วนราชการ อนุมัติปริญญา อนุปริญญา ประกาศนียบัตร การรับสถาบันการศึกษาชั้นสูง และสถาบันส่งเสริมวิชาการชั้นสูงเข้าสมทบหรือการยกเลิกการสมทบ และงบประมาณรายจ่ายจากเงิน รายได้ของมหาวิทยาลัย วางระเบียบและออกข้อบังคับเกี่ยวกับการบริหารงานการเงินและทรัพย์สินของ มหาวิทยาลัยและการจัดหารายได้ของมหาวิทยาลัย รวมทั้งพิจารณาให้ความเห็นชอบและอนุมัติในเรื่อง อื่น ๆ ที่เกี่ยวกับกิจการของมหาวิทยาลัยที่มีได้ระบุให้เป็นหน้าที่ของผู้ใดโดยเฉพาะ (ร่างมาตรา ๑๖)

กำหนดให้มีสภาวิชาการประกอบด้วย อธิการบดีเป็นประธานสภาวิชาการ รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการเป็นรองประธานสภาวิชาการ กรรมการสภาวิชาการจำนวนไม่เกินสิบคน ซึ่งเลือกจากคณบดีและผู้อำนวยการสถาบัน กรรมการสภาวิชาการจำนวนไม่เกินหกคน ซึ่งเลือกจาก คณาจารย์ประจำในมหาวิทยาลัย และกรรมการสภาวิชาการผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนสิบคน ซึ่งแต่งตั้งจาก บุคคลภายนอก (ร่างมาตรา ๑๘)

สภาวิชาการมีอำนาจหน้าที่ในการพิจารณาเกณฑ์มาตรฐานเกี่ยวกับหลักสูตร การเรียน การสอน การวิจัย การวัดผล การศึกษา และการประกันคุณภาพการศึกษา เสนอความเห็นเกี่ยวกับการรวม และการยกเลิกสาขาวิชา การเปิดสอนตามหลักสูตรของมหาวิทยาลัย พิจารณาเสนอความเห็นในเรื่องที่เกี่ยวกับวิชาการ และส่งเสริมการวิจัยที่สอดคล้องกับภารกิจของมหาวิทยาลัยและความต้องการของชุมชน (ร่างมาตรา ๒๐)

๔. อธิการบดี

กำหนดให้มหาวิทยาลัยมีอธิการบดีเป็นผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบการบริหารงานของมหาวิทยาลัย และอาจมีรองอธิการบดี รองอธิการบดีวิทยาเขต ผู้ช่วยอธิการบดี หรือผู้ช่วยอธิการบดี วิทยาเขตตามจำนวนที่สภามหาวิทยาลัยกำหนด เพื่อทำหน้าที่และรับผิดชอบตามที่อธิการบดีมอบหมาย (ร่างมาตรา ๒๑) อธิการบดีมีอำนาจและหน้าที่ในการบริหารกิจการของมหาวิทยาลัยให้เป็นไปตามกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับของทางราชการและของมหาวิทยาลัย รวมทั้งนโยบายและวัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัย บริหารบุคลากร การเงิน การพัสดุ สถานที่และทรัพย์สินอื่นของมหาวิทยาลัย จัดทำแผนพัฒนามหาวิทยาลัย ดูแลให้มีการปฏิบัติตามนโยบายและแผนงาน ติดตามประเมินผลการดำเนินงานด้านต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัย เป็นผู้แทนมหาวิทยาลัยในกิจการทั่วไป และปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่สภามหาวิทยาลัยมอบหมายหรือตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของอธิการบดี (ร่างมาตรา ๒๔)

๕. วิทยาเขต

กำหนดให้มีรองอธิการบดีวิทยาเขตเป็นผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบการบริหารงานของวิทยาเขตนั้นแทนอธิการบดีตามที่ได้รับมอบหมาย และอาจมีผู้ช่วยอธิการบดีวิทยาเขตตามจำนวนที่สภามหาวิทยาลัยกำหนด เพื่อทำหน้าที่และรับผิดชอบตามที่อธิการบดีหรือรองอธิการบดีวิทยาเขตมอบหมาย (ร่างมาตรา ๒๖) ให้มีคณะกรรมการประจำวิทยาเขตคณะหนึ่ง เพื่อทำหน้าที่ให้คำปรึกษาและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการดำเนินกิจการต่าง ๆ ของวิทยาเขตแก่อธิการบดีและรองอธิการบดีวิทยาเขต ประสานงานระหว่างส่วนราชการ พิจารณาเสนอการออกระเบียบปฏิบัติของวิทยาเขตต่ออธิการบดีและรองอธิการบดีวิทยาเขต และวางระเบียบหรือออกข้อบังคับอื่นตามที่สภามหาวิทยาลัยมอบหมาย พิจารณาเสนอแผนพัฒนา แผนงาน และงบประมาณประจำปีของส่วนราชการต่าง ๆ ของวิทยาเขตต่ออธิการบดีและรองอธิการบดีวิทยาเขต รวมทั้งปฏิบัติงานอื่นตามที่อธิการบดีและรองอธิการบดีวิทยาเขตมอบหมาย (ร่างมาตรา ๒๗ และร่างมาตรา ๒๘)

๖. บัณฑิตวิทยาลัย

กำหนดให้มีคณบดีเป็นผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบงานของบัณฑิตวิทยาลัย และอาจมีรองคณบดีตามจำนวนที่สภามหาวิทยาลัยกำหนด เพื่อทำหน้าที่และรับผิดชอบตามที่คณบดีมอบหมาย (ร่างมาตรา ๒๙) ให้มีคณะกรรมการประจำบัณฑิตวิทยาลัยคณะหนึ่งประกอบด้วย คณบดีเป็นประธานกรรมการและกรรมการอื่นอีกจำนวนหนึ่ง เพื่อทำหน้าที่ตามที่กำหนดในข้อบังคับของมหาวิทยาลัย (ร่างมาตรา ๓๐)

๗. คณะ

กำหนดให้มีคณบดีเป็นผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบงานของคณะ และอาจมีรองคณบดีตามจำนวนที่สภามหาวิทยาลัยกำหนด เพื่อทำหน้าที่และรับผิดชอบตามที่คณบดีมอบหมาย (ร่างมาตรา ๓๑) ให้มีคณะกรรมการประจำคณะประกอบด้วยคณบดีเป็นประธานกรรมการ และกรรมการอื่นอีกจำนวนหนึ่ง

คณะกรรมการประจำคณะมีอำนาจหน้าที่ในการจัดทำแผนพัฒนาของคณะให้สอดคล้องกับนโยบายของมหาวิทยาลัย พิจารณาวางระเบียบและออกข้อบังคับภายในคณะตามที่สภามหาวิทยาลัยมอบหมาย พิจารณากำหนดหลักสูตรและรายละเอียดเกี่ยวกับหลักสูตรสำหรับคณะเพื่อเสนอต่อสภามหาวิทยาลัย จัดการวัดผล ประเมินผล และควบคุมมาตรฐานการศึกษาของคณะ ส่งเสริมงานวิจัย งานบริการวิชาการ แก่สังคม งานทะนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม และงานรักษาสีงแวดล้อม ให้คำปรึกษาและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับ การดำเนินกิจการต่าง ๆ ของคณะ และดำเนินการอื่นใดตามที่สภามหาวิทยาลัยหรือสภาวิชาการหรือตามที่ อธิการบดีมอบหมาย (ร่างมาตรา ๓๑ - ร่างมาตรา ๓๓)

๘. สถาบันหรือสำนัก

กำหนดให้มีผู้อำนวยการสถาบันหรือผู้อำนวยการสำนักเป็นผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบ งานของสถาบันหรือสำนัก แล้วแต่กรณี และอาจมีรองผู้อำนวยการสถาบันหรือรองผู้อำนวยการสำนักตาม จำนวนที่สภามหาวิทยาลัยกำหนด เพื่อทำหน้าที่และรับผิดชอบตามที่ผู้อำนวยการสถาบันหรือผู้อำนวยการ สำนักมอบหมาย (ร่างมาตรา ๓๔) โดยให้มีคณะกรรมการประจำสถาบันหรือสำนัก แล้วแต่กรณี เพื่อทำ หน้าที่ตามที่กำหนดในข้อบังคับของมหาวิทยาลัย (ร่างมาตรา ๓๖)

๙. คณาจารย์ประจำและตำแหน่งทางวิชาการของคณาจารย์ประจำ

คณาจารย์ประจำในมหาวิทยาลัยมีตำแหน่งทางวิชาการ คือ ศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ และอาจารย์ คุณสมบัตินี้ หลักเกณฑ์ และวิธีการแต่งตั้งและถอดถอน คณาจารย์ประจำให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัย (ร่างมาตรา ๔๑) ศาสตราจารย์พิเศษนั้น จะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งโดยคำแนะนำของสภามหาวิทยาลัยจาก ผู้ซึ่งมิได้เป็นคณาจารย์ประจำของมหาวิทยาลัย สภามหาวิทยาลัยอาจแต่งตั้งผู้ซึ่งมิใช่คุณสมบัตินี้เหมาะสม และมีได้เป็นคณาจารย์ประจำของมหาวิทยาลัยเป็นรองศาสตราจารย์พิเศษและผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ โดยคำแนะนำของอธิการบดี และอธิการบดีอาจแต่งตั้งผู้ซึ่งมิใช่คุณสมบัตินี้เหมาะสมและมีได้เป็นคณาจารย์ ประจำของมหาวิทยาลัยเป็นอาจารย์พิเศษโดยคำแนะนำของคุณบดี ผู้อำนวยการ หรือหัวหน้าส่วนราชการ ที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ ทั้งนี้ คุณสมบัตินี้และหลักเกณฑ์ในการแต่งตั้งศาสตราจารย์พิเศษ รองศาสตราจารย์พิเศษ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ และอาจารย์พิเศษให้เป็นไปตามข้อบังคับของ มหาวิทยาลัย (ร่างมาตรา ๔๒ และร่างมาตรา ๔๓)

๑๐. ปริญญาและเครื่องหมายวิทยฐานะของมหาวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลมีอำนาจให้ปริญญา ปริญญามีสามชั้น คือ ปริญญาเอก เรียกว่า ดุษฎีบัณฑิต ปริญญาโท เรียกว่า มหาบัณฑิต และปริญญาตรี เรียกว่า บัณฑิต การกำหนดให้สาขาวิชา ใดมีปริญญาชั้นใด และจะใช้อักษรย่อสำหรับสาขานั้นอย่างไรให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา สภา มหาวิทยาลัยอาจออกข้อบังคับให้ผู้สำเร็จการศึกษาชั้นปริญญาตรีได้รับปริญญาเกียรติยศอันดับหนึ่งหรือ ปริญญาเกียรติยศอันดับสอง และอาจออกข้อบังคับให้มีประกาศนียบัตรดุษฎีบัณฑิต ประกาศนียบัตร มหาบัณฑิต ประกาศนียบัตรบัณฑิต อนุปริญญา และประกาศนียบัตร รวมทั้งมีอำนาจให้ปริญญาเกิตติมศักดิ์ แก่บุคคลซึ่งสภามหาวิทยาลัยเห็นว่าทรงคุณวุฒิสมควรแก่ปริญญานั้น (ร่างมาตรา ๔๔ - ร่างมาตรา ๔๙) มหาวิทยาลัยอาจกำหนดให้มีครูวิทยฐานะหรือเชี่ยวชาญ คุรุประจำตำแหน่งกรรมการสภามหาวิทยาลัย หรือคณาจารย์ของมหาวิทยาลัย ตรา เครื่องหมาย หรือสัญลักษณ์ของมหาวิทยาลัย หรือส่วนราชการใน มหาวิทยาลัย และเครื่องแบบ เครื่องหมาย หรือเครื่องแต่งกายนักศึกษา (ร่างมาตรา ๕๐ และร่างมาตรา ๕๑)

๑๑. บทกำหนดโทษ

ปรับปรุงบทกำหนดโทษ โดยเพิ่มอัตราโทษกรณีผู้ใดใช้ครุฑวิหยาฐานะ เข็มวิหยาฐานะ ครุฑประจำตำแหน่ง เครื่องแบบเครื่องหมาย หรือเครื่องแต่งกายนักศึกษาของมหาวิทยาลัย โดยไม่มีสิทธิที่จะใช้หรือแสดงด้วยประการใด ๆ ว่าตนมีตำแหน่ง ปริญญา ประกาศนียบัตรดุษฎีบัณฑิต ประกาศนียบัตรมหาบัณฑิต ประกาศนียบัตรบัณฑิต อนุปริญญา หรือประกาศนียบัตรของมหาวิทยาลัย และเพิ่มอัตราโทษกรณีผู้ใดใช้ ปลอม เลียน ซึ่งตรา เครื่องหมาย หรือสัญลักษณ์ของมหาวิทยาลัยหรือส่วนราชการในมหาวิทยาลัย เพื่อให้เหมาะสมกับสภาพทางเศรษฐกิจ (ร่างมาตรา ๕๒)

๑๒. บทเฉพาะกาล

เนื่องจากส่วนราชการที่จัดตั้งขึ้นตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการซึ่งออกโดยอาศัยอำนาจตามข้อ ๒๓ แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๑๖ ลงวันที่ ๒๙ กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๕ และส่วนราชการที่จัดตั้งขึ้นตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการซึ่งออกโดยอาศัยอำนาจตามมาตรา ๒๕ แห่งพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๓๕ มิได้เป็นส่วนราชการที่มีสถานะเทียบเท่าคณะสถาบันเพื่อการวิจัย หรือสำนักเพื่อส่งเสริมวิชาการและทดสอบที่จัดตั้งขึ้นตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการซึ่งออกโดยอาศัยอำนาจตามตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล พ.ศ. ๒๕๑๔ ดังนั้น จึงต้องบัญญัติรองรับให้ส่วนราชการที่จัดตั้งขึ้นดังกล่าวคงมีอยู่ต่อไป ทั้งนี้ จนกว่าจะมีการออกกฎกระทรวงจัดตั้งส่วนราชการซึ่งออกโดยอาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัตินี้ และสมควรกำหนดให้ผู้ซึ่งดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการวิทยาเขต ประธานกรรมการ และกรรมการบริหารวิทยาเขตของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลยังคงปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะมีการแต่งตั้งผู้ดำรงตำแหน่งรองอธิการบดีวิทยาเขตหรือคณะกรรมการประจำวิทยาเขตตามพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๕๕ และร่างมาตรา ๖๐) และในระหว่างที่ยังไม่มีสภาวิชาการตามมาตรา ๑๔ ให้สภาวิชาการประกอบด้วยอธิการบดี เป็นประธานสภาวิชาการ รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการเป็นรองประธานสภาวิชาการ คณบดี และผู้ช่วยอธิการบดีซึ่งอธิการบดีแต่งตั้งจำนวนห้าคนเป็นกรรมการสภาวิชาการ และให้ผู้อำนวยการสำนักบริการทางวิชาการและทดสอบเป็นเลขานุการสภาวิชาการ เพื่อให้สอดคล้องกับอำนาจหน้าที่ของสภาวิชาการ (ร่างมาตรา ๖๑)

๕. ข้อเสนอเพิ่มเติมของกระทรวงศึกษาธิการ

อนึ่ง เมื่อคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๗) ตรวจสอบพิจารณาร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล พ.ศ. เสร็จแล้ว ปรากฏว่า รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ (นายปองพล อดิเรกสาร) ได้มีหนังสือ ส่วนมาก ที่ ศธ ๑๐๐๒/๒๕๗๒ ลงวันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๕๖ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ขอให้ดำเนินการแก้ไขร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล พ.ศ. โดยมีสาระสำคัญให้มีการรวมกลุ่มวิทยาเขตในแต่ละภูมิภาคเพื่อจัดตั้งเป็นมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล รวม ๙ แห่ง ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เห็นว่า สาระสำคัญที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการเสนอแก้ไขยังไม่ได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรี สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาจึงมิได้ดำเนินการแก้ไขให้เป็นไปตามข้อเสนอดังกล่าว

๕. ข้อสังเกตของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สืบเนื่องจากสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล กระทรวงศึกษาธิการ ได้รับโอนกิจการสถานศึกษาในสังกัดกรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ตามพระราชบัญญัติโอนกิจการบริหารบางส่วนของกรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ไปเป็นของวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ.๒๕๒๐ ต่อมากระทรวงศึกษาธิการได้อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๒๓ แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๑๖ ลงวันที่ ๒๕ กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๕ ออกประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง การเปลี่ยนชื่อสถานศึกษาและจัดตั้งเป็นวิทยาเขต ประกาศ ณ วันที่ ๒๗ กันยายน พ.ศ. ๒๕๒๐ กำหนดให้มีการเปลี่ยนชื่อสถานศึกษาจากวิทยาลัยเป็นวิทยาเขต สังกัดวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา จำนวน ๒๔ แห่ง ออกประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง การปรับปรุงการบริหารงานของวิทยาเขต บพิตรพิมุขให้เป็นสองวิทยาเขต ประกาศ ณ วันที่ ๒๕ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๒๖ กำหนดให้เป็นการจัดตั้งวิทยาเขตเพิ่มขึ้นอีก ๑ แห่ง และออกประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง การจัดตั้งวิทยาเขตวังไกลกังวล สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ประกาศ ณ วันที่ ๓๐ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๓๓ กำหนดให้เป็นการจัดตั้งวิทยาเขตเพิ่มขึ้นอีก ๑ แห่ง และอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๕ แห่งพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๓๔ ออกประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง การจัดตั้งวิทยาเขตสังกัดสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ประกาศ ณ วันที่ ๒๖ กันยายน พ.ศ. ๒๕๓๔ กำหนดให้เป็นการจัดตั้งวิทยาเขตเพิ่มขึ้นอีก ๕ แห่ง ออกประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง การจัดตั้งวิทยาเขตนครพนม สังกัดสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ประกาศ ณ วันที่ ๒๑ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๔๐ กำหนดให้เป็นการจัดตั้งวิทยาเขตเพิ่มขึ้นอีก ๑ แห่ง และออกประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง การจัดตั้งวิทยาเขต สังกัดสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ประกาศ ณ วันที่ ๒๖ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๔๐ กำหนดให้เป็นการจัดตั้งวิทยาเขตเพิ่มขึ้นอีก ๔ แห่ง รวมมีการจัดตั้งวิทยาเขตทั้งหมด ๔๐ แห่ง แต่เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่าส่วนราชการที่จัดตั้งขึ้นเป็นวิทยาเขตดังกล่าวมิได้เป็นส่วนราชการที่มีสถานะเทียบเท่าคณะ สถาบันเพื่อการวิจัย หรือ สำนักเพื่อส่งเสริมวิชาการและทดสอบตามมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงไม่สามารถกำหนดให้วิทยาเขตของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลเป็นส่วนราชการที่มีสถานะเทียบเท่าคณะ สถาบัน สำนัก หรือวิทยาเขตตามร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล พ.ศ. เพราะไม่ได้เป็นการจัดให้มีและแบ่งส่วนราชการที่จัดตั้งขึ้นตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการซึ่งออกโดยอาศัยอำนาจตามมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล พ.ศ. ๒๕๑๘ ประกอบกับนิยามคำว่า “วิทยาเขต” ของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้กำหนดให้วิทยาเขตหมายความว่า เขตการศึกษาของมหาวิทยาลัยที่มีคณะ สถาบัน สำนัก วิทยาลัยหรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะตั้งแต่สองส่วนราชการขึ้นไปตั้งอยู่ในเขตนั้นตามที่สภามหาวิทยาลัยกำหนด การที่จะกำหนดให้วิทยาเขตของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลที่มีอยู่ในขณะนี้ เป็นวิทยาเขตหรือเป็นส่วนราชการตามร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ย่อมเป็นการขัดแย้งกับบทบัญญัติของกฎหมายที่จะตราขึ้นใหม่ ดังนั้นเพื่อประโยชน์ในการจัดการเรียนการสอนของวิทยาเขตต่างๆ ให้สามารถดำเนินการไปได้อย่างต่อเนื่อง และเพื่อกำหนดให้วิทยาเขตเป็นส่วนราชการตามพระราชบัญญัติสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล พ.ศ. ๒๕๑๘

จึงสมควรรับรองสถานภาพของวิทยาเขตเหล่านั้น โดยออกประกาศกระทรวงศึกษาธิการเพื่อจัดตั้ง
ส่วนราชการให้ถูกต้องตามบทบัญญัติของกฎหมายและสอดคล้องกับนโยบายการกระจายอำนาจ
ในการบริหารและจัดการศึกษา ทั้งนี้ กระทรวงศึกษาธิการในฐานะหน่วยงานต้นสังกัดของสถาบัน
เทคโนโลยีราชมงคลจะต้องขอยกเว้นมติคณะรัฐมนตรี เรื่อง มาตรการควบคุมค่าใช้จ่ายด้านบุคลากร
ภาครัฐ เป็นกรณีพิเศษเฉพาะราย

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
พฤษภาคม ๒๕๕๖

สาระสำคัญ
ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล
พ.ศ.

สาระสำคัญ
ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล

พ.ศ.

ที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว

๑. หลักการและเหตุผล

๑.๑ หลักการ

ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล โดยจัดตั้งมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลขึ้นแทนสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล

๑.๒ เหตุผล

โดยที่มาตรา ๓๖ แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๒ บัญญัติให้สถานศึกษาของรัฐที่จัดการศึกษาระดับปริญญาเป็นนิติบุคคล เพื่อให้สถานศึกษาของรัฐดำเนินกิจการได้โดยอิสระ สามารถพัฒนาระบบบริหาร และการจัดการที่เป็นของตนเอง มีความคล่องตัว มีเสรีภาพทางวิชาการและอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของสภาสถานศึกษา ดังนั้น สมควรจัดตั้งมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล จำนวน ๙ แห่ง ขึ้นแทนสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล เพื่อให้มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลเป็นสถาบันอุดมศึกษาของรัฐด้านวิชาชีพและเทคโนโลยีที่มีวัตถุประสงค์ให้การศึกษ ส่งเสริมวิชาการและวิชาชีพชั้นสูงที่มุ่งเน้นการปฏิบัติ ทำการสอน ทำการวิจัย ผลิตครุวิชาชีพ ให้บริการทางวิชาการในด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และทะนุบำรุง ศิลปะและวัฒนธรรม โดยให้ผู้สำเร็จการอาชีวศึกษามีโอกาสในการศึกษาต่อด้านวิชาชีพเฉพาะทางระดับปริญญาเป็นหลัก จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๒ มาตรา ๓๖ บัญญัติว่า "ให้สถานศึกษาของรัฐที่จัดการศึกษาระดับปริญญาตรีเป็นนิติบุคคล และอาจจัดเป็นส่วนราชการหรือเป็นหน่วยงานกำกับของรัฐ ยกเว้นสถานศึกษาเฉพาะตามมาตรา ๒๑

ให้สถานศึกษาดังกล่าวดำเนินกิจการได้โดยอิสระ สามารถพัฒนาระบบบริหาร และการจัดการที่เป็นของตนเอง มีความคล่องตัว มีเสรีภาพทางวิชาการ และอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของสภาสถานศึกษา ตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งสถานศึกษานั้น ๑"

๒. ชื่อพระราชบัญญัติ (ร่างมาตรา ๑)

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล พ.ศ.”

๓. คำปรารภ

โดยที่เป็นการสมควรจัดตั้งมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลขึ้นแทนสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล

๔. วันใช้บังคับ (ร่างมาตรา ๒)

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

๕. บทยกเลิกกฎหมายเดิม (ร่างมาตรา ๓)

มาตรา ๓ ให้ยกเลิก

(๑) พระราชบัญญัติวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา พ.ศ. ๒๕๑๘

(๒) พระราชบัญญัติเปลี่ยนชื่อวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษาเป็นสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล พ.ศ. ๒๕๓๒

๖. บทนิยามศัพท์ (ร่างมาตรา ๔)

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“มหาวิทยาลัย” หมายความว่า มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตามพระราชบัญญัตินี้

“สภามหาวิทยาลัย” หมายความว่า สภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตามพระราชบัญญัตินี้

“สภาวิชาการ” หมายความว่า สภาวิชาการมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตามพระราชบัญญัตินี้

“วิทยาเขต” หมายความว่า เขตการศึกษาของมหาวิทยาลัยที่มีคณะ สถาบัน สำนัก วิทยาลัยหรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ ตั้งแต่สองส่วนราชการขึ้นไป ตั้งอยู่ในเขตการศึกษานั้นตามที่สภามหาวิทยาลัยกำหนด

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

๗. บทใช้บังคับในการจัดตั้งเป็นมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตามพระราชบัญญัตินี้ จำนวน ๙ แห่ง (ร่างมาตรา ๕)

มาตรา ๕ ให้สถาบันเทคโนโลยีราชมงคลตามพระราชบัญญัติสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล พ.ศ. ๒๕๑๘ เป็นมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตามพระราชบัญญัตินี้ จำนวน ๙ แห่ง ดังนี้

- (๑) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
- (๒) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ
- (๓) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก
- (๔) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
- (๕) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์
- (๖) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา
- (๗) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย
- (๘) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ
- (๙) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน

ให้มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลแต่ละแห่งตามวรรคหนึ่งเป็นนิติบุคคลและเป็นส่วนราชการตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ

๘. รัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๖)

มาตรา ๖ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และมีอำนาจออกกฎกระทรวง และประกาศ เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ กฎกระทรวง และประกาศนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

๙. เนื้อหาของร่างพระราชบัญญัตินี้

๙.๑ หมวด ๑ บททั่วไป

๙.๑.๑ วัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัย (ร่างมาตรา ๗)

มาตรา ๗ ให้มหาวิทยาลัยเป็นสถาบันอุดมศึกษาด้านวิชาชีพและเทคโนโลยี มีวัตถุประสงค์ให้การศึกษา ส่งเสริมวิชาการและวิชาชีพชั้นสูงที่เน้นการปฏิบัติ ทำการสอน ทำการวิจัย ผลิตครูวิชาชีพ ให้บริการทางวิชาการในด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และทะนุบำรุงศิลปะ และวัฒนธรรม โดยให้ผู้สำเร็จอาชีวศึกษามีโอกาสในการศึกษาต่อด้านวิชาชีพเฉพาะทางระดับปริญญาเป็นหลัก

๙.๑.๒ การแบ่งส่วนราชการของมหาวิทยาลัย (ร่างมาตรา ๘)

มาตรา ๘ มหาวิทยาลัยอาจแบ่งส่วนราชการ ดังนี้

- (๑) สำนักงานอธิการบดี
- (๒) สำนักงานวิทยาเขต
- (๓) บัณฑิตวิทยาลัย
- (๔) คณะ
- (๕) สถาบัน
- (๖) สำนัก
- (๗) วิทยาลัย

มหาวิทยาลัยอาจให้มีส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ เพื่อดำเนินการตามวัตถุประสงค์ในมาตรา ๗ เป็นส่วนราชการในมหาวิทยาลัยอีกได้

สำนักงานอธิการบดีและ**สำนักงานวิทยาเขต** อาจแบ่งส่วนราชการเป็นกองหรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่ากอง

บัณฑิตวิทยาลัย อาจแบ่งส่วนราชการเป็นสำนักงานคณบดี กองหรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่ากอง

คณะ อาจแบ่งส่วนราชการเป็นสำนักงานคณบดี ภาควิชา กองหรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าภาควิชาหรือกอง

สถาบัน สำนักหรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ อาจแบ่งส่วนราชการเป็นสำนักงานผู้อำนวยการ กองหรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่ากอง

วิทยาลัย อาจแบ่งส่วนราชการเป็นสำนักงานผู้อำนวยการ ภาควิชา กองหรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าภาควิชาหรือกอง

สำนักงานคณบดี สำนักงานผู้อำนวยการ ภาควิชา กองหรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าภาควิชาหรือกอง อาจแบ่งส่วนราชการเป็นงานหรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่างาน

๙.๑.๓ การจัดตั้ง การรวม และการยุบเลิกส่วนราชการ อาทิ สำนักงานวิทยาเขต บัณฑิตวิทยาลัย คณะ ฯลฯ ให้ทำเป็นกฎกระทรวง (ร่างมาตรา ๙)

มาตรา ๙ การจัดตั้ง การรวม และการยุบเลิกสำนักงานวิทยาเขต บัณฑิตวิทยาลัย คณะ สถาบัน สำนัก วิทยาลัยหรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ ให้ทำเป็นกฎกระทรวง

การแบ่งส่วนราชการเป็นสำนักงานคณะบดี สำนักงานผู้อำนวยการ ภาควิชา กองหรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าภาควิชาหรือกอง ให้ทำเป็นประกาศกระทรวงศึกษาธิการ

การแบ่งส่วนราชการเป็นงานหรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่างานให้ทำเป็นประกาศมหาวิทยาลัย

๙.๑.๔ มหาวิทยาลัยอาจรับสถาบันการศึกษาชั้นสูง หรือสถาบันอื่นเข้าสมทบในมหาวิทยาลัย (ร่างมาตรา ๑๐)

มาตรา ๑๐ ภายใต้วัตถุประสงค์ตามมาตรา ๗ มหาวิทยาลัยจะรับสถาบันการศึกษาชั้นสูงหรือสถาบันอื่นเข้าสมทบในมหาวิทยาลัยก็ได้ และมีอำนาจให้ปริญญา อนุปริญญา หรือประกาศนียบัตรชั้นหนึ่งชั้นใดแก่ผู้สำเร็จการศึกษาจากสถาบันสมทบนั้นได้

การรับเข้าสมทบหรือยกเลิกการสมทบซึ่งสถาบันการศึกษาชั้นสูงหรือสถาบันอื่นให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัยและประกาศในราชกิจจานุเบกษา

การควบคุมสถาบันการศึกษาชั้นสูงหรือสถาบันอื่นที่เข้าสมทบในมหาวิทยาลัยให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

๙.๑.๕ รายได้ของมหาวิทยาลัย (ร่างมาตรา ๑๑)

มาตรา ๑๑ นอกจากเงินที่กำหนดไว้ในงบประมาณแผ่นดิน มหาวิทยาลัยอาจมีรายได้ดังนี้

(๑) เงินผลประโยชน์ ค่าธรรมเนียม ค่าปรับ และค่าบริการต่างๆ ของมหาวิทยาลัย

(๒) รายได้หรือผลประโยชน์ที่ได้มาจากการใช้ที่ราชพัสดุซึ่งมหาวิทยาลัยปกครองดูแลหรือใช้ประโยชน์

(๓) เงินและทรัพย์สินซึ่งมีผู้อุทิศให้แก่มหาวิทยาลัย

(๔) รายได้หรือผลประโยชน์ที่ได้จากการลงทุนและจากทรัพย์สินของมหาวิทยาลัย

(๕) เงินอุดหนุนจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหรือเงินอุดหนุนอื่นที่มหาวิทยาลัย

ได้รับ

(๖) รายได้หรือผลประโยชน์อย่างอื่น

ให้มหาวิทยาลัยมีอำนาจในการปกครอง ดูแล บำรุงรักษา ใช้และจัดหาผลประโยชน์จากทรัพย์สินของมหาวิทยาลัย ทั้งที่เป็นที่ราชพัสดุตามกฎหมายว่าด้วยที่ราชพัสดุและที่เป็นทรัพย์สินอื่นรวมทั้งจัดหารายได้จากบริการ และการจัดเก็บค่าธรรมเนียมการศึกษาของส่วนราชการในมหาวิทยาลัย

รายได้และผลประโยชน์ของมหาวิทยาลัย เบี้ยปรับที่เกิดจากการดำเนินการตามวัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัย รวมทั้งเบี้ยปรับที่เกิดจากการผิดสัญญาการศึกษา และเบี้ยปรับที่เกิดจากการผิดสัญญาการซื้อขายสินหรือสัญญาจ้างทำของที่ดำเนินการโดยใช้เงินงบประมาณไม่เป็นรายได้ที่ต้องนำส่งกระทรวงการคลังตามกฎหมายว่าด้วยเงินคงคลังและกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ

๙.๑.๖ การได้อสังหาริมทรัพย์มาโดยมีผู้อุทิศให้ ชื่อหรือแลกเปลี่ยนของมหาวิทยาลัยตั้งแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับให้เป็นกรรมสิทธิ์ของมหาวิทยาลัย (ร่างมาตรา ๑๒)

มาตรา ๑๒ บรรดาอสังหาริมทรัพย์ที่มหาวิทยาลัยได้มาโดยมีผู้อุทิศให้หรือได้มาโดยการซื้อหรือแลกเปลี่ยนจากรายได้ของมหาวิทยาลัยตั้งแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ไม่ถือเป็นที่ราชพัสดุและให้เป็นกรรมสิทธิ์ของมหาวิทยาลัย

๙.๑.๗ การจัดการรายได้และทรัพย์สินของมหาวิทยาลัย (ร่างมาตรา ๑๓)

มาตรา ๑๓ บรรดารายได้และทรัพย์สินของมหาวิทยาลัยจะต้องจัดการเพื่อประโยชน์ภายใต้วัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัยตามมาตรา ๗

เงินและทรัพย์สินที่มีผู้อุทิศให้แก่มหาวิทยาลัยจะต้องจัดการตามเงื่อนไขที่ผู้อุทิศให้กำหนดไว้และต้องเป็นไปตามวัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัย แต่ถ้ามีความจำเป็นต้องเปลี่ยนแปลงเงื่อนไขดังกล่าว มหาวิทยาลัยต้องได้รับความยินยอมจากผู้อุทิศให้หรือทายาท หากไม่มีทายาทหรือทายาทไม่ปรากฏ จะต้องได้รับอนุมัติจากสภามหาวิทยาลัย

๑๐. หมวด ๒ การดำเนินการ

๑๐.๑ องค์ประกอบของสภามหาวิทยาลัย (ร่างมาตรา ๑๔)

มาตรา ๑๔ ให้มหาวิทยาลัยแต่ละแห่งมีสภามหาวิทยาลัย ประกอบด้วย

(๑) นายกสภามหาวิทยาลัย ซึ่งจะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง

(๒) อธิการบดี เป็นกรรมการสภามหาวิทยาลัยโดยตำแหน่ง

(๓) กรรมการสภามหาวิทยาลัยจำนวนหกคน ซึ่งเลือกจากผู้ดำรงตำแหน่งรองอธิการบดี

คณบดี ผู้อำนวยการสถาบัน ผู้อำนวยการสำนัก ผู้อำนวยการวิทยาลัย และหัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ

(๔) กรรมการสภามหาวิทยาลัยจำนวนหกคน ซึ่งเลือกจากคณาจารย์ประจำของมหาวิทยาลัย และข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาที่มีผู้ดำรงตำแหน่งตาม (๓)

(๕) กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนสิบสามคน ซึ่งจะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งจากบุคคลภายนอกมหาวิทยาลัย

ให้สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งรองอธิการบดีคนหนึ่ง ซึ่งมีใช้กรรมการสภามหาวิทยาลัย

ตาม (๓) เป็นเลขานุการสภามหาวิทยาลัยโดยคำแนะนำของอธิการบดี

ให้สภามหาวิทยาลัยเลือกกรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิคนหนึ่งเป็นอุปนายกสภามหาวิทยาลัยทำหน้าที่แทนนายกสภามหาวิทยาลัยเมื่อนายกสภามหาวิทยาลัยไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้หรือเมื่อไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งนายกสภามหาวิทยาลัย

คุณสมบัติ หลักเกณฑ์และวิธีการได้มาซึ่งนายกสภามหาวิทยาลัยและกรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ คุณสมบัติของผู้เลือก ตลอดจนหลักเกณฑ์ และวิธีการเลือกกรรมการสภามหาวิทยาลัยตาม (๓) และ (๔) ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

๑๐.๒ วาระการดำรงตำแหน่งและการพ้นจากตำแหน่งของนายกสภามหาวิทยาลัยและกรรมการสภามหาวิทยาลัย (ร่างมาตรา ๑๕)

มาตรา ๑๕ นายกสภามหาวิทยาลัยและกรรมการสภามหาวิทยาลัยตามมาตรา ๑๔ (๓) (๔) และ (๕) มีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสามปี แต่จะทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งหรืออาจได้รับเลือกใหม่อีกได้

นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามวรรคหนึ่ง นายกสภามหาวิทยาลัยและกรรมการสภามหาวิทยาลัยตามมาตรา ๑๔ (๓) (๔) และ (๕) พ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) ขาดคุณสมบัติของการเป็นนายกสภามหาวิทยาลัยหรือกรรมการสภามหาวิทยาลัยในประเภทนั้น

ในกรณีที่ตำแหน่งนายกสภามหาวิทยาลัยหรือกรรมการสภามหาวิทยาลัยว่างลงไม่ว่าด้วยเหตุใดและยังมีได้ดำเนินการให้ได้มาซึ่งนายกสภามหาวิทยาลัยหรือกรรมการสภามหาวิทยาลัยแทนตำแหน่งที่ว่าง ให้สภามหาวิทยาลัยประกอบด้วยกรรมการสภามหาวิทยาลัยเท่าที่มีอยู่

ในกรณีที่นายกสภามหาวิทยาลัยหรือกรรมการสภามหาวิทยาลัยตามมาตรา ๑๔ (๓) (๔) หรือ (๕) พ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระ และได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งหรือได้มีการเลือกผู้ดำรงตำแหน่งแทนแล้ว ให้ผู้ซึ่งได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง หรือได้รับเลือกอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของผู้ซึ่งตนแทน แต่ถ้าวาระการดำรงตำแหน่งเหลืออยู่น้อยกว่าเก้าสิบวัน จะไม่ดำเนินการให้มีผู้ดำรงตำแหน่งแทนก็ได้

ในกรณีที่นายกสภามหาวิทยาลัยหรือกรรมการสภามหาวิทยาลัยตามมาตรา ๑๔ (๓) (๔) และ (๕) พ้นจากตำแหน่งตามวาระ แต่ยังมีได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งนายกสภามหาวิทยาลัยหรือกรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิหรือยังมีได้เลือกกรรมการสภามหาวิทยาลัยอื่นขึ้นใหม่ ให้นายกสภามหาวิทยาลัยหรือกรรมการสภามหาวิทยาลัยซึ่งพ้นจากตำแหน่งปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะได้มีนายกสภามหาวิทยาลัยหรือกรรมการสภามหาวิทยาลัยใหม่แล้ว

๑๐.๓ อำนาจหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัย (ร่างมาตรา ๑๖)

มาตรา ๑๖ สภามหาวิทยาลัยมีอำนาจและหน้าที่ควบคุมดูแลกิจการทั่วไปของมหาวิทยาลัย และโดยเฉพาะให้มีอำนาจและหน้าที่ ดังนี้

(๑) วางนโยบาย และอนุมัติแผนพัฒนาของมหาวิทยาลัยเกี่ยวกับการศึกษา การส่งเสริมวิชาการและวิชาชีพชั้นสูงที่เน้นการปฏิบัติ ทำการสอน ทำการวิจัย ผลิตครูวิชาชีพ ให้บริการทางวิชาการในด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และทะนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรม

(๒) วางระเบียบ ออกข้อบังคับและประกาศของมหาวิทยาลัย และอาจมอบให้ส่วนราชการใดในมหาวิทยาลัยเป็นผู้วางระเบียบ ออกข้อบังคับและประกาศสำหรับส่วนราชการนั้น เป็นเรื่องๆ ไปก็ได้

(๓) กำกับมาตรฐานการศึกษาและการประกันคุณภาพการศึกษา

(๔) ติดตามและประเมินผลการดำเนินงานของมหาวิทยาลัย

(๕) พิจารณาให้ความเห็นชอบหลักสูตรการศึกษาให้สอดคล้องกับมาตรฐานที่คณะกรรมการการอุดมศึกษากำหนด

(๖) พิจารณาการจัดตั้ง การรวม และการยุบเลิก สำนักงานวิทยาเขต บัณฑิตวิทยาลัย คณะ สถาบัน สำนัก วิทยาลัยหรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ รวมทั้งการแบ่งส่วนราชการของส่วนราชการดังกล่าว

(๗) อนุมัติให้ปริญญา ประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง ประกาศนียบัตรบัณฑิต อนุปริญญา และประกาศนียบัตร

(๘) อนุมัติการรับสถาบันการศึกษาชั้นสูง และสถาบันอื่นเข้าสมทบหรือการยกเลิกการสมทบ

(๙) พิจารณาเสนอเรื่องเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งและถอดถอนนายกสภามหาวิทยาลัย กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ อธิการบดี ศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์พิเศษ

(๑๐) แต่งตั้งและถอดถอนรองอธิการบดี คณบดี ผู้อำนวยการสถาบัน ผู้อำนวยการสำนัก ผู้อำนวยการวิทยาลัย หรือหัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ ศาสตราจารย์เกียรติคุณ รองศาสตราจารย์พิเศษ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ และกรรมการสภาวิชาการ

(๑๑) อนุมัติงบประมาณรายจ่ายจากเงินรายได้ของมหาวิทยาลัย

(๑๒) วางระเบียบและออกข้อบังคับเกี่ยวกับการบริหารการเงินและทรัพย์สินของมหาวิทยาลัย และการจัดหารายได้ของมหาวิทยาลัย

(๑๓) พิจารณาดำเนินการเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลของมหาวิทยาลัยตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา และตามที่คณะกรรมการข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษามอบหมาย

(๑๔) แต่งตั้งคณะกรรมการ คณะอนุกรรมการ หรือบุคคลหนึ่งบุคคลใดเพื่อพิจารณา

และเสนอความเห็นในเรื่องหนึ่งเรื่องใด หรือเพื่อมอบหมายให้ปฏิบัติกรอย่างหนึ่งอย่างใดอันอยู่ในอำนาจและหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัย

(๑๕) พิจารณาและให้ความเห็นชอบในเรื่องที่เกี่ยวกับกิจการของมหาวิทยาลัยตามที่อธิการบดีเสนอ และอาจมอบหมายให้อธิการบดีปฏิบัติอย่างหนึ่งอย่างใดอันอยู่ในอำนาจและหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยก็ได้

(๑๖) ส่งเสริม สนับสนุน และแสวงหาวิธีการ เพื่อพัฒนาความก้าวหน้าของมหาวิทยาลัย

(๑๗) ปฏิบัติหน้าที่อื่นเกี่ยวกับกิจการของมหาวิทยาลัยที่มีได้ระบุให้เป็นหน้าที่ของผู้ใดโดยเฉพาะ

๑๐.๔ การประชุมสภามหาวิทยาลัย (ร่างมาตรา ๑๗)

มาตรา ๑๗ การประชุมสภามหาวิทยาลัย ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

๑๐.๕ องค์ประกอบของสภาวิชาการ (ร่างมาตรา ๑๘)

มาตรา ๑๘ ให้มหาวิทยาลัยแต่ละแห่งมีสภาวิชาการ ประกอบด้วย

(๑) อธิการบดี เป็นประธานสภาวิชาการ

(๒) รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ เป็นรองประธานสภาวิชาการ

(๓) กรรมการสภาวิชาการโดยตำแหน่ง ได้แก่ รองอธิการบดีประจำวิทยาเขต

คณบดี ผู้อำนวยการสถาบันเพื่อการวิจัย และผู้อำนวยการวิทยาลัยถ้ามี

(๔) กรรมการสภาวิชาการจำนวนหกคน ซึ่งเลือกจากคณาจารย์ประจำใน

มหาวิทยาลัย

(๕) กรรมการสภาวิชาการผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนสิบคน ซึ่งแต่งตั้งจากบุคคลภายนอก

โดยความเห็นชอบของสภามหาวิทยาลัย

คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ และวิธีการได้มาซึ่งกรรมการสภาวิชาการตาม (๔) และ (๕)

ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

ให้อธิการบดีแต่งตั้งคณาจารย์ประจำในมหาวิทยาลัยคนหนึ่งเป็นเลขานุการสภาวิชาการและอาจแต่งตั้งคณาจารย์ประจำในมหาวิทยาลัยอีกไม่เกินสองคนเป็นผู้ช่วยเลขานุการ

๑๐.๖ วาระการดำรงตำแหน่งและการพ้นจากตำแหน่งของกรรมการสภาวิชาการ (ร่างมาตรา ๑๙)

มาตรา ๑๙ วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่งของกรรมการสภาวิชาการ ตลอดจนการประชุมและการดำเนินงานของสภาวิชาการ ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

๑๐.๗ อำนาจและหน้าที่ของสภาวิชาการ (ร่างมาตรา ๒๐)

มาตรา ๒๐ สภาวิชาการมีอำนาจและหน้าที่ ดังนี้

- (๑) พิจารณาเกณฑ์มาตรฐานเกี่ยวกับหลักสูตร การเรียนการสอน การวิจัย การวัดผลการศึกษา และการประกันคุณภาพการศึกษาเสนอต่อสภามหาวิทยาลัย
 - (๒) เสนอความเห็นเกี่ยวกับการรวมและการยกเลิกสาขาวิชาต่อสภามหาวิทยาลัย
 - (๓) เสนอความเห็นเกี่ยวกับการเปิดสอนตามหลักสูตรของมหาวิทยาลัย
 - (๔) พิจารณาเสนอความเห็นในเรื่องที่เกี่ยวกับวิชาการต่อสภามหาวิทยาลัย
 - (๕) ส่งเสริมการวิจัยและบริการทางวิชาการที่สอดคล้องกับภารกิจของมหาวิทยาลัยและความต้องการของชุมชน
- (๖) แต่งตั้งคณะอนุกรรมการ หรือบุคคลหนึ่งบุคคลใดเพื่อกระทำการใดๆ อันอยู่ในอำนาจหน้าที่ของสภาวิชาการ

๑๐.๘ กำหนดให้อธิการบดีเป็นผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบการบริหารงานของมหาวิทยาลัย (ร่างมาตรา ๒๑)

มาตรา ๒๑ ให้มีอธิการบดีเป็นผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบการบริหารงานของมหาวิทยาลัยแต่ละแห่ง และอาจมีรองอธิการบดี หรือผู้ช่วยอธิการบดี หรือจะมีทั้งรองอธิการบดี และผู้ช่วยอธิการบดีตามจำนวนที่สภามหาวิทยาลัยแต่ละแห่งกำหนด เพื่อทำหน้าที่และรับผิดชอบตามที่อธิการบดีมอบหมายก็ได้

๑๐.๙ กำหนดที่มาและการแต่งตั้งอธิการบดี รวมทั้งวาระการดำรงตำแหน่งและการพ้นจากตำแหน่งของอธิการบดี (ร่างมาตรา ๒๒)

มาตรา ๒๒ อธิการบดีนั้นจะทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งโดยการสรรหาตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัยจากผู้มีคุณสมบัติตามมาตรา ๒๓ ววรรคหนึ่ง

อธิการบดีมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสี่ปี และจะทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งใหม่อีกได้ แต่จะดำรงตำแหน่งเกินสองวาระติดต่อกันมิได้

นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามวรรคสอง อธิการบดีพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) ถูกลงโทษทางวินัยอย่างร้ายแรงหรือถูกสั่งให้ออกจากราชการ เพราะเหตุมีมลทินหรือมัวหมองในกรณีที่ถูกสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง
- (๔) เป็นบุคคลล้มละลาย คนไร้ความสามารถ หรือคนเสมือนไร้ความสามารถ
- (๕) ถูกจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก

(๖) สภามหาวิทยาลัยให้พ้นจากตำแหน่ง เพราะบกพร่องต่อหน้าที่ มีความประพฤติเสื่อมเสียหรือหย่อนความสามารถ มติของสภามหาวิทยาลัยให้พ้นจากตำแหน่ง ต้องประกอบด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนกรรมการสภามหาวิทยาลัยทั้งหมด

รองอธิการบดี ให้สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งโดยคำแนะนำของอธิการบดีจากผู้มีคุณสมบัติตามมาตรา ๒๓ วรรคหนึ่ง

ผู้ช่วยอธิการบดี ให้อธิการบดีแต่งตั้งจากราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาซึ่งมีคุณสมบัติตามมาตรา ๒๓ วรรคสอง และให้อธิการบดีมีอำนาจถอดถอนผู้ช่วยอธิการบดีด้วย

เมื่ออธิการบดีพ้นจากตำแหน่ง ให้รองอธิการบดีและผู้ช่วยอธิการบดี พ้นจากตำแหน่งด้วย

๑๐.๑๐ กำหนดคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของอธิการบดีและรองอธิการบดี (ร่างมาตรา ๒๓)

มาตรา ๒๓ อธิการบดีและรองอธิการบดี ต้องสำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่าปริญญาตรีหรือเทียบเท่าจากมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นที่สภามหาวิทยาลัยรับรอง และได้ทำการสอนหรือมีประสบการณ์ด้านการบริหารมาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปีในมหาวิทยาลัย หรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นที่สภามหาวิทยาลัยรับรอง หรือเคยดำรงตำแหน่งกรรมการสภามหาวิทยาลัยไม่น้อยกว่าสามปี หรือดำรงตำแหน่งหรือเคยดำรงตำแหน่งศาสตราจารย์ รวมทั้งมีคุณสมบัติอื่นและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามที่กำหนดในข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

ผู้ช่วยอธิการบดี ต้องสำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่าปริญญาตรีหรือเทียบเท่าจากมหาวิทยาลัย หรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นที่สภามหาวิทยาลัยรับรอง และได้ทำการสอนหรือมีประสบการณ์ด้านการบริหารมาแล้วไม่น้อยกว่าสามปีในมหาวิทยาลัย หรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นที่สภามหาวิทยาลัยรับรอง

๑๐.๑๑ อำนาจและหน้าที่ของอธิการบดี (ร่างมาตรา ๒๔)

มาตรา ๒๔ อธิการบดีมีอำนาจและหน้าที่ ดังนี้

(๑) บริหารกิจการของมหาวิทยาลัยให้เป็นไปตามกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับของทางราชการและของมหาวิทยาลัย รวมทั้งนโยบายและวัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัย

(๒) บริหารบุคลากร การเงิน การพัสดุ สถานที่และทรัพย์สินอื่นของมหาวิทยาลัยให้เป็นไปตามกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับของทางราชการและของมหาวิทยาลัย

(๓) จัดทำแผนพัฒนามหาวิทยาลัย ดูแลให้มีการปฏิบัติตามนโยบายและแผนงาน รวมทั้งติดตามประเมินผลการดำเนินงานด้านต่างๆ ของมหาวิทยาลัย

(๔) แต่งตั้งและถอดถอนผู้ช่วยอธิการบดี รองคณบดี รองผู้อำนวยการสถาบัน รองผู้อำนวยการสำนัก รองผู้อำนวยการวิทยาลัย รองหัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะ

เทียบเท่าคณะ หัวหน้าภาควิชา หัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าภาควิชา และอาจารย์พิเศษ

(๕) รายงานเกี่ยวกับกิจการและการดำเนินการของมหาวิทยาลัยต่อ สภามหาวิทยาลัย

(๖) ส่งเสริมการพัฒนานักศึกษาและกิจการนักศึกษา

(๗) ส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างมหาวิทยาลัยกับชุมชน รวมทั้งการเข้าไปมีส่วนร่วมในการสร้างความสัมพันธ์กับชุมชน

(๘) เป็นผู้แทนมหาวิทยาลัยในกิจการทั่วไป

(๙) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามระเบียบ ข้อบังคับ และประกาศของมหาวิทยาลัย ตามที่ สภามหาวิทยาลัยมอบหมายหรือตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของอธิการบดี

๑๐.๑๒ กำหนดผู้รักษาราชการแทนอธิการบดีในกรณีที่ผู้ดำรงตำแหน่งอธิการบดี ไม่อยู่หรือไม่อาจปฏิบัติราชการได้ (ร่างมาตรา ๒๕)

มาตรา ๒๕ ในกรณีที่ผู้ดำรงตำแหน่งอธิการบดีไม่อยู่หรือไม่อาจปฏิบัติราชการได้ ให้รองอธิการบดีเป็นผู้รักษาราชการแทน ถ้ามีรองอธิการบดีหลายคน ให้รองอธิการบดีซึ่งอธิการบดี มอบหมายเป็นผู้รักษาราชการแทน ถ้าอธิการบดีมิได้มอบหมาย ให้รองอธิการบดีซึ่งมีอาวุโสสูงสุด เป็นผู้รักษาราชการแทน

ในกรณีที่ไม่มีผู้รักษาราชการแทนอธิการบดีตามความในวรรคหนึ่ง หรือมีแต่ไม่อาจ ปฏิบัติราชการได้ หรือไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งอธิการบดี ให้สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งผู้มีคุณสมบัติตาม มาตรา ๒๓ วรรคหนึ่ง เป็นผู้รักษาราชการแทนอธิการบดี

๑๐.๑๓ วิทยาเขต กำหนดให้รองอธิการบดีคนหนึ่งซึ่งสภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งโดย คำแนะนำของอธิการบดีเป็นผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบการบริหารงานของวิทยาเขต (ร่างมาตรา ๒๖)

มาตรา ๒๖ ในวิทยาเขต ให้มีรองอธิการบดีคนหนึ่งซึ่งสภามหาวิทยาลัยแต่งตั้ง โดยคำแนะนำของอธิการบดีเป็นผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบการบริหารงานของวิทยาเขตให้เป็นไป ตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ และประกาศของมหาวิทยาลัย และปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่อธิการบดี มอบหมาย

๑๐.๑๔ กำหนดองค์ประกอบ หลักเกณฑ์และวิธีการได้มา วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่งของคณะกรรมการประจำวิทยาเขต ให้เป็นไปตามข้อบังคับของ มหาวิทยาลัย (ร่างมาตรา ๒๗)

มาตรา ๒๗ ในวิทยาเขต ให้มีคณะกรรมการประจำวิทยาเขตคณะหนึ่ง

องค์ประกอบ จำนวน คุณสมบัติ หลักเกณฑ์และวิธีการได้มา วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่งของกรรมการประจำวิทยาเขต ตลอดจนการประชุมของคณะกรรมการ

ประจำวิทยาเขตและการจัดระบบบริหารงานในวิทยาเขต ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย ทั้งนี้ ต้องมีกรรมการที่เป็นผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งแต่งตั้งจากบุคคลภายนอกไม่น้อยกว่าหนึ่งในสาม

๑๐.๑๕ อำนาจและหน้าที่ของคณะกรรมการประจำวิทยาเขต (ร่างมาตรา ๒๘)

มาตรา ๒๘ คณะกรรมการประจำวิทยาเขตมีอำนาจและหน้าที่ ดังนี้

- (๑) ส่งเสริมให้วิทยาเขตดำเนินภารกิจให้สอดคล้องกับนโยบาย เป้าหมาย และแผนพัฒนาตามที่สภามหาวิทยาลัยกำหนด
- (๒) ให้คำปรึกษาและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการดำเนินกิจการต่างๆ ของวิทยาเขตแก่อธิการบดี
- (๓) เสนอแนะการเปิดสอนตามหลักสูตรของมหาวิทยาลัยในวิทยาเขตต่อสภาวิชาการ
- (๔) ประสานงานระหว่างบัณฑิตวิทยาลัย คณะ สถาบัน สำนัก วิทยาลัย และส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะภายในวิทยาเขต
- (๕) พิจารณาวางระเบียบหรือออกข้อบังคับอื่นตามที่สภามหาวิทยาลัยมอบหมาย
- (๖) พิจารณาเสนอแผนพัฒนา แผนงาน และงบประมาณประจำปีและจัดทำรายงานผลการดำเนินกิจการของวิทยาเขตเสนอต่ออธิการบดี
- (๗) แต่งตั้งคณะอนุกรรมการ หรือบุคคลหนึ่งบุคคลใดเพื่อกระทำการใดๆ อันอยู่ในอำนาจและหน้าที่ของคณะกรรมการประจำวิทยาเขต
- (๘) ปฏิบัติงานอื่นตามที่อธิการบดีมอบหมาย

๑๐.๑๖ บัณฑิตวิทยาลัย กำหนดให้คณบดีเป็นผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบงานของบัณฑิตวิทยาลัย(ร่างมาตรา ๒๙)

มาตรา ๒๙ ในบัณฑิตวิทยาลัย ให้มีคณบดีเป็นผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบงานของบัณฑิตวิทยาลัย และจะให้มีรองคณบดีตามจำนวนที่สภามหาวิทยาลัยกำหนด เพื่อทำหน้าที่และรับผิดชอบตามที่คณบดีมอบหมายก็ได้

คณบดีนั้น ให้สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งโดยการสรรหาตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัยจากผู้มีคุณสมบัติตามมาตรา ๒๓ วรรคสอง

รองคณบดีนั้น ให้อธิการบดีแต่งตั้งโดยคำแนะนำของคณบดีจากผู้มีคุณสมบัติตามมาตรา ๒๓ วรรคสอง และให้อธิการบดีมีอำนาจถอดถอนรองคณบดีโดยคำแนะนำของคณบดี

วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่งคณบดีให้นำมาตรา ๒๒ วรรคสอง และวรรคสาม มาใช้บังคับโดยอนุโลม

การรักษาราชการแทนคณบดีให้นำมาตรา ๒๕ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

เมื่อคณบดีพ้นจากตำแหน่ง ให้รองคณบดีพ้นจากตำแหน่งด้วย

๑๐.๑๗ กำหนดองค์ประกอบ หลักเกณฑ์และวิธีการได้มา อำนาจและหน้าที่ วาระการดำรงตำแหน่งและการพ้นจากตำแหน่งของคณะกรรมการประจำบัณฑิตวิทยาลัย ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย (ร่างมาตรา ๓๐)

มาตรา ๓๐ ในบัณฑิตวิทยาลัย ให้มีคณะกรรมการประจำบัณฑิตวิทยาลัยคณะหนึ่ง ประกอบด้วยคณบดีเป็นประธานกรรมการและกรรมการอื่นอีกจำนวนหนึ่ง

จำนวน คุณสมบัติ หลักเกณฑ์และวิธีการได้มา อำนาจและหน้าที่ วาระการดำรงตำแหน่งและการพ้นจากตำแหน่งของกรรมการประจำบัณฑิตวิทยาลัย ตลอดจนการประชุมของคณะกรรมการประจำบัณฑิตวิทยาลัย และการจัดระบบบริหารงานในบัณฑิตวิทยาลัย ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

๑๐.๑๘ คณะ กำหนดให้คณบดีเป็นผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบงานของคณะ (ร่างมาตรา ๓๑)

มาตรา ๓๑ ในคณะ ให้มีคณบดีเป็นผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบงานของคณะและจะให้มีรองคณบดีตามจำนวนที่สภามหาวิทยาลัยกำหนด เพื่อทำหน้าที่และรับผิดชอบตามที่คณบดีมอบหมายก็ได้

คุณสมบัติ การแต่งตั้ง วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่งของคณบดี และรองคณบดีตามวรรคหนึ่ง และการรักษาราชการแทน ให้นำมาตรา ๒๙ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

๑๐.๑๙ กำหนดองค์ประกอบ หลักเกณฑ์และวิธีการได้มา วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่งของคณะกรรมการประจำคณะ ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย (ร่างมาตรา ๓๒)

มาตรา ๓๒ ในคณะ ให้มีคณะกรรมการประจำคณะ ประกอบด้วย คณบดีเป็นประธานกรรมการ และกรรมการอื่นอีกจำนวนหนึ่ง

จำนวน คุณสมบัติ หลักเกณฑ์และวิธีการได้มา วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่งของกรรมการ ตลอดจนการประชุมของคณะกรรมการประจำคณะและการจัดระบบบริหารงานในคณะ ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

๑๐.๒๐ อำนาจและหน้าที่ของคณะกรรมการประจำคณะ (ร่างมาตรา ๓๓)

มาตรา ๓๓ คณะกรรมการประจำคณะมีอำนาจและหน้าที่ ดังนี้

- (๑) จัดทำแผนพัฒนาของคณะให้สอดคล้องกับนโยบายของมหาวิทยาลัย
- (๒) พิจารณาวางระเบียบและออกข้อบังคับภายในคณะตามที่สภามหาวิทยาลัยมอบหมาย
- (๓) พิจารณากำหนดหลักสูตรและรายละเอียดเกี่ยวกับหลักสูตรสำหรับคณะเพื่อเสนอต่อสภามหาวิทยาลัย

(๔) จัดการวัดผล ประเมินผล และควบคุมมาตรฐานการศึกษาของคณะ

(๕) ส่งเสริมงานวิจัย งานบริการวิชาการแก่สังคม งานทะนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม และงานรักษาสีงแวดล้อม

(๖) ให้คำปรึกษาและขอแนะนำเกี่ยวกับการดำเนินกิจการต่าง ๆ ของคณะ

(๗) แต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อดำเนินการอย่างหนึ่งอย่างใดอันอยู่ในอำนาจและหน้าที่ของคณะกรรมการประจำคณะ

(๘) ดำเนินการอื่นใดตามที่สภามหาวิทยาลัย สภาวิชาการ หรืออธิการบดีมอบหมาย

๑๐.๒๑ กำหนดให้มีหัวหน้าภาควิชาหรือหัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าภาควิชาเป็นผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบงานของภาควิชาหรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าภาควิชา (ร่างมาตรา ๓๔)

มาตรา ๓๔ ในกรณีที่มีการแบ่งภาควิชาหรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าภาควิชาในคณะ ให้มีหัวหน้าภาควิชาหรือหัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าภาควิชาเป็นผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบงานของภาควิชาหรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าภาควิชา

หัวหน้าภาควิชาหรือหัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าภาควิชาให้อธิการบดีแต่งตั้งจากคณาจารย์ประจำ โดยการสรรหาตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัยจากผู้มีคุณสมบัติเช่นเดียวกับคณบดี และให้อธิการบดีมีอำนาจถอดถอนหัวหน้าภาควิชา หรือหัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าภาควิชาโดยคำแนะนำของคณบดี

คุณสมบัติ วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่งของหัวหน้าภาควิชาหรือหัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าภาควิชาตามวรรคสอง และการรักษาราชการแทนให้นำมาตรา ๒๙ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

๑๐.๒๒ สถาบันหรือสำนัก กำหนดให้มีผู้อำนวยการสถาบันหรือผู้อำนวยการสำนักเป็นผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบงานของสถาบันหรือสำนัก (ร่างมาตรา ๓๕)

มาตรา ๓๕ ในสถาบันหรือสำนัก ให้มีผู้อำนวยการสถาบันหรือผู้อำนวยการสำนักเป็นผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบงานของสถาบันหรือสำนัก แล้วแต่กรณี และจะมีรองผู้อำนวยการสถาบันหรือรองผู้อำนวยการสำนักตามจำนวนที่สภามหาวิทยาลัยกำหนด เพื่อทำหน้าที่และรับผิดชอบตามที่ผู้อำนวยการสถาบันหรือผู้อำนวยการสำนักมอบหมายก็ได้

คุณสมบัติ การแต่งตั้ง วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่งของผู้อำนวยการสถาบันหรือผู้อำนวยการสำนัก และรองผู้อำนวยการสถาบันหรือรองผู้อำนวยการสำนักตามวรรคหนึ่งและการรักษาราชการแทนให้นำมาตรา ๒๙ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

๑๐.๒๓ กำหนดองค์ประกอบ หลักเกณฑ์และวิธีการได้มา อำนาจและหน้าที่ วาระ การดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่งของคณะกรรมการประจำสถาบันหรือสำนัก ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย (ร่างมาตรา ๓๖)

มาตรา ๓๖ ในสถาบันหรือสำนัก ให้มีคณะกรรมการประจำสถาบันหรือสำนักแล้ว แต่กรณี

องค์ประกอบ จำนวน คุณสมบัติ หลักเกณฑ์และวิธีการได้มา อำนาจและหน้าที่ วาระ การดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่งของกรรมการประจำสถาบันหรือสำนัก ตลอดจนการประชุมของคณะกรรมการประจำสถาบันหรือคณะกรรมการประจำสำนัก และการจัดระบบบริหารงาน ในสถาบันหรือสำนัก ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

๑๐.๒๔ กำหนดให้มีผู้อำนวยการวิทยาลัยหรือหัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่น ที่มีฐานะเทียบเท่าคณะเป็นผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบงานของวิทยาลัย (ร่างมาตรา ๓๗)

มาตรา ๓๗ ในกรณีที่มหาวิทยาลัยมีวิทยาลัยหรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ ให้มีผู้อำนวยการวิทยาลัยหรือหัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะเป็นผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบงานของวิทยาลัยหรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ แล้วแต่กรณี และจะให้ มีรองผู้อำนวยการวิทยาลัยหรือรองหัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะตามจำนวนที่สภามหาวิทยาลัยกำหนด เพื่อทำหน้าที่และรับผิดชอบตามที่ผู้อำนวยการวิทยาลัยหรือหัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะมอบหมายก็ได้

คุณสมบัติ การแต่งตั้ง วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่งของผู้อำนวยการวิทยาลัย หรือหัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ รวมทั้งผู้ดำรงตำแหน่งรองของตำแหน่งดังกล่าวตามวรรคหนึ่ง และการรักษาราชการแทน ให้นำความในมาตรา ๒๕ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ในกรณีที่มีการแบ่งภาควิชา หรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าภาควิชาในวิทยาลัย ให้นำความในมาตรา ๓๔ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

๑๐.๒๕ กำหนดองค์ประกอบหลักเกณฑ์และวิธีการได้มา อำนาจและหน้าที่ วาระ การดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่งของคณะกรรมการประจำวิทยาลัยหรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย (ร่างมาตรา ๓๘)

มาตรา ๓๘ ในวิทยาลัยหรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ ให้มีคณะกรรมการประจำวิทยาลัยหรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะแล้วแต่กรณี

องค์ประกอบ จำนวน คุณสมบัติ หลักเกณฑ์และวิธีการได้มา อำนาจและหน้าที่ วาระ การดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่งของกรรมการประจำวิทยาลัยหรือส่วนราชการที่เรียกชื่อ

อย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ ตลอดจนการประชุมของคณะกรรมการประจำวิทยาลัยหรือคณะกรรมการประจำส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ และการจัดระบบบริหารงานในวิทยาลัยหรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

๑๐.๒๖ การมอบอำนาจให้ปฏิบัติราชการแทนอธิการบดีเฉพาะในราชการของส่วนราชการในวิทยาเขต บัณฑิตวิทยาลัย คณะ สถาบัน สำนัก ฯลฯ (ร่างมาตรา ๓๙)

มาตรา ๓๙ เพื่อประโยชน์ในการบริหารราชการในวิทยาเขต บัณฑิตวิทยาลัย คณะ สถาบัน สำนัก วิทยาลัย และภาควิชาหรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะหรือภาควิชา อธิการบดีจะมอบอำนาจโดยทำเป็นหนังสือให้ผู้ดำรงตำแหน่งรองอธิการบดี คณบดี ผู้อำนวยการ หัวหน้าภาควิชาหรือหัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะหรือภาควิชา ปฏิบัติราชการแทนอธิการบดีเฉพาะในราชการของส่วนราชการนั้นก็ได้

ให้ผู้ปฏิบัติราชการแทนตามวรรคหนึ่ง มีอำนาจและหน้าที่ตามที่อธิการบดีกำหนด

๑๐.๒๗ กำหนดให้ผู้รักษาราชการแทนมีอำนาจและหน้าที่เช่นเดียวกับผู้ซึ่งตนแทน (ร่างมาตรา ๔๐)

มาตรา ๔๐ ให้ผู้รักษาราชการแทนตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้มีอำนาจและหน้าที่เช่นเดียวกับผู้ซึ่งตนแทน

ในกรณีที่กฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ คำสั่ง หรือมติคณะรัฐมนตรี แต่งตั้งให้ผู้ดำรงตำแหน่งใดเป็นกรรมการหรือให้มีอำนาจและหน้าที่อย่างไร ให้ผู้รักษาราชการแทนทำหน้าที่กรรมการ หรือมีอำนาจและหน้าที่เช่นเดียวกับผู้ดำรงตำแหน่งนั้นในระหว่างที่รักษาราชการแทนด้วย

๑๑. หมวด ๓ ความร่วมมือด้านวิชาการและการใช้ทรัพยากร

๑๑.๑ องค์ประกอบของคณะกรรมการอธิการบดี (ร่างมาตรา ๔๑)

มาตรา ๔๑ เพื่อประโยชน์ในความร่วมมือด้านวิชาการและการใช้ทรัพยากรร่วมกันของมหาวิทยาลัย ให้มีคณะกรรมการอธิการบดี ประกอบด้วย อธิการบดีของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลทุกแห่งเป็นกรรมการ

ให้กรรมการตามวรรคหนึ่งเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานกรรมการ และเลือกกรรมการอีกคนหนึ่งเป็นเลขานุการ

การประชุมของคณะกรรมการอธิการบดี ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการอธิการบดีกำหนด

๑๑.๒ อำนาจและหน้าที่ของคณะกรรมการอธิการบดี (ร่างมาตรา ๔๒)

มาตรา ๔๒ ให้คณะกรรมการอธิการบดีมีอำนาจและหน้าที่ดังนี้

- (๑) เสนอนโยบายและแผนพัฒนาเกี่ยวกับการจัดการศึกษา การร่วมมือด้านวิชาการ และการใช้ทรัพยากรร่วมกันของมหาวิทยาลัยต่อสภามหาวิทยาลัยแต่ละแห่ง
- (๒) จัดให้มีข้อตกลงระหว่างมหาวิทยาลัยเกี่ยวกับความร่วมมือทางวิชาการและการใช้ทรัพยากรร่วมกันในการปฏิบัติภารกิจ โดยความเห็นชอบของสภามหาวิทยาลัยแต่ละแห่ง
- (๓) จัดให้มีข้อตกลงระหว่างมหาวิทยาลัยแต่ละแห่งกับสถาบันอาชีวศึกษาทั้งที่เป็นของรัฐและเอกชน ในการให้ความร่วมมือด้านวิชาการและการศึกษาต่อด้านวิชาชีพเฉพาะทางระดับปริญญาโดยความเห็นชอบของสภามหาวิทยาลัยแต่ละแห่ง
- (๔) กำหนดแนวทางในการแสวงหาความร่วมมือระหว่างมหาวิทยาลัยแต่ละแห่งกับชุมชนองค์กรเอกชนและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
- (๕) แต่งตั้งคณะทำงานหรือบุคคลหนึ่งบุคคลใดเพื่อพิจารณาและเสนอความเห็นในเรื่องหนึ่งเรื่องใด หรือเพื่อมอบหมายให้ปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใดอันอยู่ในอำนาจและหน้าที่ของคณะกรรมการอธิการบดี

๑๒. หมวด ๔ ตำแหน่งทางวิชาการ

๑๒.๑ คณาจารย์ประจำและตำแหน่งทางวิชาการ (ร่างมาตรา ๔๓)

มาตรา ๔๓ คณาจารย์ประจำในมหาวิทยาลัยมีตำแหน่งทางวิชาการดังนี้

- (๑) ศาสตราจารย์
- (๒) รองศาสตราจารย์
- (๓) ผู้ช่วยศาสตราจารย์
- (๔) อาจารย์

คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ และวิธีการแต่งตั้งและถอดถอนคณาจารย์ประจำตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา

ศาสตราจารย์นั้น จะทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งโดยคำแนะนำของสภามหาวิทยาลัย

๑๒.๒ การแต่งตั้งศาสตราจารย์พิเศษ (ร่างมาตรา ๔๔)

มาตรา ๔๔ ศาสตราจารย์พิเศษนั้น จะทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งโดยคำแนะนำของสภามหาวิทยาลัยจากผู้ซึ่งมิได้เป็นคณาจารย์ประจำของมหาวิทยาลัย

คุณสมบัติและหลักเกณฑ์ในการแต่งตั้งศาสตราจารย์พิเศษ ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

๑๒.๓ การแต่งตั้งศาสตราจารย์เกียรติคุณ (ร่างมาตรา ๔๕)

มาตรา ๔๕ ศาสตราจารย์ซึ่งมีความรู้ความสามารถและความชำนาญเป็นพิเศษ และพ้นจากตำแหน่งไปโดยไม่มีความผิด สภามหาวิทยาลัยอาจแต่งตั้งให้เป็นศาสตราจารย์เกียรติคุณในสาขาที่ศาสตราจารย์ผู้นั้นมีความเชี่ยวชาญเพื่อเป็นเกียรติยศได้

คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ และวิธีการแต่งตั้งศาสตราจารย์เกียรติคุณ ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

๑๒.๔ การแต่งตั้งรองศาสตราจารย์พิเศษ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษและอาจารย์พิเศษ (ร่างมาตรา ๔๖)

มาตรา ๔๖ สภามหาวิทยาลัยอาจแต่งตั้งผู้ซึ่งมีคุณสมบัติเหมาะสมและมีได้เป็นคณาจารย์ประจำของมหาวิทยาลัยเป็นรองศาสตราจารย์พิเศษและผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษได้ โดยคำแนะนำของอธิการบดี

อธิการบดีอาจแต่งตั้งผู้ซึ่งมีคุณสมบัติเหมาะสมและมีได้เป็นคณาจารย์ประจำของมหาวิทยาลัยเป็นอาจารย์พิเศษโดยคำแนะนำของคณบดี ผู้อำนวยการหรือหัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ แล้วแต่กรณี

คุณสมบัติและหลักเกณฑ์ในการแต่งตั้งรองศาสตราจารย์พิเศษ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ และอาจารย์พิเศษตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

๑๒.๕ การใช้คำนำหน้านามเพื่อแสดงวิทยฐานะของตำแหน่งทางวิชาการ (ร่างมาตรา ๔๗)

มาตรา ๔๗ ให้ผู้ดำรงตำแหน่งศาสตราจารย์ ศาสตราจารย์พิเศษ ศาสตราจารย์เกียรติคุณ รองศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์พิเศษ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ มีสิทธิใช้ตำแหน่งศาสตราจารย์ ศาสตราจารย์พิเศษ ศาสตราจารย์เกียรติคุณ รองศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์พิเศษ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ หรือผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ แล้วแต่กรณี เป็นคำนำหน้านามเพื่อแสดงวิทยฐานะได้ตลอดไป

การใช้คำนำหน้านามตามความในวรรคหนึ่ง ให้ใช้อักษรย่อดังนี้

ศาสตราจารย์ ใช้อักษรย่อ ศ.

ศาสตราจารย์พิเศษ ใช้อักษรย่อ ศ. (พิเศษ)

ศาสตราจารย์เกียรติคุณ ใช้อักษรย่อ ศ. (เกียรติคุณ)

รองศาสตราจารย์ ใช้อักษรย่อ รศ.

รองศาสตราจารย์พิเศษ ใช้อักษรย่อ รศ.(พิเศษ)

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ใช้อักษรย่อ ผศ.

ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ ใช้อักษรย่อ ผศ.(พิเศษ)

๑๓. หมวด ๕ ปริญญาและเครื่องหมายวิทยฐานะ

๑๓.๑ ประเภทของปริญญา (ร่างมาตรา ๔๘)

มาตรา ๔๘ ปริญญา มีสามชั้น คือ

ปริญญาเอก เรียกว่า ดุษฎีบัณฑิต ใช้อักษรย่อ ด.

ปริญญาโท เรียกว่า มหาบัณฑิต ใช้อักษรย่อ ม.

ปริญญาตรี เรียกว่า บัณฑิต ใช้อักษรย่อ บ.

๑๓.๒ การกำหนดสาขาวิชาและการใช้อักษรย่อสำหรับสาขาวิชาใดให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา (ร่างมาตรา ๔๙)

มาตรา ๔๙ มหาวิทยาลัยมีอำนาจให้ปริญญาในสาขาวิชาที่มีการสอนในมหาวิทยาลัย

การกำหนดให้สาขาวิชาใดมีปริญญาชั้นใด และจะใช้อักษรย่อสำหรับสาขาวิชานั้นอย่างไร ให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา

๑๓.๓ การออกข้อบังคับของสภามหาวิทยาลัยให้ผู้สำเร็จการศึกษาชั้นปริญญาตรีได้รับปริญญาเกียรตินิยม อันดับหนึ่ง หรือ อันดับสองได้ (ร่างมาตรา ๕๐)

มาตรา ๕๐ สภามหาวิทยาลัยอาจออกข้อบังคับให้ผู้สำเร็จการศึกษาชั้นปริญญาตรีได้รับปริญญาเกียรตินิยมอันดับหนึ่ง หรือปริญญาเกียรตินิยมอันดับสองได้

๑๓.๔ การออกข้อบังคับของสภามหาวิทยาลัยให้มีประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง ประกาศนียบัตรบัณฑิต อนุปริญญา และประกาศนียบัตรสำหรับสาขาวิชาใด (ร่างมาตรา ๕๑)

มาตรา ๕๑ สภามหาวิทยาลัยอาจออกข้อบังคับให้มีประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง ประกาศนียบัตรบัณฑิต อนุปริญญา และประกาศนียบัตรสำหรับสาขาวิชาใดได้ ดังนี้

(๑) ประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง ออกให้แก่ผู้สำเร็จการศึกษาในสาขาวิชาหนึ่งสาขาวิชาใดภายหลังที่ได้รับปริญญาโทแล้ว

(๒) ประกาศนียบัตรบัณฑิต ออกให้แก่ผู้สำเร็จการศึกษาในสาขาวิชาหนึ่งสาขาวิชาใดภายหลังที่ได้รับปริญญาตรีแล้ว

(๓) อนุปริญญาหรือประกาศนียบัตร ออกให้แก่ผู้สำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรในสาขาวิชาหนึ่งสาขาวิชาใดก่อนถึงขั้นได้รับปริญญาตรี

(๔) ประกาศนียบัตร ออกให้แก่ผู้สำเร็จการศึกษาเฉพาะวิชา

๑๓.๕ กำหนดหลักเกณฑ์การให้ปริญญาเกิตติมศักดิ์ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย (ร่างมาตรา ๕๒)

มาตรา ๕๒ มหาวิทยาลัยมีอำนาจให้ปริญญาเกิตติมศักดิ์แก่บุคคลซึ่งสภามหาวิทยาลัยเห็นว่าทรงคุณวุฒิสมควรแก่ปริญญานั้น ๆ แต่จะให้ปริญญาดังกล่าวแก่คณาจารย์ประจำ ผู้ดำรงตำแหน่งต่าง ๆ ในมหาวิทยาลัย นายกสภามหาวิทยาลัยหรือกรรมการสภามหาวิทยาลัยในขณะที่ดำรงตำแหน่งนั้นมิได้

ชั้น สาขาของปริญญาเกิตติมศักดิ์ และหลักเกณฑ์การให้ปริญญาเกิตติมศักดิ์ ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

๑๓.๖ กำหนดให้มีครูวิทยฐานะ เช็มวิทยฐานะ และครูประจำตำแหน่งเพื่อใช้ในโอกาสใด ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย (ร่างมาตรา ๕๓)

มาตรา ๕๓ มหาวิทยาลัยอาจกำหนดให้มีครูวิทยฐานะหรือเช็มวิทยฐานะเป็นเครื่องหมายแสดงวิทยฐานะของผู้ได้รับปริญญา ประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง ประกาศนียบัตรบัณฑิต อนุปริญญา และประกาศนียบัตร และอาจกำหนดให้มีครูประจำตำแหน่งกรรมการสภามหาวิทยาลัยหรือคณาจารย์ของมหาวิทยาลัยได้

การกำหนดลักษณะ ชนิด ประเภท และส่วนประกอบของครูวิทยฐานะ เช็มวิทยฐานะและครูประจำตำแหน่งให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา

ครูวิทยฐานะ เช็มวิทยฐานะ และครูประจำตำแหน่งจะใช้ในโอกาสใด โดยมีเงื่อนไขอย่างไร ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

๑๓.๗ การออกข้อบังคับของมหาวิทยาลัยกำหนดให้มีตรา เครื่องหมาย หรือสัญลักษณ์ของมหาวิทยาลัย ตลอดจนเครื่องแบบหรือเครื่องแต่งกายนักศึกษา (ร่างมาตรา ๕๔)

มาตรา ๕๔ สภามหาวิทยาลัยอาจกำหนดให้มีตรา เครื่องหมาย หรือสัญลักษณ์ของมหาวิทยาลัย หรือส่วนราชการในมหาวิทยาลัยได้ โดยทำเป็นข้อบังคับของมหาวิทยาลัยและประกาศในราชกิจจานุเบกษา

สภามหาวิทยาลัยอาจกำหนดให้มีเครื่องแบบ เครื่องหมาย หรือเครื่องแต่งกายนักศึกษาได้ โดยทำเป็นข้อบังคับของมหาวิทยาลัยและประกาศในราชกิจจานุเบกษา

๑๔. หมวด ๖ บทกำหนดโทษ

๑๔.๑ บทกำหนดโทษสำหรับผู้ใช้ตรา สัญลักษณ์ ครูวิทยฐานะ เช็มวิทยฐานะ ครูประจำตำแหน่ง เครื่องแบบ เครื่องหมาย หรือเครื่องแต่งกายนักศึกษาของมหาวิทยาลัย โดยไม่มีสิทธิที่จะใช้หรือแสดงด้วยประการใด ๆ ว่าตนมีตำแหน่งทางวิชาการของมหาวิทยาลัย ฯลฯ (ร่างมาตรา ๕๕)

มาตรา ๕๕ ผู้ใดใช้ตรา สัญลักษณ์ ครูวิทยฐานะ เช็มวิทยฐานะ ครูประจำตำแหน่ง เครื่องแบบ เครื่องหมาย หรือเครื่องแต่งกายนักศึกษาของมหาวิทยาลัย โดยไม่มีสิทธิที่จะใช้หรือแสดง

ด้วยประการใด ๆ ว่าตนมีตำแหน่ง ปริญญา ประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง ประกาศนียบัตรบัณฑิต อนุปริญญา หรือประกาศนียบัตรของมหาวิทยาลัย โดยที่ตนไม่มี ถ้าได้กระทำเพื่อให้บุคคลอื่นเชื่อว่า ตนมีสิทธิที่จะใช้หรือมีตำแหน่ง หรือวิทยฐานะเช่นนั้น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับ ไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

๑๔.๒ บทกำหนดโทษสำหรับผู้ปลอม หรือทำเลียนแบบซึ่งตรา เครื่องหมาย หรือ สัญลักษณ์ของมหาวิทยาลัย ใช้ตรา เครื่องหมาย หรือสัญลักษณ์ของมหาวิทยาลัยปลอม หรือ ทำเลียนแบบ ใช้หรือทำให้ปรากฏซึ่งตรา เครื่องหมาย หรือสัญลักษณ์ของมหาวิทยาลัยหรือ ส่วนราชการของมหาวิทยาลัยที่วัตถุหรือสินค้าใด ๆ โดยไม่ได้รับอนุญาต (ร่างมาตรา ๕๖)

มาตรา ๕๖ ผู้ใด

(๑) ปลอม หรือทำเลียนแบบซึ่งตรา เครื่องหมาย หรือสัญลักษณ์ของมหาวิทยาลัย หรือส่วนราชการของมหาวิทยาลัยไม่ว่าจะเป็นสีใด หรือทำด้วยวิธีใด ๆ

(๒) ใช้ตรา เครื่องหมาย หรือสัญลักษณ์ของมหาวิทยาลัยหรือส่วนราชการของ มหาวิทยาลัยปลอม หรือซึ่งทำเลียนแบบ หรือ

(๓) ใช้หรือทำให้ปรากฏซึ่งตรา เครื่องหมาย หรือสัญลักษณ์ของมหาวิทยาลัยหรือ ส่วนราชการของมหาวิทยาลัยที่วัตถุหรือสินค้าใด ๆ โดยไม่ได้รับอนุญาตจากมหาวิทยาลัยต้องระวาง โทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าผู้กระทำความผิดตาม (๑) เป็นผู้กระทำความผิดตาม (๒) ด้วย ให้ลงโทษตาม (๒) แต่กระหนเดียว

ความผิดตาม (๓) เป็นความผิดอันยอมความได้

๑๕. บทเฉพาะกาล

มาตรา ๕๗ ให้โอนบรรดากิจการ ทรัพย์สิน หนี้สิน สิทธิ ภาระผูกพันทั้งปวง ข้าราชการ ลูกจ้าง อัตรากำลัง เงินงบประมาณ และรายได้ของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการไปเป็นของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยี ราชมงคลแต่ละแห่งตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ตามรายการที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด โดยต้อง ดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ให้ข้าราชการซึ่งโอนไปตามวรรคหนึ่งเป็นข้าราชการพลเรือนในสถาบัน อุดมศึกษาตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา โดยในระยะ เริ่มแรกให้ข้าราชการดังกล่าวยังคงดำรงตำแหน่งและรับเงินเดือน ตลอดจนได้รับสิทธิ ประโยชน์เช่นเดิมต่อไป จนกว่าจะได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบ ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา

มาตรา ๕๘ ให้ส่วนราชการที่จัดตั้งขึ้นตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการซึ่งตราขึ้นตามข้อ ๒๓ แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๑๖ ลงวันที่ ๒๙ กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๕ ส่วนราชการที่จัดตั้งขึ้นตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการซึ่งตราขึ้นตามมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล พ.ศ. ๒๕๑๘^๒ และส่วนราชการที่จัดตั้งขึ้นตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการซึ่งตราขึ้นตามมาตรา ๒๕ แห่งพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๓๔^๓ ที่มีอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา คงมีอยู่ต่อไป จนกว่าจะมีการออกกฎกระทรวงจัดตั้งส่วนราชการในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลแต่ละแห่งซึ่งออกโดยอาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ต้องไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๕๙ ภายใต้บังคับมาตรา ๕๗ และมาตรา ๕๘ ให้มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตามมาตรา ๕ ประกอบด้วยส่วนราชการดังต่อไปนี้

(๑) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ประกอบด้วย สถาบันเทคโนโลยีราชมงคลจังหวัดปทุมธานี และวิทยาเขตปทุมธานี

(๒) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ประกอบด้วย วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ วิทยาเขตบพิตรพิมุข มหาเมฆ และวิทยาเขตพระนครใต้

(๓) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก ประกอบด้วย วิทยาเขตจักรพงษ์ภูวนารถ วิทยาเขตอุเทนถวาย วิทยาเขตบางพระ จังหวัดชลบุรี วิทยาเขตจันทบุรี และคณะเกษตรศาสตร์บางพระ จังหวัดชลบุรี

(๔) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ประกอบด้วย วิทยาเขตเทเวศร์ วิทยาเขตโชติเวช วิทยาเขตพัฒนวิชาการพระนคร วิทยาเขตชุมพรเขตรอุดมศักดิ์ และวิทยาเขตพระนครเหนือ

^๒ ประกาศกระทรวงศึกษาธิการที่ออกตามความในข้อ ๒๓ แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๑๖ ลงวันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๑๕ โปรดดูภาคผนวก หน้า (๒๑)

(ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๑๖ ลงวันที่ ๒๙ กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๕ ข้อ ๒๓ กำหนดว่า “กระทรวงศึกษาธิการมีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับกฎหมายการศึกษา การศาสนา และการวัฒนธรรม”)

^๓ ประกาศกระทรวงศึกษาธิการที่ออกตามความในมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล พ.ศ. ๒๕๑๘ โปรดดูภาคผนวก หน้า (๓๑)

(พระราชบัญญัติสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล พ.ศ. ๒๕๑๘ มาตรา ๗ บัญญัติว่า “การจัดให้มีและแบ่งส่วนราชการตาม มาตรา ๖ ให้ทำเป็นประกาศกระทรวงศึกษาธิการ โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา”)

^๔ ประกาศกระทรวงศึกษาธิการที่ออกตามความในมาตรา ๒๕ แห่งพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๓๔ โปรดดูภาคผนวก หน้า (๒๙)

(พระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๓๔ มาตรา ๒๕ บัญญัติว่า “กระทรวงศึกษาธิการมีอำนาจหน้าที่ เกี่ยวกับการศึกษา การศาสนา และการวัฒนธรรม”)

(๕) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ ประกอบด้วย วิทยาเขต เพาะช่าง วิทยาเขตบพิตรพิมุข จักรวรรดิ วิทยาเขตศาลายา และวิทยาเขตวังไกลกังวล

(๖) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา ประกอบด้วย วิทยาเขตภาคพายัพ จังหวัดเชียงใหม่ วิทยาเขตน่าน วิทยาเขตลำปาง วิทยาเขตเชียงราย วิทยาเขตตาก วิทยาเขต พิษณุโลก และสถาบันวิจัยและฝึกอบรมการเกษตรลำปาง

(๗) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ประกอบด้วย วิทยาเขตภาคใต้ จังหวัดสงขลา วิทยาเขตนครศรีธรรมราช วิทยาเขตศรีวิชัย จังหวัดนครศรีธรรมราช คณะเกษตรศาสตร์นครศรีธรรมราช และคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการประมง จังหวัดตรัง

(๘) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ ประกอบด้วย วิทยาเขต นนทบุรี วิทยาเขตพระนครศรีอยุธยา วาสุกี วิทยาเขตพระนครศรีอยุธยา หันตรา และวิทยาเขต สุพรรณบุรี

(๙) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน ประกอบด้วย วิทยาเขตภาค ตะวันออกเฉียงเหนือ จังหวัดนครราชสีมา วิทยาเขตสุรินทร์ วิทยาเขตขอนแก่น วิทยาเขตกาฬสินธุ์ วิทยาเขตสกลนคร และสถาบันวิจัยและฝึกอบรมการเกษตรสกลนคร

ให้สภามหาวิทยาลัยแต่ละแห่งกำหนดที่ตั้งของสำนักงานมหาวิทยาลัย โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการอุดมศึกษา

มาตรา ๖๐ ให้ผู้ดำรงตำแหน่งนายกสภาสถาบัน อุปนายกสภาสถาบัน และ กรรมการสภาสถาบันของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลตามพระราชบัญญัติสถาบันเทคโนโลยี ราชมงคล พ.ศ. ๒๕๑๘ อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ปฏิบัติหน้าที่ นายกสภามหาวิทยาลัย อุปนายกสภามหาวิทยาลัย และกรรมการสภามหาวิทยาลัยของ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลแต่ละแห่งตามพระราชบัญญัตินี้ต่อไป จนกว่าจะได้ทรง พระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งนายกสภามหาวิทยาลัยและกรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ และมีการเลือกกรรมการสภามหาวิทยาลัยของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลแต่ละแห่ง แล้วแต่ กรณี ตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ต้องไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ ใช้บังคับ

มาตรา ๖๑ ให้ผู้ดำรงตำแหน่งอธิการบดี คณบดี ผู้อำนวยการสถาบัน ผู้อำนวยการสำนักและหัวหน้าภาควิชาของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลตามพระราชบัญญัติ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล พ.ศ. ๒๕๑๘ อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา รักษาการในตำแหน่งต่อไปจนกว่าจะมีการแต่งตั้งผู้ดำรงตำแหน่งดังกล่าวขึ้นใหม่ ทั้งนี้ ต้องไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ให้ผู้ดำรงตำแหน่งรองอธิการบดี รองคณบดี รองผู้อำนวยการสถาบัน และรองผู้อำนวยการสำนักของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลตามพระราชบัญญัติสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล พ.ศ. ๒๕๑๘ อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา รักษาการในตำแหน่งต่อไปจนกว่าผู้ดำรงตำแหน่งอธิการบดี คณบดี ผู้อำนวยการสถาบันและผู้อำนวยการสำนักตามวรรคหนึ่งจะพ้นจากตำแหน่ง

มาตรา ๖๒ การนับวาระการดำรงตำแหน่งของอธิการบดี คณบดี ผู้อำนวยการสถาบัน ผู้อำนวยการสำนัก และหัวหน้าภาควิชา ให้นับวาระการดำรงตำแหน่งตามพระราชบัญญัตินี้เป็นวาระแรก

มาตรา ๖๓ ให้ผู้ดำรงตำแหน่งประธานกรรมการและกรรมการในคณะกรรมการประจำคณะ คณะกรรมการประจำสถาบัน และคณะกรรมการประจำสำนักของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลตามพระราชบัญญัติสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล พ.ศ. ๒๕๑๘ อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา คงปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะได้มีคณะกรรมการประจำคณะ คณะกรรมการประจำสถาบัน และคณะกรรมการประจำสำนักตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ต้องไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๖๔ ให้ผู้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการวิทยาเขตตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการครู และประธานกรรมการ และกรรมการบริหารวิทยาเขตของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลตามประกาศสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ลงวันที่ ๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๓๕ อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา คงปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะมีการแต่งตั้งผู้ดำรงตำแหน่งรองอธิการบดีประจำวิทยาเขตและคณะกรรมการประจำวิทยาเขตตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ต้องไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เว้นแต่ กรณียังไม่มีการออกกฎกระทรวงจัดตั้งส่วนราชการซึ่งออกโดยอาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๖๕ ภายใต้บังคับมาตรา ๖๑ ในระหว่างที่ยังไม่มีสภาวิชาการตามมาตรา ๑๘ ให้มีสภาวิชาการ ประกอบด้วย อธิการบดีเป็นประธานสภาวิชาการ รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการเป็นรองประธานสภาวิชาการ รองอธิการบดี คณบดี และคณาจารย์ประจำซึ่งอธิการบดีแต่งตั้งจำนวนหกคนเป็นกรรมการสภาวิชาการ และผู้อำนวยการสำนักบริการทางวิชาการและทดสอบเป็นเลขาธิการสภาวิชาการ ทำหน้าที่สภาวิชาการของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลแต่ละแห่งตามพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าจะมีการแต่งตั้งสภาวิชาการของ

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลแต่ละแห่งตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ต้องไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๖๖ ภายใต้บังคับมาตรา ๖๐ และมาตรา ๖๑ ในระหว่างที่ยังไม่มีอธิการบดีเป็นผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบการบริหารงานของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลแต่ละแห่งตามมาตรา ๒๑ ให้สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งผู้มีคุณสมบัติตามมาตรา ๒๓ วรรคหนึ่ง ทำหน้าที่รักษาการในตำแหน่งอธิการบดีของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลแต่ละแห่งเป็นการชั่วคราว จนกว่าจะมีการแต่งตั้งผู้ดำรงตำแหน่งดังกล่าวขึ้นใหม่ ทั้งนี้ ต้องไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เว้นแต่ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีให้แต่งตั้งผู้ดำรงตำแหน่งอธิการบดีตามมาตรา ๖๑ วรรคหนึ่ง เป็นผู้รักษาการในตำแหน่งอธิการบดี

มาตรา ๖๗ ให้ผู้ซึ่งเป็นศาสตราจารย์ ศาสตราจารย์พิเศษ รองศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์พิเศษ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ และอาจารย์ประจำสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลตามพระราชบัญญัติสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล พ.ศ. ๒๕๑๘ อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา มีฐานะเป็นศาสตราจารย์ ศาสตราจารย์พิเศษ รองศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์พิเศษ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ และอาจารย์ประจำของมหาวิทยาลัยต่อไปตามพระราชบัญญัตินี้

ให้ผู้ซึ่งเป็นอาจารย์พิเศษของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลตามพระราชบัญญัติสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล พ.ศ. ๒๕๑๘ อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เป็นอาจารย์พิเศษของมหาวิทยาลัยต่อไปตามพระราชบัญญัตินี้จนครบกำหนดเวลาที่ได้รับแต่งตั้ง

มาตรา ๖๘ ให้ผู้ได้รับประกาศนียบัตรชั้นสูงตามพระราชบัญญัติสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล พ.ศ. ๒๕๑๘ เป็นผู้ได้รับประกาศนียบัตรบัณฑิตตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๖๙ ในระหว่างที่ยังไม่มีพระราชกฤษฎีกา กฎกระทรวง ข้อบังคับ ประกาศ และระเบียบ เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ให้นำพระราชกฤษฎีกา ข้อบังคับ ประกาศและระเบียบ ซึ่งออกตามพระราชบัญญัติสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล พ.ศ. ๒๕๑๘ ที่ใช้อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษามาใช้บังคับโดยอนุโลม

ในกรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติการ อำนาจหน้าที่ของผู้ดำรงตำแหน่ง หรือหน่วยงานต่าง ๆ ตามที่กำหนดไว้ในบทเฉพาะกาลนี้ ให้รัฐมนตรีเป็นผู้มีอำนาจตีความและวินิจฉัยชี้ขาด

**ประเด็นสำคัญจากการอภิปรายของ
สมาชิกรัฐสภาผู้แทนราษฎร**

และ

**ผลการพิจารณาของรัฐสภาผู้แทนราษฎรเกี่ยวกับ
ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล**

พ.ศ.

ประเด็นสำคัญ

จากการอภิปรายของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

เกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล

พ.ศ.

๑. สรุปประเด็นสำคัญในการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรในวาระที่หนึ่ง ชั้นรับหลักการ

เหตุผลที่รับหลักการ

๑. เป็นการสร้างโอกาสทางการศึกษาและทางเลือกใหม่ให้กับประชาชนในแต่ละภูมิภาคที่จะมีมหาวิทยาลัยเกิดขึ้น อันเป็นการกระจายการศึกษาสู่ภูมิภาค
๒. ผลผลิตบัณฑิตนักปฏิบัติในสาขาวิชาชีพต่าง ๆ ให้กระจายอยู่ตามท้องถิ่น สามารถสร้างวิชาชีพให้แก่ชุมชนในท้องถิ่น
๓. ชุมชนท้องถิ่นสามารถมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาด้านวิชาชีพได้ ทั้งนี้ เพื่อให้การจัดการศึกษาสอดคล้องกับความต้องการในภูมิกานั้น ๆ
๔. การรวมกลุ่มวิทยาเขต เพื่อที่จะจัดตั้งมหาวิทยาลัย ทั้ง ๙ แห่งนั้น เป็นการปรับโครงสร้างสถานศึกษาของรัฐที่จัดการศึกษาระดับปริญญาให้สอดคล้องกับหลักการในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ ที่มุ่งเน้นการปฏิรูปอย่างเป็นระบบ
๕. การจัดการศึกษาของมหาวิทยาลัยสามารถดำเนินการได้โดยอิสระมีความคล่องตัว และเสรีภาพทางวิชาการ ทำให้สามารถพัฒนาความเป็นเลิศ ทางด้านวิชาการและวิชาชีพได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ประเด็นข้อสังเกตของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเกี่ยวกับร่าง พระราชบัญญัติฉบับนี้ สรุปได้ดังนี้

๑. ประเด็นตามร่างมาตรา ๕ เกี่ยวกับการจัดตั้งเป็นมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล น่าจะได้มีการทบทวนหลักเกณฑ์และวิธีการรวมกลุ่มวิทยาเขตเสียใหม่ให้เหมาะสม เนื่องจากเห็นว่า การจัดกลุ่มวิทยาเขตตามร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มีกระจุกตัวแต่เฉพาะในเขตพื้นที่กรุงเทพมหานคร
๒. ประเด็นตามร่างมาตรา ๑๘ เกี่ยวกับองค์ประกอบและสัดส่วนของกรรมการสภาวิชาการยังไม่เหมาะสม น่าที่จะได้มีการกำหนดจำนวนกรรมการสภาวิชาการที่แน่นอน เพราะเกรงว่ากรรมการสภาวิชาการจะไม่สามารถทำหน้าที่ดูแลงานด้านวิชาการได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๑.๑ ผลการพิจารณาสภาผู้แทนราษฎรในวาระที่หนึ่ง

มติที่ประชุม ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ **ด้วยคะแนนเสียงเอกฉันท์**

๒. สรุปประเด็นสำคัญในการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรในวาระที่สอง ชั้นพิจารณาเรียงตามลำดับมาตรา

๒.๑ ประเด็นที่มีการอภิปรายและได้รับความสนใจอย่างกว้างขวาง

๑) **ร่างมาตรา ๕** มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและกรรมการเสียงข้างน้อยอภิปรายไม่เห็นด้วยกับการที่คณะกรรมการแก้ไขชื่อมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล โดยขอทราบเหตุผลที่ทางคณะกรรมการได้แก้ไขชื่อ

คณะกรรมการชี้แจงว่า

เนื่องจากคณะกรรมการมีความเห็นว่าการกำหนดชื่อของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลทั้ง ๙ แห่งนั้น ยังไม่ไปในทิศทางเดียวกัน บางแห่งมีชื่อเรียก **“เป็นชื่อเฉพาะ”** แต่บางแห่งมีชื่อเรียก **“เป็นชื่อทางภูมิภาค”** ดังนั้น จึงเห็นควรพิจารณาหาชื่อเฉพาะที่สื่อความหมายไปในแนวทางเดียวกันได้ว่าอยู่ในภูมิภาคใด โดยได้พิจารณาจากฐานที่ตั้งทางภูมิศาสตร์และเชื่อมโยงกับประวัติศาสตร์ และกำหนดกลุ่มสถานศึกษา วิทยาเขตในแต่ละภูมิภาคที่จะจัดตั้งเป็นมหาวิทยาลัยให้เหมาะสม จึงได้แก้ไขชื่อมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลจำนวน ๕ แห่ง โดยแต่ละแห่งที่กำหนดชื่อใหม่เป็นชื่อเฉพาะนั้น ได้มีการทำประชาพิจารณ์จากสถานศึกษาแต่ละแห่งในภูมินาณานั้น ๆ เพื่อขอความเห็นชอบก่อน

๒) **ร่างมาตรา ๘ และร่างมาตรา ๙** มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและกรรมการเสียงข้างน้อยอภิปรายไม่เห็นด้วยกับการที่คณะกรรมการแก้ไข แต่เห็นควรให้คงไว้ตามร่างเดิม โดยขอทราบเหตุผลที่ทางคณะกรรมการได้แก้ไขเกี่ยวกับการแบ่งส่วนราชการของมหาวิทยาลัยที่แก้ไขเป็น **“สำนักงานมหาวิทยาลัย”** เนื่องจากเมื่อเทียบเคียงกับร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ พ.ศ. กับร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยนครพนม พ.ศ. ทั้งสองฉบับดังกล่าวได้ผ่านความเห็นชอบของสภาผู้แทนราษฎรไปก่อนหน้านี้ ที่มีได้มีการแก้ไข ซึ่งไม่สอดคล้องกันและจะทำให้เกิดเป็นสองมาตรฐานปรากฏอยู่ในร่างกฎหมายที่มีลักษณะทำนองเดียวกัน

กรรมการชี้แจงว่า

เกี่ยวกับการแก้ไขการแบ่งส่วนราชการของมหาวิทยาลัยที่กำหนดเป็น **“สำนักงานมหาวิทยาลัย”** ก็เพื่อให้การแบ่งส่วนราชการของมหาวิทยาลัยมีความหมายกว้างขึ้น โดยอาจกำหนดให้มีสำนักการคลังและงบประมาณอยู่ในสำนักงานมหาวิทยาลัยก็ได้ ประกอบกับ

กฎหมายของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยก็ได้มีการแบ่งส่วนราชการออกเป็นสำนักงานมหาวิทยาลัย

ท้ายที่สุดทางคณะกรรมการจึงยอมที่จะกลับไปใช้ร่างเดิมตามที่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและกรรมการเสียงข้างน้อยเสนอ

๓) **ร่างมาตรา ๔๑** คณะกรรมการไม่มีการแก้ไข แต่มีกรรมการเสียงข้างน้อย (**นายเจือ ราชสีห์**) ขอสงวนความเห็น^{*} ได้อภิปรายตั้งข้อสังเกตไว้ในที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรโดยไม่มีการลงมติว่า

หมวด ๓ ว่าด้วยความร่วมมือด้านวิชาการและการใช้ทรัพยากรร่วมกันนั้นมีขอบเขตมากน้อยเพียงใด ซึ่งเห็นว่าไม่มีความจำเป็นต้องบัญญัติเรื่องดังกล่าวไว้เนื่องจากกฎหมายมหาวิทยาลัยราชภัฏที่ผ่านความเห็นชอบของรัฐสภาไปแล้วนั้น มิได้มีการบัญญัติไว้ เพราะการบัญญัติบังคับไว้อาจทำให้มหาวิทยาลัยที่จะจัดตั้งขึ้นใหม่ขาดความเป็นอิสระได้

คณะกรรมการชี้แจงว่า

ในหมวด ๓ นี้ คณะกรรมการได้มีการแก้ไขความในมาตรา ๔๒ (๒) และ (๓) เกี่ยวกับอำนาจและหน้าที่ของคณะกรรมการอธิการบดีมหาวิทยาลัยซึ่งอาจซ้ำซ้อนกันหรือขัดแย้งกันกับสภามหาวิทยาลัยแต่ละแห่ง ดังนั้น เพื่อไม่ให้เกิดปัญหาในเชิงการบริหารดังกล่าว จึงได้แก้ไข ความในมาตรา ๔๒ (๒) และ (๓) เพื่อให้เกิดความชัดเจนยิ่งขึ้น

๒.๒ ผลการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรในวาระที่สองชั้นพิจารณาเรียงตามลำดับมาตรา

ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล พ.ศ.

<u>ชื่อร่างพระราชบัญญัติ</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>คำปรารภ</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑</u>	ไม่มีการแก้ไข

^{*} **นายเจือ ราชสีห์ ขอสงวนความเห็นโดยให้แก้ไขความในมาตรา ๔๑ วรรคหนึ่ง เป็นดังนี้**

“มาตรา ๔๑ เพื่อประโยชน์ในความร่วมมือด้านวิชาการและการใช้ทรัพยากรร่วมกันการประสานงานและระดมสรรพกำลังเพื่อพัฒนาการอุดมศึกษาในท้องถิ่นของมหาวิทยาลัย ให้มีคณะกรรมการอธิการบดี ประกอบด้วย อธิการบดีของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลทุกแห่งเป็นกรรมการ เพื่อทำข้อตกลงระหว่างมหาวิทยาลัยในความร่วมมือทางวิชาการ ประสานการใช้บุคลากร ทรัพยากรและความชำนาญร่วมกันในการปฏิบัติตามภารกิจของมหาวิทยาลัย”

มาตรา ๒

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๓

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๔

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๕**มีการแก้ไข****คณะกรรมการการแก้ไข ดังนี้**

“มาตรา ๕ ให้สถาบันเทคโนโลยีราชมงคลตามพระราชบัญญัติสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล พ.ศ. ๒๕๑๘ เป็นมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตามพระราชบัญญัตินี้ จำนวน ๙ แห่ง ดังนี้

(๑) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี**(๑/๑) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ****(๑/๒) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก****(๒) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร****(๓) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์****(๓) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์****(๓/๑) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา****(๓/๒) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย****(๓/๓) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ****(๔) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร****(๕) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร****(๖) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร****(๗) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร****(๘) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์****(๙) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ**

ให้มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลแต่ละแห่งตามวรรคหนึ่งเป็นนิติบุคคลและเป็นส่วนราชการตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ”

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการ

มาตรา ๖

ไม่มีการแก้ไข

หมวด ๑ บททั่วไป

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๗**มีการแก้ไข****คณะกรรมการการแก้ไข ดังนี้**

มาตรา ๗ ให้มหาวิทยาลัยเป็นสถาบันอุดมศึกษาด้านวิชาชีพและเทคโนโลยี มีวัตถุประสงค์ให้การศึกษา ส่งเสริมวิชาการและวิชาชีพชั้นสูงที่เน้นการปฏิบัติ ทำการสอน ทำการวิจัย ทวิผลิตครูวิชาชีพ ให้บริการทางวิชาการในด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และ ทะนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรมโดยให้ผู้สำเร็จอาชีวศึกษามีโอกาสในการศึกษาต่อด้านวิชาชีพ เฉพาะทางระดับปริญญาเป็นหลัก

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการ

มาตรา ๘**มีการแก้ไข****คณะกรรมการการแก้ไข ดังนี้**

มาตรา ๘ มหาวิทยาลัยอาจแบ่งส่วนราชการ ดังนี้

- (๑) สำนักงาน อธิการบดีมหาวิทยาลัย
- (๒) สำนักงานวิทยาเขต
- (๓) บัณฑิตวิทยาลัย
- (๔) คณะ
- (๕) สถาบัน
- (๖) สำนัก
- (๗) วิทยาลัย

มหาวิทยาลัยอาจให้มีส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ เพื่อดำเนินการตามวัตถุประสงค์ในมาตรา ๗ เป็นส่วนราชการในมหาวิทยาลัยอีกได้

สำนักงาน อธิการบดีมหาวิทยาลัยและสำนักงานวิทยาเขต อาจแบ่งส่วนราชการ เป็นกองหรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่ากอง

บัณฑิตวิทยาลัย อาจแบ่งส่วนราชการเป็นสำนักงาน คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย กอง หรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่ากอง

คณะ อาจแบ่งส่วนราชการเป็นสำนักงาน คณบดีคณะภาควิชา กองหรือ ส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าภาควิชาหรือกอง

สถาบัน สำนักหรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ อาจแบ่งส่วนราชการเป็นสำนักงาน ผู้ช่วยอธิการบดีสถาบัน สำนักงานสำนัก หรือสำนักงาน ส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ กองหรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่น ที่มีฐานะเทียบเท่ากอง

วิทยาลัย อาจแบ่งส่วนราชการเป็นสำนักงานผู้อำนวยการ ภาควิชา กองหรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าภาควิชาหรือกอง

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย สำนักงานผู้อำนวยการ คณะ สำนักงานสถาบัน สำนักงานสำนัก สำนักงานวิทยาลัย สำนักงานส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ ภาควิชา กองหรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าภาควิชาหรือกอง อาจแบ่งส่วนราชการเป็นงานหรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่างาน

การพิจารณาความในร่างมาตรา ๘ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรไม่เห็นด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการ แต่เห็นควรให้คงไว้ตามร่างเดิม เป็นดังนี้

มาตรา ๘ มหาวิทยาลัยอาจแบ่งส่วนราชการ ดังนี้

- (๑) สำนักงานอธิการบดี
- (๒) สำนักงานวิทยาเขต
- (๓) บัณฑิตวิทยาลัย
- (๔) คณะ
- (๕) สถาบัน
- (๖) สำนัก
- (๗) วิทยาลัย

มหาวิทยาลัยอาจให้มีส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ เพื่อดำเนินการตามวัตถุประสงค์ในมาตรา ๗ เป็นส่วนราชการในมหาวิทยาลัยอีกได้

สำนักงานอธิการบดีและสำนักงานวิทยาเขต อาจแบ่งส่วนราชการเป็นกองหรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่ากอง

บัณฑิตวิทยาลัย อาจแบ่งส่วนราชการเป็นสำนักงานคณบดี กองหรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่ากอง

คณะ อาจแบ่งส่วนราชการเป็นสำนักงานคณบดี ภาควิชา กองหรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าภาควิชาหรือกอง

สถาบัน สำนักหรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ อาจแบ่งส่วนราชการเป็นสำนักงานผู้อำนวยการ กองหรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่ากอง

วิทยาลัย อาจแบ่งส่วนราชการเป็นสำนักงานผู้อำนวยการ ภาควิชา กองหรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าภาควิชาหรือกอง

สำนักงานคณบดี สำนักงานผู้อำนวยการ ภาควิชา กองหรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าภาควิชาหรือกอง อาจแบ่งส่วนราชการเป็นงานหรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่างาน

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นควรให้คงไว้ตามร่างเดิม

มาตรา ๙**มีการแก้ไข****คณะกรรมการธิการแก้ไข ดังนี้**

มาตรา ๙ การจัดตั้ง การรวม และการยุบเลิกสำนักงานวิทยาเขต บัณฑิตวิทยาลัย คณะ สถาบัน สำนัก วิทยาลัยหรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะ เทียบเท่าคณะ ให้ทำเป็นกฎกระทรวง

การแบ่งส่วนราชการเป็นสำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย สำนักงานผู้อำนวยการ คณะสำนักงานสถาบัน สำนักงานสำนัก สำนักงานวิทยาลัย สำนักงานส่วนราชการที่เรียกชื่อ อย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ ภาควิชา กองหรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะ เทียบเท่าภาควิชาหรือกอง ให้ทำเป็นประกาศกระทรวงศึกษาธิการ

การแบ่งส่วนราชการเป็นงานหรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะ เทียบเท่างานให้ทำเป็นประกาศมหาวิทยาลัย

การพิจารณาความในร่างมาตรา ๙ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรไม่เห็นด้วย กับการแก้ไขของคณะกรรมการ แต่เห็นควรให้คงไว้ตามร่างเดิม เป็นดังนี้

มาตรา ๙ การจัดตั้ง การรวม และการยุบเลิกสำนักงานวิทยาเขต บัณฑิตวิทยาลัย คณะ สถาบัน สำนัก วิทยาลัยหรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะ เทียบเท่าคณะ ให้ทำเป็นกฎกระทรวง

การแบ่งส่วนราชการเป็นสำนักงานคณบดี สำนักงานผู้อำนวยการ ภาควิชา กองหรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าภาควิชาหรือกอง ให้ทำเป็นประกาศ กระทรวงศึกษาธิการ

การแบ่งส่วนราชการเป็นงานหรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะ เทียบเท่างานให้ทำเป็นประกาศมหาวิทยาลัย

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นควรให้คงไว้ตามร่างเดิม

มาตรา ๑๐**มีการแก้ไข****คณะกรรมการธิการแก้ไข ดังนี้**

มาตรา ๑๐ ภายใต้วัตถุประสงค์ตามมาตรา ๗ มหาวิทยาลัยจะรับ สถาบันการศึกษาชั้นสูงหรือสถาบันส่งเสริมวิชาการชั้นสูงอื่นเข้าสมทบในมหาวิทยาลัยก็ได้ และมีอำนาจให้ปริญญา อนุปริญญาหรือประกาศนียบัตรชั้นหนึ่งชั้นใดแก่ผู้สำเร็จการศึกษาจาก สถาบันสมทบนั้นได้

การรับเข้าสมทบหรือยกเลิกการสมทบซึ่งสถาบันการศึกษาชั้นสูงหรือสถาบัน ส่งเสริมวิชาการชั้นสูงอื่น ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัยและประกาศใน ราชกิจจานุเบกษา

การควบคุมสถาบันการศึกษาชั้นสูงหรือสถาบันส่งเสริมวิชาชีพชั้นสูงอื่น
ที่เข้าสมทบในมหาวิทยาลัย ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการ

มาตรา ๑๑

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑๒

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑๓

ไม่มีการแก้ไข

หมวด ๒ การดำเนินการ

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑๔

มีการแก้ไข

คณะกรรมการแก้ไข ดังนี้

มาตรา ๑๔ ให้มหาวิทยาลัยแต่ละแห่งมีสภามหาวิทยาลัย ประกอบด้วย

(๑) นายกสภามหาวิทยาลัย ซึ่งจะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง

(๒) อธิการบดี เป็นกรรมการสภามหาวิทยาลัยโดยตำแหน่ง

(๓) กรรมการสภามหาวิทยาลัยจำนวนหกคน ซึ่งเลือกจากผู้ดำรงตำแหน่ง
รองอธิการบดีสองคน คณบดีสองคน และผู้อำนวยการสถาบัน ผู้อำนวยการสำนัก ผู้อำนวยการ
วิทยาลัย และหัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณบดีหนึ่งคน

(๔) กรรมการสภามหาวิทยาลัยจำนวนหกคน ซึ่งเลือกจากคณาจารย์ประจำของ
มหาวิทยาลัย และข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาที่มีชื่อผู้ดำรงตำแหน่งตาม (๓)

(๕) กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนสิบสามคน ซึ่งจะได้ทรง
พระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งจากบุคคลภายนอกมหาวิทยาลัย

ให้สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งรองอธิการบดีคนหนึ่ง ซึ่งมีใช้กรรมการ
สภามหาวิทยาลัยตาม (๓) เป็นเลขานุการสภามหาวิทยาลัยโดยคำแนะนำของอธิการบดี

ให้สภามหาวิทยาลัยเลือกกรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิคนหนึ่งเป็น
อุปนายกสภามหาวิทยาลัยทำหน้าที่แทนนายกสภามหาวิทยาลัยเมื่อนายกสภามหาวิทยาลัย
ไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้หรือเมื่อไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งนายกสภามหาวิทยาลัย

คุณสมบัติ หลักเกณฑ์และวิธีการได้มาซึ่งนายกสภามหาวิทยาลัยและกรรมการ
สภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ คุณสมบัติของผู้เลือก ตลอดจนหลักเกณฑ์ และวิธีการเลือก
กรรมการสภามหาวิทยาลัยตาม (๓) และ (๔) ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการ

มาตรา ๑๕

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑๖**มีการแก้ไข****คณะกรรมการวิชาการแก้ไข ดังนี้**

มาตรา ๑๖ สภามหาวิทยาลัยมีอำนาจและหน้าที่ควบคุมดูแลกิจการทั่วไปของมหาวิทยาลัย และโดยเฉพาะให้มีอำนาจและหน้าที่ ดังนี้

(๑) วางนโยบาย และอนุมัติแผนพัฒนาของมหาวิทยาลัยเกี่ยวกับการศึกษา การส่งเสริมวิชาการและวิชาชีพชั้นสูงที่เน้นการปฏิบัติ ทำการสอน ทำการวิจัย ส่งเสริม ผลิต ครู วิชาชีพ ให้บริการทางวิชาการในด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และทะนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรม

(๒) วางระเบียบ ออกข้อบังคับและประกาศของมหาวิทยาลัย และอาจมอบให้ส่วนราชการใดในมหาวิทยาลัยเป็นผู้วางระเบียบ ออกข้อบังคับและประกาศสำหรับส่วนราชการนั้นเป็นเรื่องๆ ไปก็ได้

(๓) กำกับมาตรฐานการศึกษาและการประกันคุณภาพการศึกษา

(๔) ติดตามและประเมินผลการดำเนินงานของมหาวิทยาลัย

(๕) พิจารณาให้ความเห็นชอบหลักสูตรการศึกษาให้สอดคล้องกับมาตรฐานที่คณะกรรมการการอุดมศึกษากำหนด

(๖) พิจารณาการจัดตั้ง การรวม และการยุบเลิก สำนักงานวิทยาเขต บัณฑิตวิทยาลัย คณะ สถาบัน สำนัก วิทยาลัยหรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ รวมทั้งการแบ่งส่วนราชการของส่วนราชการดังกล่าว

(๗) อนุมัติให้ปริญญา ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต ประกาศนียบัตรบัณฑิตบัณฑิต ชั้นสูง ประกาศนียบัตรบัณฑิต อนุมัติปริญญา และประกาศนียบัตร

(๘) อนุมัติการรับสถาบันการศึกษาชั้นสูง และสถาบันส่งเสริมวิชาชีพชั้นสูงอื่น เข้าสมทบหรือการยกเลิกการสมทบ

(๙) พิจารณาเสนอเรื่องเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งและถอดถอนนายกสภามหาวิทยาลัย กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ อธิการบดี ศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์พิเศษ

(๑๐) พิธีการ แต่งตั้ง ถอดถอน รองอธิการบดี คณบดี ผู้อำนวยการสถาบัน ผู้ทรงคุณวุฒิอธิการบดี ศาสตราจารย์พิเศษ และศาสตราจารย์พิเศษ

(๑๑) แต่งตั้งและถอดถอนรองอธิการบดี คณบดี ผู้อำนวยการสถาบัน ผู้อำนวยการสำนัก ผู้อำนวยการวิทยาลัย หรือหัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ ศาสตราจารย์เกียรติคุณ รองศาสตราจารย์พิเศษ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ และกรรมการสภาวิชาการ

(๑๒) อนุมัติงบประมาณรายจ่ายจากเงินรายได้ของมหาวิทยาลัย

(๑๓) วางระเบียบและออกข้อบังคับเกี่ยวกับการบริหารสหกรณ์การเงินและทรัพย์สินของมหาวิทยาลัย และการจัดหารายได้ของมหาวิทยาลัย

(๑๓/๑) พิจารณาดำเนินการเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลของมหาวิทยาลัยตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา และตามที่คณะกรรมการข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษามอบหมาย

(๑๔) แต่งตั้งคณะกรรมการ คณะอนุกรรมการ หรือบุคคลหนึ่งบุคคลใดเพื่อพิจารณาและเสนอความเห็นในเรื่องหนึ่งเรื่องใด หรือเพื่อมอบหมายให้ปฏิบัติกรอย่างหนึ่งอย่างใดอันอยู่ในอำนาจและหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัย

(๑๕) พิจารณาและให้ความเห็นชอบในเรื่องที่เกี่ยวกับกิจการของมหาวิทยาลัย ตามที่อธิการบดีเสนอ และอาจมอบหมายให้อธิการบดีปฏิบัติอย่างหนึ่งอย่างใดอันอยู่ในอำนาจและหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยก็ได้

(๑๖) ส่งเสริม สนับสนุน และแสวงหาวิธีการ เพื่อพัฒนาความก้าวหน้าของมหาวิทยาลัย

(๑๗) ปฏิบัติหน้าที่อื่นเกี่ยวกับกิจการของมหาวิทยาลัยที่มีได้ระบุให้เป็นหน้าที่ของผู้ใดโดยเฉพาะ

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการ

มาตรา ๑๗

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑๘

มีการแก้ไข

คณะกรรมการการแก้ไข ดังนี้

มาตรา ๑๘ ให้มหาวิทยาลัยแต่ละแห่งมีสภาวิชาการ ประกอบด้วย

(๑) อธิการบดี เป็นประธานสภาวิชาการ

(๒) รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ เป็นรองประธานสภาวิชาการ

(๓) กรรมการสภาวิชาการ จำนวนไม่เกินสิบคน โดยตำแหน่ง ซึ่งเลือกสรรได้แก่รองอธิการบดีประจำวิทยาเขต คณบดีผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท และผู้อำนวยการวิทยาลัยถ้ามี

(๔) กรรมการสภาวิชาการจำนวนไม่เกินหกคน ซึ่งเลือกจากคณาจารย์ประจำในมหาวิทยาลัย ที่ดำรงตำแหน่งมาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปี

(๕) กรรมการสภาวิชาการผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนสิบคน ซึ่งแต่งตั้งจากบุคคลภายนอก โดยความเห็นชอบของสภามหาวิทยาลัย

คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ และวิธีการได้มาซึ่งกรรมการสภาวิชาการตาม (๓) (๔) และ (๕) ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

ให้อธิการบดีแต่งตั้งคณาจารย์ประจำในมหาวิทยาลัยคนหนึ่งเป็นเลขานุการสภาวิชาการและอาจแต่งตั้งคณาจารย์ประจำในมหาวิทยาลัยอีกไม่เกินสองคนเป็นผู้ช่วยเลขานุการ **มติ** ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการธิการ

มาตรา ๑๙

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๒๐**มีการแก้ไข****คณะกรรมการธิการแก้ไข ดังนี้**

มาตรา ๒๐ สภาวิชาการมีอำนาจและหน้าที่ ดังนี้

(๑) พิจารณาเกณฑ์มาตรฐานเกี่ยวกับหลักสูตร การเรียนการสอน การวิจัย การวัดผลการศึกษา และการประกันคุณภาพการศึกษาเสนอต่อสภามหาวิทยาลัย

(๒) เสนอความเห็นเกี่ยวกับการรวมและการยกเลิกสาขาวิชาต่อสภามหาวิทยาลัย

(๓) เสนอความเห็นเกี่ยวกับการเปิดสอนตามหลักสูตรของมหาวิทยาลัย

(๔) พิจารณาเสนอความเห็นในเรื่องที่เกี่ยวกับวิชาการต่อสภามหาวิทยาลัย

(๕) ส่งเสริมการวิจัยและการบริการทางวิชาการที่สอดคล้องกับภารกิจของมหาวิทยาลัยและความต้องการของชุมชน

(๖) แต่งตั้งคณะอนุกรรมการ หรือบุคคลหนึ่งบุคคลใดเพื่อกระทำการใดๆ อันอยู่ในอำนาจหน้าที่ของสภาวิชาการ

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการ

มาตรา ๒๑

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๒๒

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๒๓**มีการแก้ไข****คณะกรรมการธิการแก้ไข ดังนี้**

มาตรา ๒๓ อธิการบดีและรองอธิการบดี ต้องสำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่าปริญญา ~~ชั้นโท~~ ~~ขั้นตรี~~ หรือเทียบเท่าจากมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นที่สภามหาวิทยาลัยรับรอง และได้ทำการสอนหรือมีประสบการณ์ด้านการบริหารมาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปี ในมหาวิทยาลัย หรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นที่สภามหาวิทยาลัยรับรอง หรือเคยดำรงตำแหน่งกรรมการสภามหาวิทยาลัยไม่น้อยกว่าสามปี หรือดำรงตำแหน่งหรือเคยดำรงตำแหน่งศาสตราจารย์ รวมทั้งมีคุณสมบัติอื่นและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามที่กำหนดในข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

ผู้ช่วยอธิการบดี ต้องสำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่าปริญญาชั้นหนึ่งชั้นโทตรีหรือเทียบเท่าจากมหาวิทยาลัย หรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นที่สภามหาวิทยาลัยรับรอง และได้ทำการสอนหรือมีประสบการณ์ด้านการบริหารมาแล้วไม่น้อยกว่าสามปีในมหาวิทยาลัย หรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นที่สภามหาวิทยาลัยรับรอง

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการธิการ

มาตรา ๒๔

มีการแก้ไข

คณะกรรมการธิการแก้ไข ดังนี้

มาตรา ๒๔ อธิการบดีมีอำนาจและหน้าที่ ดังนี้

(๑) บริหารกิจการของมหาวิทยาลัยให้เป็นไปตามกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับของทางราชการและของมหาวิทยาลัย รวมทั้งนโยบายและวัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัย

(๒) บริหารบุคลากร การเงิน การพัสดุ สถานที่และทรัพย์สินอื่นของมหาวิทยาลัยให้เป็นไปตามกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับของทางราชการและของมหาวิทยาลัย

(๓) จัดทำแผนพัฒนามหาวิทยาลัย ดูแลให้มีการปฏิบัติตามนโยบายและแผนงาน รวมทั้งติดตามประเมินผลการดำเนินงานด้านต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัย

(๔) แต่งตั้งและถอดถอนผู้ช่วยอธิการบดี รองอธิการบดี รองผู้อำนวยการสถาบัน รองผู้อำนวยการสำนัก รองผู้อำนวยการวิทยาลัย รองหัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ หัวหน้าภาควิชา หัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าภาควิชาและอาจารย์พิเศษ

(๕) รายงานเกี่ยวกับกิจการและการดำเนินการของมหาวิทยาลัยต่อสภามหาวิทยาลัย

(๖) ส่งเสริมการพัฒนานักศึกษาและกิจการนักศึกษา

(๗) จัดทำทรัพย์สินได้และทรัพย์สินที่ควรยกเว้นภาษีเงินได้ของมหาวิทยาลัย

(๘) ส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างมหาวิทยาลัยกับชุมชน รวมทั้งการเข้าไปมีส่วนร่วมในการสร้างความสัมพันธ์กับชุมชน

(๙) เป็นผู้แทนมหาวิทยาลัยในกิจการทั่วไป

(๑๐) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามระเบียบ ข้อบังคับ และประกาศของมหาวิทยาลัยตามที่สภามหาวิทยาลัยมอบหมายหรือตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของอธิการบดี

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการ

มาตรา ๒๕

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๒๖

มีการแก้ไข

คณะกรรมการอธิการแก้ไข ดังนี้

มาตรา ๒๖ ในวิทยาเขตหนึ่ง ให้มีรองอธิการบดีคนหนึ่งซึ่งสภามหาวิทยาลัย แต่งตั้งโดยคำแนะนำของอธิการบดีเป็นผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบการบริหารงานของ วิทยาเขตให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ และประกาศของมหาวิทยาลัย และ ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่อธิการบดีมอบหมาย

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการ

มาตรา ๒๗

มีการแก้ไข

คณะกรรมการอธิการแก้ไข ดังนี้

มาตรา ๒๗ ในวิทยาเขตหนึ่ง ให้มีคณะกรรมการประจำวิทยาเขตคณะหนึ่ง องค์ประกอบ จำนวน คุณสมบัติ หลักเกณฑ์และวิธีการได้มา วาระการดำรง ตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่งของกรรมการประจำวิทยาเขต ตลอดจนการประชุมของ คณะกรรมการประจำวิทยาเขตและการจัดระบบบริหารงานในวิทยาเขต ให้เป็นไปตามข้อบังคับ ของมหาวิทยาลัย ทั้งนี้ ต้องมีกรรมการที่เป็นผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งแต่งตั้งจากบุคคลภายนอกไม่น้อย กว่าหนึ่งในสาม

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการ

มาตรา ๒๘

มีการแก้ไข

คณะกรรมการอธิการแก้ไข ดังนี้

มาตรา ๒๘ คณะกรรมการประจำวิทยาเขตมีอำนาจและหน้าที่ ดังนี้

(๑) ส่งเสริมให้วิทยาเขตดำเนินภารกิจให้สอดคล้องกับนโยบาย เป้าหมาย และ แผนพัฒนาที่สภามหาวิทยาลัยกำหนด

(๑/๑) ให้คำปรึกษาและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการดำเนินกิจการต่าง ๆ ของ วิทยาเขตแก่อธิการบดี

(๑/๒) เสนอแนะการเปิดสอนตามหลักสูตรของมหาวิทยาลัยในวิทยาเขตต่อ สภาวิชาการ

(๒) ประสานงานระหว่างบัณฑิตวิทยาลัย คณะ สถาบัน สำนัก วิทยาลัย และ ส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะภายในวิทยาเขต

(๓) พิจารณา เสนอต่อที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ขออนุมัติขอรับบริจาคเงินหรือทรัพย์สินอื่น ๆ ระเบียบหรือออกข้อบังคับอื่นตามที่สภามหาวิทยาลัยมอบหมาย

(๔) พิจารณาเสนอแผนพัฒนา แผนงาน และงบประมาณประจำปีของ ๒๕๖๕-๒๕๖๖ และจัดทำรายงานผลการดำเนินงานของวิทยาเขตเสนอต่ออธิการบดี

(๔/๑) แต่งตั้งคณะกรรมการ หรือบุคคลหนึ่งบุคคลใดเพื่อกระทำการใดๆ อันอยู่ในอำนาจและหน้าที่ของคณะกรรมการประจำวิทยาเขต

(๕) ปฏิบัติงานอื่นตามที่อธิการบดีมอบหมาย

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการธิการ

มาตรา ๒๙

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๓๐

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๓๑

มีการแก้ไข

คณะกรรมการธิการแก้ไข ดังนี้

มาตรา ๓๑ ในคณบดีให้ มีคณบดีเป็นผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบงานของคณะและจะให้ มีรองคณบดีตามจำนวนที่สภามหาวิทยาลัยกำหนด เพื่อทำหน้าที่และรับผิดชอบตามที่คณบดีมอบหมายก็ได้

คุณสมบัติ การแต่งตั้ง วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่งของคณบดี และรองคณบดีตามวรรคหนึ่ง และการรักษาราชการแทน ให้นำมาตรา ๒๙ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการธิการ

มาตรา ๓๒

มีการแก้ไข

คณะกรรมการธิการแก้ไข ดังนี้

มาตรา ๓๒ ในคณะกรรมการประจำคณะ ประกอบด้วยคณบดี เป็นประธานกรรมการ และกรรมการอื่นอีกจำนวนหนึ่ง

จำนวน คุณสมบัติ หลักเกณฑ์และวิธีการได้มา วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่งของกรรมการ ตลอดจนการประชุมของคณะกรรมการประจำคณะและการจัดระบบบริหารงานในคณะ ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการธิการ

มาตรา ๓๓**มีการแก้ไข****คณะกรรมการการแก้ไข ดังนี้**

มาตรา ๓๓ คณะกรรมการประจำคณะมีอำนาจและหน้าที่ ดังนี้

- (๑) จัดทำแผนพัฒนาของคณะให้สอดคล้องกับนโยบายของมหาวิทยาลัย
- (๒) พิจารณาวางระเบียบและออกข้อบังคับภายในคณะตามที่สภามหาวิทยาลัย

มอบหมาย

(๓) พิจารณากำหนดหลักสูตรและรายละเอียดเกี่ยวกับหลักสูตรสำหรับคณะเพื่อเสนอต่อสภามหาวิทยาลัย

(๔) จัดการวัดผล ประเมินผล และควบคุมมาตรฐานการศึกษาของคณะ

(๕) ส่งเสริมงานวิจัย งานบริการวิชาการแก่สังคม งานทะนุบำรุงศิลปปะและวัฒนธรรมและงานรักษาสีงแวดล้อม

(๖) ให้คำปรึกษาและขอแนะนำเกี่ยวกับการดำเนินกิจการต่างๆ ของคณะ

(๗) แต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อดำเนินการอย่างหนึ่งอย่างใดอันอยู่ในอำนาจและหน้าที่ของคณะกรรมการประจำคณะ

(๘) ดำเนินการอื่นใดตามที่สภามหาวิทยาลัย สภาวิชาการ หรืออธิการบดี

มอบหมาย

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการ

มาตรา ๓๔

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๓๕**มีการแก้ไข****คณะกรรมการการแก้ไข ดังนี้**

มาตรา ๓๕ ในสถาบันหรือสำนักหนึ่ง ให้มีผู้อำนวยการสถาบันหรือผู้อำนวยการสำนักเป็นผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบงานของสถาบันหรือสำนัก แล้วแต่กรณี และจะให้ มีรองผู้อำนวยการสถาบันหรือรองผู้อำนวยการสำนักตามจำนวนที่สภามหาวิทยาลัยกำหนด เพื่อทำหน้าที่และรับผิดชอบตามที่ผู้อำนวยการสถาบันหรือผู้อำนวยการสำนักมอบหมายก็ได้

คุณสมบัติ การแต่งตั้ง วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่งของผู้อำนวยการสถาบันหรือผู้อำนวยการสำนัก และรองผู้อำนวยการสถาบันหรือรองผู้อำนวยการสำนักตามวรรคหนึ่งและการรักษาราชการแทน ให้นำมาตรา ๒๕ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการ

มาตรา ๓๖**มีการแก้ไข****คณะกรรมการการแก้ไข ดังนี้**

มาตรา ๓๖ ในสถาบันหรือสำนักแต่ละแห่ง ให้มีคณะกรรมการประจำสถาบันหรือสำนักแล้วแต่กรณี

องค์ประกอบ จำนวน คุณสมบัติ หลักเกณฑ์และวิธีการได้มา อำนาจและหน้าที่ วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่งของกรรมการประจำสถาบันหรือสำนัก ตลอดจนการประชุมของคณะกรรมการประจำสถาบันหรือคณะกรรมการประจำสำนัก และการจัดระบบบริหารงานในสถาบันหรือสำนัก ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการ

มาตรา ๓๗**ไม่มีการแก้ไข****มาตรา ๓๘****มีการแก้ไข****คณะกรรมการการแก้ไข ดังนี้**

มาตรา ๓๘ ในวิทยาลัยหรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะแต่ละแห่ง ให้มีคณะกรรมการประจำวิทยาลัยหรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะแล้วแต่กรณี

องค์ประกอบ จำนวน คุณสมบัติ หลักเกณฑ์และวิธีการได้มา อำนาจและหน้าที่ วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่งของกรรมการประจำวิทยาลัยหรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ ตลอดจนการประชุมของคณะกรรมการประจำวิทยาลัยหรือคณะกรรมการประจำส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ และการจัดระบบบริหารงานในวิทยาลัยหรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการ

มาตรา ๓๙**ไม่มีการแก้ไข****มาตรา ๔๐****ไม่มีการแก้ไข****หมวด ๓ ความร่วมมือด้านวิชาการ
และการใช้ทรัพยากร****ไม่มีการแก้ไข**

มาตรา ๔๑

ไม่มีการแก้ไข

มีกรรมวิธีการขอสงวนความเห็น

นายเจือ ราชสีห์ กรรมวิธีการขอสงวนความเห็น โดยขอให้แก่ความในมาตรา ๔๑ วรรคหนึ่ง เป็นดังนี้

“มาตรา ๔๑ เพื่อประโยชน์ในความร่วมมือด้านวิชาการและบุคลากรใช้ทรัพยากรร่วมกัน การประสานงานและระดมสรรพกำลังเพื่อพัฒนาการอุดมศึกษาในท้องถิ่นของมหาวิทยาลัย ให้มีคณะกรรมการอธิการบดี ประกอบด้วย อธิการบดีของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลทุกแห่งเป็นกรรมการ เพื่อทำข้อตกลงระหว่างมหาวิทยาลัยในความร่วมมือทางวิชาการ ประสานการใช้บุคลากร ทรัพยากรและความชำนาญร่วมกันในการปฏิบัติตามภารกิจของมหาวิทยาลัย”

กรรมวิธีการผู้สงวนความเห็นได้อภิปรายตั้งข้อสังเกตไว้ในที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรโดยไม่มีการลงมติ

มาตรา ๔๒

มีการแก้ไข

คณะกรรมการแก้ไข ดังนี้

มาตรา ๔๒ ให้คณะกรรมการอธิการบดีมีอำนาจและหน้าที่ดังนี้

- (๑) เสนอนโยบายและแผนพัฒนาเกี่ยวกับการจัดการศึกษา การร่วมมือด้านวิชาการและการใช้ทรัพยากรร่วมกันของมหาวิทยาลัยต่อสภามหาวิทยาลัยแต่ละแห่ง
- (๒) จัดให้มีข้อตกลงระหว่างมหาวิทยาลัยเกี่ยวกับความร่วมมือทางวิชาการและการใช้ทรัพยากรร่วมกันในการปฏิบัติภารกิจ โดยความเห็นชอบของสภามหาวิทยาลัยแต่ละแห่ง
- (๓) จัดให้มีข้อตกลงระหว่างมหาวิทยาลัยแต่ละแห่งกับสถาบันอาชีวศึกษาทั้งที่เป็นของรัฐและเอกชน ในการให้ความร่วมมือด้านวิชาการและการศึกษาต่อด้านวิชาชีพ เฉพาะทางระดับปริญญาโดยความเห็นชอบของสภามหาวิทยาลัยแต่ละแห่ง
- (๔) กำหนดแนวทางในการแสวงหาความร่วมมือระหว่างมหาวิทยาลัยแต่ละแห่งกับชุมชนองค์กรเอกชนและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
- (๕) แต่งตั้งคณะทำงานหรือบุคคลหนึ่งบุคคลใดเพื่อพิจารณาและเสนอความเห็นในเรื่องหนึ่งเรื่องใด หรือเพื่อมอบหมายให้ปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใดอันอยู่ในอำนาจและหน้าที่ของคณะกรรมการอธิการบดี

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการ

หมวด ๔ ตำแหน่งทางวิชาการ

ไม่มีการแก้ไข

* โปรดดูสรุปคำอภิปรายตั้งข้อสังเกตในที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรของกรรมวิธีการผู้สงวนความเห็นในหน้า ๕๓

มาตรา ๔๓

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๔๔

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๔๔/๑**คณะกรรมการการเพิ่มขึ้นใหม่****คณะกรรมการการเพิ่มขึ้นใหม่ ดังนี้**

มาตรา ๔๔/๑ ศาสตราจารย์ซึ่งมีความรู้ความสามารถและความชำนาญเป็นพิเศษและพ้นจากตำแหน่งไปโดยไม่มีความผิด สภามหาวิทยาลัยอาจแต่งตั้งให้เป็นศาสตราจารย์เกียรติคุณในสาขาที่ศาสตราจารย์ผู้นั้นมีความเชี่ยวชาญเพื่อเป็นเกียรติยศได้

คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ และวิธีการแต่งตั้งศาสตราจารย์เกียรติคุณ ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นด้วยกับการเพิ่มขึ้นใหม่ของคณะกรรมการการ

(มาตรา ๔๔/๑ นี้ ตามร่างพระราชบัญญัติฯ ที่ส่งให้วุฒิสภาพิจารณาจะเป็นมาตรา ๔๕)

มาตรา ๔๕

ไม่มีการแก้ไข

(มาตรา ๔๕ นี้ ตามร่างพระราชบัญญัติฯ ที่ส่งให้วุฒิสภาพิจารณาจะเป็นมาตรา ๔๖)

มาตรา ๔๖**มีการแก้ไข****คณะกรรมการการแก้ไข ดังนี้**

มาตรา ๔๖ ให้ผู้ดำรงตำแหน่งศาสตราจารย์ ศาสตราจารย์พิเศษ ศาสตราจารย์เกียรติคุณ รองศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์พิเศษ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ มีสิทธิใช้ตำแหน่งศาสตราจารย์ ศาสตราจารย์พิเศษ ศาสตราจารย์เกียรติคุณ รองศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์พิเศษ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พิเศษหรือผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ แล้วแต่กรณี เป็นคำนำหน้านามเพื่อแสดงวิทยฐานะได้ตลอดไป

การใช้คำนำหน้านามตามความในวรรคหนึ่ง ให้ใช้อักษรย่อดังนี้
ศาสตราจารย์ ใช้อักษรย่อ ศ.

ศาสตราจารย์พิเศษ ใช้อักษรย่อ ศ. (พิเศษ)

ศาสตราจารย์เกียรติคุณ ใช้อักษรย่อ ศ. (เกียรติคุณ)

รองศาสตราจารย์ ใช้อักษรย่อ รศ.

รองศาสตราจารย์พิเศษ ใช้อักษรย่อ รศ.(พิเศษ)

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ใช้อักษรย่อ ผศ.

ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ ใช้อักษรย่อ ผศ.(พิเศษ)

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการ
(มาตรา ๔๖ นี้ ตามร่างพระราชบัญญัติฯ ที่ส่งให้วุฒิสภาพิจารณาจะเป็นมาตรา ๔๗)

หมวด ๕ ปริญญาและเครื่องหมายวิทยฐานะ ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๔๗ ไม่มีการแก้ไข

(มาตรา ๔๗ นี้ ตามร่างพระราชบัญญัติฯ ที่ส่งให้วุฒิสภาพิจารณาจะเป็นมาตรา ๔๘)

มาตรา ๔๘ ไม่มีการแก้ไข

(มาตรา ๔๘ นี้ ตามร่างพระราชบัญญัติฯ ที่ส่งให้วุฒิสภาพิจารณาจะเป็นมาตรา ๔๙)

มาตรา ๔๙ ไม่มีการแก้ไข

(มาตรา ๔๙ นี้ ตามร่างพระราชบัญญัติฯ ที่ส่งให้วุฒิสภาพิจารณาจะเป็นมาตรา ๕๐)

มาตรา ๕๐ **มีการแก้ไข**

คณะกรรมการการแก้ไข ดังนี้

มาตรา ๕๐ สภามหาวิทยาลัยอาจออกข้อบังคับให้มี ประกาศนียบัตรคุณวุฒิ ประกาศนียบัตร ทบทวนคิดขั้นสูง ประกาศนียบัตรบัณฑิต อนุปริญญา และประกาศนียบัตร สำหรับสาขาวิชาใดได้ ดังนี้

- (๑) ประกาศนียบัตรคุณวุฒิ ออกให้แก่ผู้สำเร็จการศึกษาในสาขาวิชาหนึ่ง สาขาวิชาใดที่ ได้ ได้รับปริญญาแล้ว
- (๒) ประกาศนียบัตร ทบทวนคิดขั้นสูง ออกให้แก่ผู้สำเร็จการศึกษาในสาขาวิชาหนึ่ง สาขาวิชาใดภายหลังที่ ได้ ได้รับปริญญาโทแล้ว
- (๓) ประกาศนียบัตรบัณฑิต ออกให้แก่ผู้สำเร็จการศึกษาในสาขาวิชาหนึ่ง สาขาวิชาใดภายหลังที่ ได้ ได้รับปริญญาตรีแล้ว
- (๔) อนุปริญญาหรือประกาศนียบัตร ออกให้แก่ผู้สำเร็จการศึกษาตามหลักสูตร ในสาขาวิชาหนึ่งสาขาวิชาใดก่อนถึงขั้น ได้ ได้รับปริญญาตรี
- (๕) ประกาศนียบัตร ออกให้แก่ผู้สำเร็จการศึกษาเฉพาะวิชา

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการ
(มาตรา ๕๐ นี้ ตามร่างพระราชบัญญัติฯ ที่ส่งให้วุฒิสภาพิจารณาจะเป็นมาตรา ๕๑)

มาตรา ๕๑ ไม่มีการแก้ไข

(มาตรา ๕๑ นี้ ตามร่างพระราชบัญญัติฯ ที่ส่งให้วุฒิสภาพิจารณาจะเป็นมาตรา ๕๒)

มาตรา ๕๒**มีการแก้ไข****คณะกรรมการการแก้ไข ดังนี้**

มาตรา ๕๒ มหาวิทยาลัยอาจกำหนดให้มีครูวิทยฐานะหรือเชี่ยวชาญเป็นเครื่องหมายแสดงวิทยฐานะของผู้ได้รับปริญญา ประกาศนียบัตรดุษฎีบัณฑิต ประกาศนียบัตร มหาบัณฑิตชั้นสูง ประกาศนียบัตรบัณฑิต อนุปริญญา และประกาศนียบัตร และอาจกำหนดให้มีครูประจำตำแหน่งกรรมการสภามหาวิทยาลัยหรือคณาจารย์ของมหาวิทยาลัยได้

การกำหนดลักษณะ ชนิด ประเภท และส่วนประกอบของครูวิทยฐานะ เชี่ยวชาญและครูประจำตำแหน่งให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา

ครูวิทยฐานะ เชี่ยวชาญ และครูประจำตำแหน่งจะใช้ในโอกาสใด โดยมีเงื่อนไขอย่างไร ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการ (มาตรา ๕๒ นี้ ตามร่างพระราชบัญญัติฯ ที่ส่งให้วุฒิสภาพิจารณาจะเป็นมาตรา ๕๓)

มาตรา ๕๓**ไม่มีการแก้ไข**

(มาตรา ๕๓ นี้ ตามร่างพระราชบัญญัติฯ ที่ส่งให้วุฒิสภาพิจารณาจะเป็นมาตรา ๕๔)

หมวด ๖ บทกำหนดโทษ**ไม่มีการแก้ไข****มาตรา ๕๔****มีการแก้ไข****คณะกรรมการการแก้ไข ดังนี้**

มาตรา ๕๔ ผู้ใดใช้ตรา สัญลักษณ์ ครูวิทยฐานะ เชี่ยวชาญ ครูประจำตำแหน่ง เครื่องแบบ เครื่องหมาย หรือเครื่องแต่งกายนักศึกษาของมหาวิทยาลัย โดยไม่มีสิทธิที่จะใช้หรือแสดงด้วยประการใด ๆ ว่าตนมีตำแหน่ง ปริญญา ประกาศนียบัตรดุษฎีบัณฑิต ประกาศนียบัตร มหาบัณฑิตชั้นสูง ประกาศนียบัตรบัณฑิต อนุปริญญา หรือประกาศนียบัตรของมหาวิทยาลัย โดยที่ตนไม่มี ถ้าได้กระทำเพื่อหลอกลวงผู้อื่นเชื่อว่าตนมีสิทธิที่จะใช้ หรือมีตำแหน่ง หรือวิทยฐานะ เช่นนั้น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการ (มาตรา ๕๔ นี้ ตามร่างพระราชบัญญัติฯ ที่ส่งให้วุฒิสภาพิจารณาจะเป็นมาตรา ๕๕)

มาตรา ๕๕**ไม่มีการแก้ไข**

(มาตรา ๕๕ นี้ ตามร่างพระราชบัญญัติฯ ที่ส่งให้วุฒิสภาพิจารณาจะเป็นมาตรา ๕๖)

บทเฉพาะกาล**ไม่มีการแก้ไข**

มาตรา ๕๖

ไม่มีการแก้ไข

(มาตรา ๕๖ นี้ ตามร่างพระราชบัญญัติฯ ที่ส่งให้วุฒิสมาพิจารณาคือเป็นมาตรา ๕๗)

มาตรา ๕๗**มีการแก้ไข****คณะกรรมการการแก้ไข ดังนี้**

มาตรา ๕๗ ให้ส่วนราชการที่จัดตั้งขึ้นตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งตราขึ้นตามข้อ ๒๓ แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๑๖ ลงวันที่ ๒๙ กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๕ ส่วนราชการที่จัดตั้งขึ้นตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการซึ่งตราขึ้นตามมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล พ.ศ. ๒๕๑๘ และส่วนราชการที่จัดตั้งขึ้นตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการซึ่งตราขึ้นตามมาตรา ๒๕ แห่งพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๓๔ ที่มีอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา คงมีอยู่ต่อไป ทั้งนี้ จนกว่าจะมีการออกกฎกระทรวงจัดตั้งส่วนราชการในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลแต่ละแห่งซึ่งออกโดยอาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ต้องไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการ (มาตรา ๕๗ นี้ ตามร่างพระราชบัญญัติฯ ที่ส่งให้วุฒิสมาพิจารณาคือเป็นมาตรา ๕๘)

มาตรา ๕๘**มีการแก้ไข****คณะกรรมการการแก้ไข ดังนี้**

มาตรา ๕๘ ภายใต้บังคับมาตรา ๕๖ และมาตรา ๕๗ ให้มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตามมาตรา ๕ ประกอบด้วยส่วนราชการดังต่อไปนี้

(๑) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ประกอบด้วย สถาบันเทคโนโลยีราชมงคลจังหวัดปทุมธานี และวิทยาเขตปทุมธานี

(๑)(๑/๑) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ประกอบด้วย วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ วิทยาเขตบพิตรพิมุข มหาเมฆ และวิทยาเขตพระนครใต้ ในรัชสมัยสมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอเจ้าฟ้าศรีเสด็จฯ

(๑)(๒) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก ประกอบด้วย วิทยาเขตจักรพงษ์ภูวนารถ วิทยาเขตอุเทนถวาย วิทยาเขตบางพระ จังหวัดชลบุรี วิทยาเขตจันทบุรี และคณะเกษตรศาสตร์บางพระ จังหวัดชลบุรี

(๒) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ประกอบด้วย วิทยาเขตเทเวศร์

(๘) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี รัชดาภิเษก วิทยาเขตตลิ่งชัน วิทยาเขตพระประ
ชวาล วิทยาเขตปทุมธานี วิทยาเขตสระบุรี วิทยาเขตสุพรรณบุรี วิทยาเขตสุโขทัย และวิทยาเขตวังน้อย จังหวัด
ในระบอบระิมนให้วิทยาเขตพระประชวาลเป็นที่ตั้งสำนักงานอธิการบดี

(๙) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ วิทยาเขตบึงฉลือ วิทยาเขตพนทบุรี
วิทยาเขตสิรินธรพนังนาศ วิทยาเขตพระนครศรีอยุธยา ราชบุรี วิทยาเขตพระนครศรีอยุธยา หันตรา
และวิทยาเขตสุพรรณบุรี ในระบอบระิมนให้วิทยาเขตพนทบุรีเป็นที่ตั้งสำนักงานอธิการบดี

ให้สภามหาวิทยาลัยแต่ละแห่งกำหนดที่ตั้งของสำนักงานมหาวิทยาลัย
โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการอุดมศึกษา

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการ
(มาตรา ๕๘ นี้ ตามร่างพระราชบัญญัติฯ ที่ส่งให้วุฒิสภาพิจารณาจะเป็นมาตรา ๕๙)

มาตรา ๕๙

มีการแก้ไข

คณะกรรมการการแก้ไข ดังนี้

มาตรา ๕๙ ให้ผู้ดำรงตำแหน่งนายกสภาสถาบัน อุปนายกสภาสถาบัน และ
กรรมการสภาสถาบันของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลตามพระราชบัญญัติสถาบันเทคโนโลยี
ราชมงคล พ.ศ. ๒๕๑๘ อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ปฏิบัติหน้าที่
นายกสภามหาวิทยาลัย อุปนายกสภามหาวิทยาลัย และกรรมการสภามหาวิทยาลัยของ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลแต่ละแห่งตามพระราชบัญญัตินี้ต่อไป จนกว่าจะได้
ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งนายกสภามหาวิทยาลัยและกรรมการสภามหาวิทยาลัย
ผู้ทรงคุณวุฒิ และมีการเลือกอุปนายกสภาสถาบันหรือกรรมการสภามหาวิทยาลัยของ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลแต่ละแห่ง แล้วแต่กรณี ตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ต้องไม่เกิน
หนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการ
(มาตรา ๕๙ นี้ ตามร่างพระราชบัญญัติฯ ที่ส่งให้วุฒิสภาพิจารณาจะเป็นมาตรา ๖๐)

มาตรา ๖๐

มีการแก้ไข

คณะกรรมการการแก้ไข ดังนี้

มาตรา ๖๐ ให้ผู้ดำรงตำแหน่งอธิการบดี คณบดี ผู้อำนวยการสถาบัน
ผู้อำนวยการสำนักและหัวหน้าภาควิชาของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลตามพระราชบัญญัติ
สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล พ.ศ. ๒๕๑๘ อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศใน
ราชกิจจานุเบกษา รักษาการในตำแหน่งต่อไปจนกว่าจะมีการแต่งตั้งผู้ดำรงตำแหน่งดังกล่าว
ขึ้นใหม่ ทั้งนี้ ต้องไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ให้ผู้ดำรงตำแหน่งรองอธิการบดี รองคณบดี รองผู้อำนวยการสถาบัน และรองผู้อำนวยการสำนัก หลักสูตรสหกิจศึกษา ของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ตามพระราชบัญญัติสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล พ.ศ. ๒๕๑๘ อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ส่งต่อรักษาการในตำแหน่งต่อไปจนกว่าผู้ดำรงตำแหน่งอธิการบดี คณบดี ผู้อำนวยการสถาบันและผู้อำนวยการสำนักตามวรรคหนึ่งจะพ้นจากตำแหน่ง **มติ** ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการธิการ (มาตรา ๖๐ นี้ ตามร่างพระราชบัญญัติฯ ที่ส่งให้วุฒิสภาพิจารณาจะเป็นมาตรา ๖๑)

มาตรา ๖๑

ไม่มีการแก้ไข

(มาตรา ๖๑ นี้ ตามร่างพระราชบัญญัติฯ ที่ส่งให้วุฒิสภาพิจารณาจะเป็นมาตรา ๖๒)

มาตรา ๖๒

ไม่มีการแก้ไข

(มาตรา ๖๒ นี้ ตามร่างพระราชบัญญัติฯ ที่ส่งให้วุฒิสภาพิจารณาจะเป็นมาตรา ๖๓)

มาตรา ๖๓

มีการแก้ไข

คณะกรรมการธิการแก้ไข ดังนี้

มาตรา ๖๓ ให้ผู้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการวิทยาเขตตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการครู และประธานกรรมการ และกรรมการบริหารวิทยาเขตของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลตามพระราชบัญญัติประกาศสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล พ.ศ. ๒๕๑๘ ลงวันที่ ๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๓๕ อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา คงปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะมีการแต่งตั้งผู้ดำรงตำแหน่งรองอธิการบดีประจำวิทยาเขตและคณะกรรมการประจำวิทยาเขตตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ต้องไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เว้นแต่ กรณียังไม่มีการออกกฎกระทรวงจัดตั้งส่วนราชการซึ่งออกโดยอาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัตินี้

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการ

(มาตรา ๖๓ นี้ ตามร่างพระราชบัญญัติฯ ที่ส่งให้วุฒิสภาพิจารณาจะเป็นมาตรา ๖๔)

มาตรา ๖๔

มีการแก้ไข

คณะกรรมการธิการแก้ไข ดังนี้

มาตรา ๖๔ ภายใต้อำนาจมาตรา ๖๐ ในระหว่างที่ยังไม่มีสภาวิชาการตามมาตรา ๑๘ ให้มีสภาวิชาการของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลประกอบด้วยอธิการบดีเป็นประธานสภาวิชาการ รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการเป็นรองประธานสภาวิชาการ รองอธิการบดี คณบดี และ ผู้ช่วยอธิการบดีคณาจารย์ประจำ ซึ่งอธิการบดีแต่งตั้งจำนวนห้า หกคน

เป็นกรรมการสภาวิชาการ และให้ผู้อำนวยการสำนักบริการทางวิชาการและทดสอบเป็น
เลขานุการสภาวิชาการ ทำหน้าที่สภาวิชาการของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลแต่ละแห่ง
ตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ จนกว่าจะมีการแต่งตั้งสภาวิชาการของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยี
ราชมงคลแต่ละแห่งตามพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งทั้งนี้ ต้องไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่
พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการ
(มาตรา ๖๔ นี้ ตามร่างพระราชบัญญัติฯ ที่ส่งให้วุฒิสภาพิจารณาจะเป็นมาตรา ๖๕)

มาตรา ๖๕

มีการแก้ไข

คณะกรรมการการแก้ไข ดังนี้

มาตรา ๖๕ ภายใต้บังคับมาตรา ๕๙ และมาตรา ๖๐ ในระหว่างที่ยังไม่มี
อธิการบดีเป็นผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบการบริหารงานของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล
แต่ละแห่งตามมาตรา ๒๑ ให้รัฐมนตรีสภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งอธิการบดีที่ผู้มีความสมบัติ
ตามมาตรา ๒๓ วรรคหนึ่ง เพื่อทำหน้าที่รักษาการในตำแหน่งอธิการบดีของมหาวิทยาลัย
เทคโนโลยีราชมงคลแต่ละแห่งเป็นการชั่วคราว จนกว่าจะมีการแต่งตั้งผู้ดำรงตำแหน่งดังกล่าว
ขึ้นใหม่ ทั้งนี้ ต้องไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เว้นแต่
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสทศ สทส สทอบุรี ให้แต่งตั้งผู้ดำรงตำแหน่งอธิการบดี
ตามมาตรา ๖๐ วรรคหนึ่ง เป็นผู้รักษาการในตำแหน่งอธิการบดี

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการ
(มาตรา ๖๕ นี้ ตามร่างพระราชบัญญัติฯ ที่ส่งให้วุฒิสภาพิจารณาจะเป็นมาตรา ๖๖)

มาตรา ๖๖

ไม่มีการแก้ไข

(มาตรา ๖๖ นี้ ตามร่างพระราชบัญญัติฯ ที่ส่งให้วุฒิสภาพิจารณาจะเป็นมาตรา ๖๗)

มาตรา ๖๗

ไม่มีการแก้ไข

(มาตรา ๖๗ นี้ ตามร่างพระราชบัญญัติฯ ที่ส่งให้วุฒิสภาพิจารณาจะเป็นมาตรา ๖๘)

มาตรา ๖๘

มีการแก้ไข

คณะกรรมการการแก้ไข ดังนี้

มาตรา ๖๘ ในระหว่างที่ยังไม่มีพระราชกฤษฎีกา กฎกระทรวง ข้อบังคับ
ประกาศ และระเบียบ สศช ข้อบังคับ เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้นำพระราชกฤษฎีกา
ข้อบังคับ ประกาศ และระเบียบ สศช ข้อบังคับ ซึ่งออกตามพระราชบัญญัติสถาบันเทคโนโลยี

ราชมณฑล พ.ศ. ๒๕๑๘ ที่ใช้อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษามาใช้บังคับ โดยอนุโลม

ในกรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติการ อำนาจหน้าที่ของผู้ดำรงตำแหน่ง หรือหน่วยงานต่างๆ ตามที่กำหนดไว้ในบทเฉพาะกาลนี้ ให้รัฐมนตรีเป็นผู้มีอำนาจตีความและวินิจฉัยชี้ขาด

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการ
(มาตรา ๖๘ นี้ ตามร่างพระราชบัญญัติฯ ที่ส่งให้วุฒิสภาพิจารณาจะเป็นมาตรา ๖๙)

เมื่อที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาเรียงตามลำดับมาตราจนจบร่างแล้ว ที่ประชุมได้พิจารณาทั้งร่างเป็นการสรุปอีกครั้งหนึ่ง ตามนัยแห่งข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๑๑๖ โดยไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรขอแก้ไขเพิ่มเติม ถ้อยคำแต่อย่างใด จึงเป็นอันจบการพิจารณาในวาระที่สอง

๓. ผลการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรในวาระที่สาม

มติที่ประชุม ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติในวาระที่สาม เห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัตินี้ด้วยคะแนนเสียงเอกฉันท์

* ข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๑๑๖ กำหนดว่า

“เมื่อได้พิจารณาตามข้อ ๑๑๕ จนจบร่างแล้ว ให้สภาพิจารณาทั้งร่างเป็นการสรุปอีกครั้งหนึ่ง และในการพิจารณาครั้งนี้ สมาชิกอาจขอแก้ไขเพิ่มเติมถ้อยคำได้ แต่จะขอแก้ไขเพิ่มเติมเพื่อความใดไม่ได้ นอกจากเห็นว่ายังขัดแย้งกันอยู่”

ส่วนที่ ๒

ข้อมูลประกอบการพิจารณา
ร่างพระราชบัญญัติ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล
พ.ศ.

การจัดการศึกษาของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล*

๑. การจัดหลักสูตรการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง

สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ได้จัดการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) สาขาวิชาทางสายช่างอุตสาหกรรม เกษตรกรรม บริหารธุรกิจ (พณิชยกรรม) คหกรรม และ ศิลปกรรม โดยมีวิทยาเขตต่าง ๆ ๔๐ แห่ง ในสังกัดที่ตั้งอยู่ในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค รับผิดชอบ ดำเนินการ จัดการเรียนการสอนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) รับผู้จบการศึกษา ในระดับ การศึกษาต่าง ๆ เข้าศึกษาต่อ ดังนี้

(๑) รับผู้จบการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) เข้าศึกษาต่อ ใช้เวลาเรียน ๒ ปีการศึกษา จำนวนหน่วยกิตที่ต้องเรียน ไม่น้อยกว่า ๘๐ หน่วยกิต ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับ แต่ละสาขาวิชา สำเร็จแล้วจะได้รับวุฒิปประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) โดยมีโครงสร้างหลักสูตร จำแนกตามสายวิชา ดังนี้

๑. สายวิชาช่างอุตสาหกรรม จำนวนหน่วยกิตรวมตลอดหลักสูตร ๘๖ หน่วยกิต
๒. สายวิชาบริหารธุรกิจ จำนวนหน่วยกิตรวมตลอดหลักสูตร ๘๖ หน่วยกิต
๓. สายวิชาเกษตรศาสตร์ จำนวนหน่วยกิตรวมตลอดหลักสูตร ๘๔-๘๖ หน่วยกิต
๔. สายวิชาคหกรรม จำนวนหน่วยกิตรวมตลอดหลักสูตร ๘๕-๘๖ หน่วยกิต
๕. สายวิชาศิลปกรรม จำนวนหน่วยกิตรวมตลอดหลักสูตร ๘๖ หน่วยกิต

(๒) รับผู้จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย (ม.๖) เข้าศึกษาต่อใช้เวลา เรียน ๒-๓ ปีการศึกษา จำนวนหน่วยกิตที่ต้องเรียนอยู่ระหว่าง ๘๕-๑๑๕ หน่วยกิต สำเร็จแล้ว จะได้รับวุฒิปประกาศนียบัตร วิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) โดยมีโครงสร้างหลักสูตร จำแนกตามสายวิชา ดังนี้

๑. สายวิชาช่างอุตสาหกรรม จำนวนหน่วยกิตรวมตลอดหลักสูตร ๑๑๕ หน่วยกิต
๒. สายวิชาบริหารธุรกิจ จำนวนหน่วยกิตรวมตลอดหลักสูตร ๑๐๑ หน่วยกิต
๓. สายวิชาเกษตรศาสตร์ จำนวนหน่วยกิตรวมตลอดหลักสูตร ๘๕-๘๗ หน่วยกิต
๔. สายวิชาคหกรรม จำนวนหน่วยกิตรวมตลอดหลักสูตร ๑๐๖ หน่วยกิต
๕. สายวิชาศิลปกรรม จำนวนหน่วยกิตรวมตลอดหลักสูตร ๑๐๖ หน่วยกิต

๒. การจัดหลักสูตรการศึกษาระดับปริญญาตรี

สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ได้จัดการศึกษาระดับปริญญาตรีในสาขาวิชาทางด้านวิศวกรรมศาสตร์ ครุศาสตร์อุตสาหกรรม เกษตรศาสตร์ บริหารธุรกิจ คหกรรมศาสตร์ สถาปัตยกรรมศาสตร์ ศิลปกรรม วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ศึกษาศาสตร์ ศิลปศาสตร์ และสาขาวิชาทางด้านนาฏศิลป์และดุริยางค์ โดยมีในคณะต่าง ๆ ๑๕ คณะรับผิดชอบจัดการเรียนการสอนหลักสูตร การศึกษาระดับปริญญาตรีมี ๔ หลักสูตร คือ

หลักสูตรปริญญาตรีต่อเนื่อง

รับผู้สำเร็จการศึกษาระดับ ปวส. เข้าศึกษาต่อโดยมีระยะเวลาการศึกษา ๒ - ๒ ๑/๒ ปีการศึกษา จำนวนหน่วยกิตที่ต้องศึกษาอยู่ระหว่าง ๘๐-๘๗ หน่วยกิต ยกเว้นหลักสูตรของ คณะเกษตรศาสตร์ บางพระ คณะเกษตรศาสตร์นครศรีธรรมราช คณะวิศวกรรมศาสตร์ คณะวิศวกรรมและเทคโนโลยีการเกษตร (เฉพาะหลักสูตร วศ.บ.) และคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ รับผู้สำเร็จการศึกษาระดับ ปวส. เข้าศึกษาต่อโดยเทียบโอนรายวิชา

หลักสูตรปริญญาตรี ๔ ปี

รับผู้สำเร็จการศึกษาระดับ ปวช. และ ม.๖ เข้าศึกษาต่อโดยมีระยะเวลาการศึกษา ๔ ปีการศึกษา จำนวนหน่วยกิตที่ต้องศึกษาอยู่ระหว่าง ๑๔๐-๑๕๐ หน่วยกิต

หลักสูตรปริญญาตรี ๕ ปี

รับผู้สำเร็จการศึกษาระดับ ปวช. และ ม.๖ เข้าศึกษาต่อ โดยมีระยะเวลาการศึกษา ๕ ปีการศึกษา จำนวนหน่วยกิตที่ต้องศึกษาไม่น้อยกว่า ๑๘๐ หน่วยกิต เป็นหลักสูตร ของคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

หลักสูตร International Program

รับผู้สำเร็จการศึกษาระดับ ปวช. และ ม.๖ เข้าศึกษาต่อโดยมีระยะเวลาการศึกษา ๔ ปีการศึกษา มีพื้นความรู้ภาษาอังกฤษดี จำนวนหน่วยกิตที่ต้องศึกษาไม่น้อยกว่า ๑๔๐ หน่วยกิต เป็นหลักสูตรของคณะบริหารธุรกิจที่จัดการเรียนการสอนที่วิทยาเขต เทคนิครุงเทพฯ

มหาวิทยาลัยของรัฐ วิสัยทัศน์เพื่อการปฏิรูป...

ระบบการศึกษาและทรัพยากรมนุษย์ในประเทศไทยนับเป็นจุดอ่อนที่สำคัญของการเพิ่มขีดความสามารถของประเทศในด้านการพัฒนาและการแข่งขันกับนานาชาติ ถึงแม้ว่าจะได้มีการกล่าวถึงความจำเป็นในการปฏิรูปการศึกษาตั้งแต่สมัยรัฐบาลนายกรัฐมนตรี ศาสตราจารย์สัญญา ธรรมศักดิ์ ซึ่งช่วยนำไปสู่ความพยายามขยายโอกาสทางการศึกษาแก่ประชาชนแต่ในอดีตที่ผ่านมา รัฐมิได้ให้การปฏิรูปทางการศึกษามีฐานะเป็นวาระแห่งชาติที่จะต้องดำเนินการอย่างจริงจังและเป็นระบบ ดังนั้น เมื่อโลกก้าวเข้าสู่ยุคภายหลังสงครามเย็น ที่การแข่งขันทางเศรษฐกิจและความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีสารสนเทศเป็นแนวโน้มหลัก การพัฒนาทางการศึกษาของไทย ซึ่งรวมถึงการอุดมศึกษาจึงอยู่ในฐานะที่ก้าวไม่เท่าทันการเปลี่ยนแปลงของโลก และยากที่จะอยู่ในแนวหน้าของภูมิภาคได้ ภายใต้แรงกดดันจากโลกาภิวัตน์และการแข่งขันทางเศรษฐกิจ การจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาในหลายประเทศได้รับการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงไปอย่างมาก เป็นผลให้มหาวิทยาลัยในประเทศที่ขาดการปฏิรูปทางการศึกษาต้องอยู่ในฐานะที่ตกต่ำลงแม้ว่าจะได้มีการปรับปรุงในระดับหนึ่งแล้ว ช่องว่างระหว่างมหาวิทยาลัยได้ขยายกว้างมากขึ้นทั้งระดับภายในประเทศและระดับระหว่างประเทศ ปรากฏการณ์ดังกล่าวนี้เป็นที่ประจักษ์ชัดมากขึ้น ทั้งในระดับมหาวิทยาลัยต่อมหาวิทยาลัย และในระดับคณะต่อคณะมหาวิทยาลัยที่เคยมีชื่อเสียงสูงของประเทศอังกฤษอยู่ในฐานะที่ตกต่ำลงอย่างรวดเร็วเนื่องจากเศรษฐกิจมีความก้าวหน้าอย่างเชื่องช้า แต่ในขณะที่เดียวกันระบบอุดมศึกษาก็ขาดการปรับปรุงให้เท่าทันกับการเปลี่ยนแปลงของโลกด้วยจากรายงานการจัดอันดับล่าสุดที่จัดทำโดยคณะเศรษฐศาสตร์มหาวิทยาลัยชิปป์ส เราจะพบว่าในบรรดามหาวิทยาลัยที่ติด ๕๐ อันดับแรกของโลกในสาขาวิชาเศรษฐศาสตร์นั้น มีมหาวิทยาลัยในอังกฤษอยู่เพียง ๔ แห่ง แม้แต่มหาวิทยาลัยที่เลื่องชื่ออย่างมหาวิทยาลัยออกซฟอร์ดและเคมบริดจ์ก็มิได้ถูกจัดไว้ในอันดับต้นๆ ในสาขาวิชาสายสังคมศาสตร์ เช่นเศรษฐศาสตร์และการบริหารจัดการ สภาพการณ์ได้เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็วมาก และได้ส่งผลกระทบต่อการจัดการศึกษาทั้งในประเทศไทยและประเทศอื่นๆ ในภูมิภาคอย่างไม่เคยปรากฏมาก่อน มหาวิทยาลัยต่างๆ มีแนวโน้มที่จะแข่งขันกันอย่างเข้มข้น แต่ความได้เปรียบเสียเปรียบเกี่ยวข้องโดยตรงกับระบบการศึกษาที่มีสมรรถภาพและความคล่องตัวแตกต่างกันมหาวิทยาลัยชั้นนำในสหรัฐอเมริกาประสบความสำเร็จเป็นพิเศษรวมทั้งมีแนวโน้มที่จะสร้างแรงกดดันต่อประเทศทั่วโลกมากยิ่งขึ้นเรื่อยๆ มหาวิทยาลัยเหล่านี้อาจประสบกับข้อจำกัดทางด้านจำนวนนักศึกษาภายในประเทศ และเริ่มหันมาแย่งชิงนักศึกษาในต่างประเทศมากขึ้นส่วนมหาวิทยาลัยชั้นนำในอังกฤษซึ่งยังคงถูกควบคุมอัตราค่าเล่าเรียนชั้นสูงเท่ากับมหาวิทยาลัยใหม่ๆ ที่ยกระดับขึ้นมาจากวิทยาลัยเทคนิคต้องพึ่งพารายได้จากนักศึกษาชาวต่างชาติ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง

จากประเทศในเครือจักรภพและประเทศที่มีได้ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาหลัก นอกจากนี้แล้ว จีนและอินเดียก็กำลังก้าวขึ้นมาเป็นศูนย์กลางทางการศึกษาและวิชาการของโลกและภูมิภาค เอเชีย ในขณะที่ออสเตรเลีย สิงคโปร์ และมาเลเซีย ได้มีการปฏิรูปในระดับอุดมศึกษาล่วงหน้า ไปก่อนแล้ว ดังนั้น ไม่ว่าจะรัฐบาลไทยจะตัดสินใจลดเงินอุดหนุนแก่มหาวิทยาลัยของรัฐเมื่อใด และจะมีการออกนอกระบบราชการสู่รูปแบบใด การปรับตัวและการปฏิรูปให้เท่าทัน ก็ยังคงเป็น วาระที่ไม่อาจหลีกเลี่ยง สำหรับสายสังคมศาสตร์ วิทยาศาสตร์ของมหาวิทยาลัยของรัฐในช่วง ๕ ปี ข้างหน้า ควรมุ่งเน้นการพัฒนาความเป็นเลิศทางวิชาการ ควบคู่ไปกับการสร้างจุดเด่นใหม่ที่มีความ เป็นนานาชาติมากขึ้น โดยที่ประชาคมของมหาวิทยาลัย สามารถตอบสนองสังคมได้มาก ขึ้นตามไปด้วย ความเป็นเลิศทางวิชาการ (Academic Excellence) เป็นการพัฒนาเชิงคุณภาพ มิใช่ในเชิงปริมาณ เป็นการพัฒนาที่มีชีพเพื่อการพาณิชย์ (Commercialization Of Assets) แต่ เพื่อความยั่งยืนทางการศึกษาและการพัฒนาในระยะยาว ที่จริงแล้วมหาวิทยาลัยของรัฐบางแห่ง มีความพร้อมพอสมควรที่จะพัฒนาให้มีความโดดเด่นทั้งทางด้านการเรียนรู้ การจัดการศึกษา และการวิจัยค้นคว้า เนื่องจากมีชื่อเสียงที่สะสมมานาน มีนักศึกษาและคณาจารย์ที่มีคุณภาพสูง และยังประสบปัญหาสมองไหลไม่มากนัก แต่ทว่ามหาวิทยาลัยเหล่านี้มักมีวัฒนธรรมขององค์กร ที่ไม่ยอมรับการเปลี่ยนแปลง และเชื่อมั่นมากเกินไปจนคิดว่าตนเองมีความเป็นเลิศแล้ว การพัฒนา สู่ความเป็นนานาชาติ (Go-international) เป็นทิศทางที่สำคัญยิ่งสำหรับมหาวิทยาลัยชั้นนำ ของประเทศ ในส่วนของวิชาการนั้นบางมหาวิทยาลัยนับว่ามีความเป็นนานาชาติพอสมควร แต่มหาวิทยาลัยของรัฐส่วนใหญ่กลับมีความเป็นนานาชาติต่ำกว่ามหาวิทยาลัยของเอกชนที่ ขาดการสะสมชื่อเสียง ขาดทั้งบุคลากรและนักศึกษาเสียอีก หลักสูตรนานาชาติจำนวนมาก ยังอยู่ในระยะที่อ่อนแอ เพราะละเลยเป้าหมายด้านคุณภาพและอยู่ภายใต้ระบบการบริหาร จัดการที่ขาดการปรับปรุง การพัฒนาสู่ความเป็นนานาชาตินั้นมิได้หมายถึงเพียงการมี การจัดการเรียนการสอนที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาสื่อสาร หรือมีผู้สอนชาวต่างประเทศ แวะเวียนมาสอนเท่านั้น หากแต่ต้องมีความเข้มงวดในคุณภาพให้เป็นที่ยอมรับในแวดวง นานาชาติด้วย มิฉะนั้นแล้ว "ความเป็นนานาชาติ" ดังกล่าวก็จะเป็นการเปลี่ยนแปลงใน เชิงปริมาณซึ่งขาดความยั่งยืน ความอ่อนแอจะปรากฏชัดเมื่อต้องเผชิญกับแรงกดดันจาก การแข่งขันในอนาคต ไม่ว่าแรงกดดันนั้นจะอยู่ในรูปของการตลาด การใช้เทคโนโลยีสื่อสาร สมัยใหม่ หรือการแย่งชิงทรัพยากรบุคคล ที่จริงแล้วความเป็นนานาชาติมิได้มีรูปแบบเดียว เพราะคุณสมบัติที่ทันสมัย (modern qualities) นั้นมีทั้งแบบอเมริกัน แบบยุโรป และ แบบผสมผสานที่ไม่ตายตัว สำหรับประเทศกำลังพัฒนานั้นหลักสูตรนานาชาติที่ขาดเอกลักษณ์ หรือขาดส่วนผสมของลักษณะท้องถิ่น (Localization) จะเป็นหลักสูตรที่ยากจะโดดเด่นได้ เพราะ ถอดแบบจากหลักสูตรในต่างประเทศมากเกินไป โดยที่พื้นฐานทางด้านปัจจัยการผลิต ไม่สมบูรณ์เท่ากับหลักสูตรในต่างประเทศ ในระยะยาวหลักสูตรเหล่านี้ก็จะกลับมาแสดงความ เปรียบ่างได้โดยง่าย เมื่อมหาวิทยาลัยชั้นนำในต่างประเทศสามารถเข้ามาแข่งขันได้อย่างเสรี (ทั้งที่ผ่านและมีได้ผ่านเทคโนโลยีสื่อสารที่กำลังก้าวหน้าอย่างรวดเร็วในปัจจุบันและอนาคต)

ความเป็นนานาชาติจึงควรได้รับการพัฒนาบนฐานของท้องถิ่น ให้มีความกลมกลืนกับจุดเด่น
 อื่นๆ ที่มีอยู่ในสังคมและวัฒนธรรมไทยตลอดจนภูมิปัญญาตะวันออก การสร้างจุดแข็ง
 ที่ประสานระหว่างความเป็นนานาชาติกับส่วนที่มีคุณค่าแบบไทย จะเป็นวิสัยทัศน์สำคัญบนเวที
 การศึกษาในอนาคต บทบาทที่เชื่อมโยงกับสังคม (Social Relevance) เป็นการทำหน้าที่ของ
 สถาบันการศึกษาขั้นสูงที่มหาวิทยาลัยของรัฐสามารถดำเนินการได้ดี เพื่อให้ผลประโยชน์จาก
 การพัฒนาทางวิชาการที่เข้มแข็งขึ้นกระจายไปสู่ภาคประชาสังคม บทบาทเหล่านี้ทำให้
 มหาวิทยาลัยของรัฐแตกต่างจากมหาวิทยาลัยของเอกชน ทำให้มหาวิทยาลัยของรัฐมีเหตุผล
 ที่จะได้รับเงินอุดหนุนจากรัฐ เพราะทำหน้าที่ด้านการพัฒนาได้ครบถ้วนมากกว่า กล่าวคือ
 ไม่เพียงแต่ถ่ายทอดความรู้ (teaching) และพัฒนาองค์ความรู้ (research) เท่านั้น แต่รวมไปถึง
 การให้ความรู้ที่เชื่อมโยงและเป็นประโยชน์ต่อสังคมด้วย (extension) การเชื่อมโยงกับสังคมนี้
 จะทำให้มหาวิทยาลัยของรัฐไม่เพียงเป็น "ศูนย์กลางของความรู้"(center of knowledge) ในเชิง
 พาณิชย์โดยง่าย แต่สามารถพัฒนาเป็น "ศูนย์กลางของปัญญา"(center of wisdom)
 ที่เรียนรู้จากสังคม เข้าใจความจำเป็นของสังคม และมีส่วนร่วมรับผิดชอบต่อสังคมหรือ
 ประเทศชาติโดยครบถ้วน สำหรับมหาวิทยาลัยของรัฐจำนวนมาก ช่วงระยะ ๕-๑๐ ปีข้างหน้า
 อาจเป็นช่วงที่ยากลำบากที่สุดในแง่ของการปรับตัว เนื่องจากมีความเป็นไปได้สูงมากที่รัฐจะลด
 เงินอุดหนุนที่ให้แก่มหาวิทยาลัยของรัฐอย่างฉับพลัน และในขณะเดียวกันก็จะมีแผนรองรับ
 การปรับสภาพของมหาวิทยาลัยในกำกับอย่างเต็มที่ที่จะเป็นด้วย แนวโน้มเช่นนี้กำลังเกิดขึ้น
 ในอังกฤษเช่นเดียวกัน โดยรัฐหันมาสนับสนุนการอุดมศึกษาตามแนวทางที่เคยปฏิบัติ
 ในออสเตรเลีย กล่าวคือ แผลงสภาพจากเงินอุดหนุนที่ให้แก่มหาวิทยาลัยของรัฐมาเป็นกองทุน
 กุ้ย้ม เพื่อการศึกษาสำหรับนักศึกษาแทนแต่ยังคงควบคุมการบริหารจัดการและระบบราคา
 ในแบบของมหาวิทยาลัยของรัฐ ความสามารถและการยืดหยุ่นในการปฏิรูปจะเป็นปัจจัยใหม่
 ที่แยกแยะมหาวิทยาลัยคุณภาพสูงออกจากมหาวิทยาลัยที่มีคุณภาพรองลงมาได้อย่างไม่เคย
 ปรากฏมาก่อน ซึ่งในแง่นี้มหาวิทยาลัยเอกชนหรือมหาวิทยาลัยของรัฐที่มีการปรับปรุงอย่างดี
 ก็จะก้าวรุดหน้าเหนือมหาวิทยาลัยของรัฐที่เคยนำหน้ามาก่อนได้โดยไม่ยากนัก วิสัยทัศน์จึงเป็น
 การเปิดทางทางความคิดที่จะช่วยนำไปสู่การปรับตัวที่เท่าทันอนาคต แต่จะไม่มีประโยชน์เลย
 ถ้าขาดปฏิบัติการเพื่อการปฏิรูปอย่างแท้จริง

การปฏิรูปอุดมศึกษาของประเทศสิงคโปร์และมาเลเซีย*

รองศาสตราจารย์ ดร.วราภรณ์ บวรศิริ

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ
สำนักนายกรัฐมนตรี

บทสรุปผู้บริหาร

การศึกษาวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการปฏิรูปอุดมศึกษาของประเทศสิงคโปร์และมาเลเซียและเพื่อใช้เป็นข้อมูลประกอบการจัดทำแนวทางการปฏิรูปอุดมศึกษาของไทย โดยเน้นหนักไปที่การปฏิรูปอุดมศึกษาของประเทศสิงคโปร์-มาเลเซียในระยะหลังตั้งแต่ปี ค.ศ.1995 เป็นต้นมาจนถึงปัจจุบัน

วิธีดำเนินการเป็นการวิจัยเชิงเอกสารโดยข้อมูลส่วนใหญ่ได้จากเอกสาร การสืบค้นข้อมูลผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต และจากการสอบถาม สัมภาษณ์ และแลกเปลี่ยนความคิดเห็นจากผู้ทรงคุณวุฒิและผู้ที่มีประสบการณ์โดยตรง จากนั้นจึงทำการวิเคราะห์ สังเคราะห์และจัดทำข้อเสนอแนะ

ผลของการศึกษาและข้อเสนอแนะมีดังนี้

การปฏิรูปอุดมศึกษาของประเทศสิงคโปร์มีพื้นฐานแนวคิดมาจาก IT 2000-Singapore's Vision of an Intelligent Island และของประเทศมาเลเซียมีพื้นฐานมาจาก VISION 2020 โดยที่มุ่งเน้นวิสัยทัศน์ในอนาคตเพื่อการพัฒนาประเทศโดยส่วนรวม การปฏิรูปอุดมศึกษาของทั้งสองประเทศที่ประสบความสำเร็จได้ด้วยดี มีส่วนอย่างมากมาจากความมุ่งมั่นของรัฐบาลในการที่จะทำให้บังเกิดผลอย่างแท้จริง รัฐบาลของประเทศทั้งสองมีความต่อเนื่องในการทำงานและมีการตัดสินใจที่ก่อให้เกิดผลของการปฏิบัติอย่างรวดเร็ว

ประเทศสิงคโปร์ได้มีการปฏิรูปอุดมศึกษาโดยมีเป้าหมายที่สถาบันอุดมศึกษาเป็นมหาวิทยาลัยชั้นนำของโลก มุ่งเน้นการใช้เทคโนโลยีข่าวสารตามวิสัยทัศน์ IT 2000 เพื่อให้การเรียนการสอนมีความคล่องตัว รวมทั้งการบริการต่างๆ มีระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์สำหรับคณาจารย์และนักศึกษา และมีห้องสมุดอิเล็กทรอนิกส์ มุ่งเน้นความเป็นนานาชาติ เช่น การมีคณะกรรมการที่ปรึกษาทางวิชาการนานาชาติ แนะนำเรื่องหลักสูตร การเรียนการสอนและการบริหารทรัพยากรต่างๆ มีโครงการของหลักสูตรที่เอื้อต่อการศึกษาที่ต่างประเทศระยะเวลาหนึ่ง การให้นักศึกษามี global knowledge with Asian wisdom มีการให้ความสำคัญแก่งานวิจัยและพัฒนาโดยเฉพาะที่ร่วมมือกับภาคธุรกิจอุตสาหกรรมเป็นอย่างมาก นอกจากนี้งานวิจัยและสิ่งประดิษฐ์ต่างๆ มุ่งเน้นไปในด้านการพาณิชย์ มีการจัดตั้งบริษัทของสถาบันอุดมศึกษาเองเพื่อความสะดวกในการดำเนินกิจกรรมทางการพาณิชย์ การใช้ทรัพยากรให้เกิดประโยชน์และการหารายได้ เน้นคุณสมบัติของบัณฑิตที่มีคุณลักษณะของผู้ประกอบการ มีลักษณะของการเรียนรู้ตลอดชีวิต และมีการเตรียมการสำหรับอาชีพที่ยังไม่เกิดขึ้นในปัจจุบัน มหาวิทยาลัยมีแผนยุทธศาสตร์และการดำเนินการตามแผนที่ชัดเจน เช่น ที่มหาวิทยาลัยแห่งชาติสิงคโปร์มีแผนยุทธศาสตร์ส่งเสริมให้มหาวิทยาลัยเป็นศูนย์การศึกษาที่มีคุณภาพ รวมทั้งความรู้และเทคโนโลยีใหม่ ให้เกิดความเป็นหุ้นร่วมกันระหว่างองค์กรภาครัฐและเอกชน เป็นผู้นำด้านการศึกษาต่อเนื่อง ให้บริการคุณภาพแก่ชุมชน และส่งเสริมความสามารถและโครงสร้างพื้นฐานที่สำคัญ เป็นต้น

ประเทศสิงคโปร์ให้ความสำคัญสำหรับการศึกษาและฝึกอบรมเพิ่มเติมเพื่อพัฒนาทักษะแรงงานของผู้ที่มีงานทำอยู่แล้ว มาก ดังเช่นโปรแกรมต่างๆ ที่หลากหลายของ Institute of Technical Education ทำให้ประชากรของประเทศได้มีการพัฒนาความรู้ความสามารถอย่างต่อเนื่องตลอดเวลา

ประเทศมาเลเซียมีการปฏิรูปอุดมศึกษาโดยได้มีพระราชบัญญัติต่างๆ ออกมาหลายฉบับได้แก่ พระราชบัญญัติการศึกษา ค.ศ.1996 พระราชบัญญัติสภาอุดมศึกษาแห่งชาติ ค.ศ. 1996 พระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ค.ศ. 1996 พระราชบัญญัติคณะกรรมการรับรองวิทยฐานะแห่งชาติ ค.ศ. 1996 พระราชบัญญัติ มหาวิทยาลัยและวิทยาลัย (ฉบับปรับปรุง) ค.ศ. 1996 พระราชบัญญัติคณะกรรมการกองทุนการอุดมศึกษาแห่งชาติ ค.ศ. 1997 พระราชบัญญัติต่างๆ เหล่านี้ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญ เช่น สถาบันอุดมศึกษาของรัฐมีรูปแบบเป็น corporatised มหาวิทยาลัยยังคงเป็นองค์กรตามกฎหมายแต่จะมีความเป็นอิสระมากขึ้นในการบริหารจัดการของสถาบันอุดมศึกษาและทางด้านการเงิน มีความคล่องตัวในการจัดหารายได้ของตนเอง การให้บริการแนะนำปรึกษาและผลงานวิจัยและพัฒนาที่ดำเนินการทางการพาณิชย์เพิ่มมากขึ้น สามารถจัดตั้งบริษัทจำกัดเพื่อดำเนินการเกี่ยวกับทรัพย์สิน โครงการ แผนการหรือกิจการที่ทำให้มีกำไรและเป็นประโยชน์แก่มหาวิทยาลัย ได้มีการจัดตั้งสภาการอุดมศึกษาแห่งชาติ เพื่อกำหนดนโยบายและประสานงานการพัฒนาสถาบันอุดมศึกษาของประเทศ ในส่วนของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนได้มีการขยายตัวอย่างรวดเร็วมากภายในระยะเวลา 2-3 ปีตั้งแต่มีการออกพระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ค.ศ.1996 และพระราชบัญญัติคณะกรรมการรับรองวิทยฐานะแห่งชาติ ค.ศ. 1996 ได้มีการเปิดสอนโปรแกรมการศึกษาที่หลากหลายโดยความร่วมมือกับมหาวิทยาลัยต่างประเทศ มีการรับนักศึกษาต่างชาติจำนวนมาก และรัฐบาลมีจุดมุ่งหมายให้เป็นอุตสาหกรรมการศึกษาโดยถือเป็นแหล่งรายได้ของการส่งออกอย่างหนึ่ง

ได้มีข้อเสนอแนะแนวทางการปฏิรูปอุดมศึกษาไทย เช่น การมุ่งเน้นที่ตอบสนองทิศทาง เป้าหมายและวิสัยทัศน์ในอนาคตมากกว่าที่จะมองเฉพาะการแก้ปัญหาในปัจจุบัน ควรมีการปฏิรูปการศึกษาระดับต่างๆ ก่อนถึงระดับอุดมศึกษาโดยเฉพาะด้านการเรียนการสอนเพื่อให้การปฏิรูปอุดมศึกษาได้เป็นผลสำเร็จ รัฐบาลควรมีนโยบายและมาตรการต่างๆ ที่เอื้อต่อการเป็นหุ้นส่วนกัน และร่วมมือกันอย่างใกล้ชิดระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับสถานประกอบการภาคเศรษฐกิจต่างๆ ของประเทศ ชุมชนและสังคม ควรมีการจัดตั้งกองทุนพัฒนากำลังแรงงานของประเทศที่เอื้อต่อการศึกษาต่อและการฝึกอบรมเพิ่มเติมอย่างต่อเนื่องของผู้ที่ทำงานอยู่แล้วและสถาบันอุดมศึกษาควรมีบทบาทที่เพิ่มมากขึ้นในการพัฒนาทักษะความรู้ความสามารถให้ผู้ที่อยู่ในกำลังแรงงานได้มีการพัฒนาอย่างต่อเนื่องเป็นทรัพยากรที่มีคุณภาพสูงของประเทศช่วยในการลดต้นทุนการผลิต รัฐบาลยังคงให้เงินสนับสนุนแก่สถาบันอุดมศึกษาของรัฐที่ออกนอกงบประมาณราชการในรูปของ block grant เพื่อให้สถาบันอุดมศึกษาของรัฐสามารถดำเนินภารกิจได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลและมีการตรวจสอบได้ สถาบันอุดมศึกษาของรัฐคงจะต้องพึ่งตัวเองมากขึ้น มีการดำเนินการทางการพาณิชย์ เช่น ด้านที่ปรึกษา งานวิจัยและสิ่งประดิษฐ์ต่างๆ สามารถลงทุนด้านต่างๆ ได้ แต่การดำเนินกิจการต่างๆ ควรคำนึงถึงเรื่องคุณภาพการศึกษาเป็นสำคัญมิใช่มุ่งเฉพาะธุรกิจผลกำไรอย่างเดียว ควรมีการจัดตั้งสภาอุดมศึกษาแห่งชาติเพื่อวาง

นโยบายการศึกษาระดับอุดมศึกษาของประเทศ และมีการจัดตั้งกองทุนการอุดมศึกษาแห่งชาติเพื่อให้ผู้ที่มีความสามารถและประสงค์จะศึกษาระดับอุดมศึกษามีโอกาสยืมเงินจากกองทุนได้ สถาบันอุดมศึกษากับการวิจัยเป็นสิ่งที่จำเป็นควบคู่กัน การวิจัยจะทำให้มีการผลิตองค์ความรู้ใหม่มาพัฒนาประเทศสามารถแข่งขันกับประเทศอื่นๆ ได้ สมาคมวิชาชีพควรมีบทบาทที่เพิ่มมากขึ้นในการพัฒนาการศึกษาวิชาชีพต่างๆ ของสถาบันอุดมศึกษาและจัดหาทุนการศึกษา ควรสนับสนุนการเปิดสอนหลักสูตรนานาชาติที่มีคุณภาพได้ผลดีเพิ่มขึ้นเพื่อช่วยทั้งด้านการเป็นผู้นำทางการอุดมศึกษาในประชาคมโลกและด้านแหล่งรายได้ของประเทศ และควรให้ความสำคัญกับการนำข้อเสนอแนะแนวทางการปฏิรูปอุดมศึกษาไปสู่การปฏิบัติให้เกิดผลในระยะเวลาที่รวดเร็ว

สรุปเปรียบเทียบการปฏิรูปอุดมศึกษาของประเทศสิงคโปร์-มาเลเซียกับประเทศไทยและข้อเสนอแนะ

สรุปเปรียบเทียบปฏิรูปอุดมศึกษาของประเทศสิงคโปร์-มาเลเซียกับประเทศไทย สามารถสรุปได้ดังนี้

✦ การปฏิรูปการศึกษาและการปฏิรูปอุดมศึกษาของประเทศสิงคโปร์มีพื้นฐานความคิดมาจาก IT 2000 - Singapore's Vision of an Intelligent Island ซึ่งเป็นแผนหลักที่จะเปลี่ยนแปลงทางด้านศักยภาพให้เป็นเกาะอัจฉริยะ (Intelligent Island) ที่ซึ่ง IT จะเข้ามามีส่วนร่วมในทุกด้านของสังคม ที่บ้าน ที่ทำงานและการพักผ่อน ในขณะที่การปฏิรูปการศึกษาและการปฏิรูปอุดมศึกษาของประเทศมาเลเซียมีพื้นฐานมาจาก VISION 2020 โดยทั้งสองประเทศมีพื้นฐานการปฏิรูปการศึกษาและการปฏิรูปอุดมศึกษาจากวิสัยทัศน์ในอนาคต มุ่งถึงวัตถุประสงค์ และเป้าหมายในอนาคต และการมุ่งพัฒนาประเทศค่อนข้างชัดเจน ในขณะที่ประเทศไทยได้มีการดำเนินทิศทางทางการศึกษาและอุดมศึกษาส่วนใหญ่มาจากแผนพัฒนาการศึกษาและแผนพัฒนาอุดมศึกษาระยะ 5 ปี เป็นสำคัญ ซึ่งมักมีพื้นฐานแนวนโยบายมาจากการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้น แนวนโยบายและเป้าหมายการปฏิบัติยังมีการประสานสัมพันธ์ไม่ทั่วถึงให้เข้าใจตรงกันในทางการปฏิบัติ

✦ การปฏิรูปอุดมศึกษาของประเทศสิงคโปร์ที่ประสบความสำเร็จนั้น มีส่วนมาจากการปฏิรูปการศึกษาระดับต่างๆก่อนถึงระดับอุดมศึกษา โดยที่ได้มีแนวทางและการปฏิบัติที่ได้ผลชัดเจน เช่น การเรียนสองภาษา (bilingualism) คือ ภาษาอังกฤษและภาษาแม่ (mother tongue) ตลอดทั้งในระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา นโยบายการรู้สองภาษาเพื่อช่วยให้เด็กมีความสามารถทางภาษาอังกฤษซึ่งเป็นภาษาสำหรับการพาณิชย์ เทคโนโลยีและการบริหาร และภาษาแม่ซึ่งเป็นภาษาที่สืบทอดทางวัฒนธรรม นอกจากนี้ยังเน้นทางด้านคณิตศาสตร์ คอมพิวเตอร์/การใช้คอมพิวเตอร์และวิชาอื่นๆอย่างชัดเจนดังรายละเอียดในบทที่ 2 นอกจากการเน้นคอมพิวเตอร์ทางการเรียนการสอนแล้ว ยังเน้นเรื่องอุปกรณ์การศึกษาและห้องสมุดที่เอื้อต่อการใช้คอมพิวเตอร์ด้วย มีเป้าหมายทางด้าน IT ว่าทุกโรงเรียนจะติดต่อเครือข่ายถึงกันได้ภายในปี ค.ศ. 2002 ครูอาจารย์และนักเรียนจะเข้าถึงแหล่งมัลติมีเดีย คอมพิวเตอร์ วิชาที่สอน อินเทอร์เน็ตและแหล่งสื่อการศึกษาดิจิทัล เป้าหมายหลักของแผนหลัก IT คือให้มีคอมพิวเตอร์ 1 เครื่องต่อนักเรียนทุกสองคนจากระดับประถมศึกษาปีที่ 1 จนถึง Junior College และใช้เวลากับ IT ถึงร้อยละ 30 ของหลักสูตรทั้งหมด การปฏิรูปการเรียนการสอนในระดับการศึกษาต่างๆก่อนถึงระดับอุดมศึกษาของประเทศสิงคโปร์ที่จะเอื้อให้การปฏิรูปอุดมศึกษาได้รับผลสำเร็จ นักศึกษามีพื้นฐานการเรียนภาษาอังกฤษ คอมพิวเตอร์ คำนวณ ทักษะการคิดแบบวิจารณ์ญาณและทักษะการเรียนรู้ ทำให้การศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาได้เป็นผลดี ซึ่งการปฏิรูปอุดมศึกษาของไทยถ้าจะให้ได้ผลดีอย่างแท้จริง จำเป็นต้องมีการปฏิรูปการศึกษาระดับก่อนอุดมศึกษา โดยเฉพาะด้านการเรียนการสอน

✦ การปฏิรูปอุดมศึกษาของทั้งประเทศสิงคโปร์-มาเลเซียประสบความสำเร็จได้ มีส่วนอย่างมากจากการริเริ่มของภาครัฐ โดยรัฐบาลมีความตั้งใจมุ่งมั่นที่จะให้การอุดมศึกษาสามารถผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพอย่างแท้จริง ประกอบกับรัฐบาลของทั้งประเทศสิงคโปร์-มาเลเซียมีความต่อเนื่องของการทำงาน ทำให้นโยบายต่าง ๆ มีผลในทางปฏิบัติให้เกิดผล ประเทศสิงคโปร์แม้เป็นประเทศเล็กมีขนาดใกล้เคียงกับเกาะภูเก็ตและไม่มีทรัพยากรอื่น ๆ แต่จากความมุ่งมั่นของรัฐบาลที่เน้นความอยู่รอดของประเทศ เน้นประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการผลิต การไม่มีทุจริตคอร์รัปชัน และเน้นการพึ่งพาตนเองของสถาบันอุดมศึกษา ทำให้มีการปฏิรูปอุดมศึกษาอย่างต่อเนื่อง รัฐบาลของประเทศมาเลเซียมีความต่อเนื่องในการปกครองเช่นกัน และการปฏิรูปอุดมศึกษาเกิดจากวิสัยทัศน์ 2020 ก่อให้เกิดการออกกฎหมายเป็นพระราชบัญญัติต่าง ๆ ได้แก่ พระราชบัญญัติการศึกษา ค.ศ. 1996 พระราชบัญญัติสภาอุดมศึกษาแห่งชาติ ค.ศ. 1996 พระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ค.ศ. 1996 พระราชบัญญัติคณะกรรมการรับรองวิทยฐานะแห่งชาติ ค.ศ. 1996 พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยและวิทยาลัย (ฉบับปรับปรุง) ค.ศ. 1996 และพระราชบัญญัติคณะกรรมการกองทุนอุดมศึกษาแห่งชาติ ค.ศ. 1997 ซึ่งมีผลต่อการปฏิรูปการศึกษาและการปฏิรูปอุดมศึกษาให้เป็นผลในทันที สำหรับประเทศไทยความต่อเนื่องของรัฐบาลและความมุ่งมั่นในการปฏิรูปอุดมศึกษาเป็นสิ่งที่จำเป็น ทำให้นโยบายและการปฏิบัติได้บังเกิดผลอย่างแท้จริงและรวดเร็วทันกาล

✦ การอุดมศึกษาของประเทศสิงคโปร์นั้น มีกระทรวงศึกษาธิการเป็นผู้กำหนดทิศทางนโยบายโดยรวมขององค์กรทางกฎหมาย (statutory bodies) ของสถาบันอุดมศึกษาต่างๆ มี Higher Education Division ที่จำแนกออกได้เป็นฝ่ายการเงินและการบริหาร โดยมุ่งเน้นด้านประเมินงบประมาณและการใช้จ่ายด้านพัฒนา ติดตามความก้าวหน้าของโครงการพัฒนาต่างๆ เงินอุดหนุนค่าเล่าเรียน ฯลฯ ฝ่ายการศึกษาระดับเทคนิค (นโยบายเกี่ยวกับการศึกษาระดับโพลีเทคนิคและระดับเทคนิค ประสานสัมพันธ์กับหน่วยงานภายนอกและหน่วยงานภายในที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาระดับเทคนิค ฯลฯ) ฝ่ายมหาวิทยาลัย (นโยบายเกี่ยวกับการศึกษาระดับมหาวิทยาลัย ประสานสัมพันธ์กับหน่วยงานภายนอกและหน่วยงานภายในที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาระดับมหาวิทยาลัย ฯลฯ) จะเห็นได้ว่า Higher Education Division จะเน้นงานทางด้านนโยบายและการเงินเป็นส่วนใหญ่ สถาบันอุดมศึกษาจะมีความคล่องตัวมากในการปรับเปลี่ยนโปรแกรมการเรียนการสอน หลักสูตร และการริเริ่มนวัตกรรมและโครงการใหม่ ๆ ดังรายละเอียดในบทที่ 3

สำหรับประเทศมาเลเซียนั้น statutory bodies ของมหาวิทยาลัยต่างๆ และ MARA Institute of Technology นั้นรายงานขึ้นตรง (report directly) ต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ประเทศมาเลเซียมี Higher Education Department ขึ้นกับกระทรวงศึกษาธิการ ดูแลทางด้านการเงินงบประมาณ และการวางนโยบายทางการอุดมศึกษาเช่นเดียวกับประเทศสิงคโปร์ และมี National Council on Higher Education

ประเทศไทยกำลังมีการปรับเปลี่ยนระบบบริหารอุดมศึกษาของประเทศจากพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ซึ่งกระทรวงการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรมที่จะดูแลการอุดมศึกษาคงทำหน้าที่คล้ายของประเทศสิงคโปร์และมาเลเซีย ที่เน้นทางด้านการเงิน งบประมาณ และนโยบายการอุดมศึกษา

✦ สถาบันอุดมศึกษาของประเทศสิงคโปร์มีความคล่องตัวอย่างมาก และมีทิศทางที่ชัดเจน เช่น ตัวอย่างมหาวิทยาลัยทั้ง 3 แห่ง คือ มหาวิทยาลัยแห่งชาติสิงคโปร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีนินยาง และมหาวิทยาลัยการจัดการแห่งสิงคโปร์ มีจุดมุ่งหมายที่ชัดเจน มุ่งเน้นการเป็นมหาวิทยาลัยชั้นนำของโลก (world - class university) เน้นการเรียนการสอนที่คล่องตัว มีการนำนวัตกรรมการเรียนการสอนใหม่ๆมาใช้ เน้นคุณลักษณะบัณฑิตมีลักษณะของผู้ประกอบการ และมีลักษณะของการเรียนรู้ตลอดชีวิต มุ่งเน้นในการดำเนินกิจการทางการพาณิชย์เพิ่มมากขึ้น ทั้งทางด้านสถานที่ อุปกรณ์การศึกษา งานวิจัยและสิ่งประดิษฐ์ต่าง ๆ เพื่อการพึ่งตนเองเพิ่มขึ้นและเพิ่มคุณภาพของการศึกษาระดับนี้ มีการมุ่งเน้นความร่วมมือกับมหาวิทยาลัยชั้นนำของโลกและความเป็นนานาชาติ

สถาบันอุดมศึกษาของประเทศมาเลเซียได้มีความคล่องตัว และมีความเป็นอิสระเพิ่มมากขึ้นจากการปฏิรูปการอุดมศึกษาของประเทศ ในปี ค.ศ. 1996 ซึ่งมีพระราชบัญญัติต่าง ๆ ออกมา เอื้อต่อการเป็นมหาวิทยาลัยอิสระแต่ยังคงได้รับการสนับสนุนทางการเงินจากรัฐบาล มีการปรับเปลี่ยนภายในของสถาบันอุดมศึกษาโดยเฉพาะมหาวิทยาลัยของรัฐ สามารถก่อตั้งบริษัททำธุรกิจเกี่ยวกับทรัพย์สินที่เคลื่อนที่ได้และเคลื่อนที่ไม่ได้ มีความคล่องตัวในการแสวงหารายได้ เพิ่มบทบาทของการเป็นที่ปรึกษาและข้อค้นพบทางการวิจัยที่เป็นการพาณิชย์มากขึ้น ปรับเปลี่ยนคณะกรรมการระดับมหาวิทยาลัยให้มีจำนวนลดลง มีผู้มาจากภาคเอกชนเพิ่มขึ้น มีการร่วมมือกับชุมชนและภาคเอกชนเพิ่มขึ้น

สำหรับประเทศไทยมหาวิทยาลัยส่วนใหญ่ยังคงอยู่ในระบบราชการ และกำลังมีการดำเนินการเพื่อออกนอกระบบราชการเพื่อความเป็นอิสระในการดำเนินกิจการและการบริหารจัดการทรัพยากรให้คล่องตัวเกิดประโยชน์สูงสุด

✦ สถาบันอุดมศึกษาของประเทศสิงคโปร์มุ่งเน้นการพัฒนาบัณฑิตให้มีศักยภาพของความเป็นผู้นำ มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ มีลักษณะของผู้ประกอบการ มีโครงการต่างๆ เช่น โครงการ The Talent Development Programme ของมหาวิทยาลัยแห่งชาติสิงคโปร์ สำหรับนักศึกษาที่มีความรู้ความสามารถ นักศึกษาที่เก่งจะได้รับการกระตุ้นให้ได้รับคำปรึกษา ตลอดจนได้รับการฝึกฝนอบรมที่ดีที่สุด เพื่อเตรียมให้มีบทบาทเป็นผู้นำในอนาคต สำหรับแผนยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัยแห่งชาติสิงคโปร์ได้เน้นการเป็นผู้นำทางด้านการศึกษาต่อเนื่อง การให้บริการที่มีคุณภาพแก่ชุมชน ส่งเสริมให้มหาวิทยาลัยแห่งชาติสิงคโปร์เป็นศูนย์การศึกษาที่มีคุณภาพ สร้างความรู้และเทคโนโลยีใหม่ให้เกิดความเป็นหุ้นส่วนกันระหว่างองค์กรภาครัฐและภาคเอกชน ส่งเสริมความสามารถและ โครงสร้างพื้นฐานที่สำคัญ ตลอดจนมีกลยุทธ์ต่างๆเพื่อให้ประสบความสำเร็จตามแผนและเป้าหมายที่วางไว้ และมีการปฏิบัติจริงตรวจสอบได้ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีนินยางเน้นรูปแบบการวิจัยและพัฒนา และจัดตั้งศูนย์นวัตกรรมเพื่อการวิจัยและพัฒนาในสาขาเทคโนโลยีต่าง ๆ และเน้นทางการเป็นผู้นำของธุรกิจอุตสาหกรรมและเทคโนโลยี ส่วนสถาบันการศึกษาแห่งชาติมี Principals' Executive Centre สำหรับพัฒนาวิชาชีพผู้นำหรืออาจารย์ใหญ่ของโรงเรียนอย่างต่อเนื่อง ในกระแสสังคมนานาชาติได้มีการมุ่งเน้นการพัฒนาและฝึกอบรมระดับผู้นำเพิ่มมากขึ้น ซึ่งประเทศไทยควรจะได้มีการเน้นในเรื่องนี้ให้เพิ่มมากขึ้น รวมทั้งการมี global vision ด้วย

✦ ประเทศสิงคโปร์เป็นตัวอย่างของประเทศที่มีเศรษฐกิจรุ่งเรืองตลอดเวลา และให้ความสำคัญกับการศึกษาต่อและฝึกอบรมผู้ที่มีงานทำอยู่แล้วให้ได้พัฒนาฝีมือแรงงานอย่างต่อเนื่อง ตัวอย่างของ Institute of Technical Education จัดโปรแกรมฝึกอบรมเต็มเวลา บางเวลา On- the Job Training , Off-the Job Training และ Apprenticeship โดยโปรแกรมการสอนและการฝึกอบรมมีความหลากหลายมาก ได้แก่

- Pre - Employment Training for School Leavers
- Apprenticeship Training
- In - Employment Training for Working Adults
- Basic Education for Skills Training
- Worker Improvement through Secondary Education
- Continuing (Academic) Education
- Modular Skills Training
- Adult Co - operative Training Scheme
- Training Initiative for Mature Employees
- Customized Skills Training Courses
- On - the - Job Training
- Training of Industry Trainers
- Collaboration with Industry
- Testing and Certification

การให้ความสำคัญของผู้ที่อยู่ในกำลังแรงงาน ทำให้ได้ประชากรที่มีคุณภาพ ประสิทธิภาพสูงเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศ ซึ่งประเทศไทยควรคำนึงถึงการพัฒนาคุณภาพของผู้ที่อยู่ในกำลังแรงงานเพิ่มมากขึ้น ในเรื่องนี้สถาบันอุดมศึกษาของไทยควรมีบทบาทเพิ่มมากขึ้น

✦ ประเทศมาเลเซียมีการขยายตัวของการจัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาเอกชนอย่างรวดเร็วมาก โดยมีพระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ค.ศ. 1996 หลังจากนั้นในปี ค.ศ. 1997 มีการจัดตั้งมหาวิทยาลัยเอกชนแห่งแรกคือ Universiti Telekom ซึ่งระยะเวลาเพียงสองปีนี้มีมีการจัดตั้งมหาวิทยาลัยเอกชน จำนวน 7 แห่ง มีวิทยาเขตของมหาวิทยาลัยต่างประเทศ 1 แห่ง และมีวิทยาลัยเอกชนเกิดขึ้นประมาณ 450 แห่ง โปรแกรมมีความหลากหลายมาก และเห็นความร่วมมือกับมหาวิทยาลัยต่างประเทศ เช่น

- ◆ Twinning Degree Programme
- ◆ Credit Transfer Degree Programme
- ◆ Advanced Standing Programme (Validation)

- ◆ External Programme
- ◆ Distance Learning Programme
- ◆ Franchised Programme

ทำให้มีการขยายการรับนักศึกษาในระดับอุดมศึกษาเป็นไปได้อย่างรวดเร็วและมีมาตรฐาน โดยมีคณะกรรมการรับรองวิทยฐานะแห่งชาติเป็นองค์กรควบคุมดูแลคุณภาพ เพื่อรับรองวิทยฐานะของโปรแกรมและวิชาที่จัดสอนโดยเฉพาะอย่างยิ่งของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนให้มีคุณภาพอย่างแท้จริง นอกจากนี้สามารถรับนักศึกษาชาวมาเลเซียแล้วยังรับนักศึกษาจากต่างประเทศได้เป็นจำนวนมาก เป็น education industry ทำรายได้ให้ประเทศมาเลเซีย และได้มีการระบุไว้อย่างเป็นทางการในวัตถุประสงค์ของ Private Education Department ที่ขึ้นกับ กระทรวงศึกษาธิการว่า เพื่อให้การศึกษาเป็นแหล่งรายได้ของการส่งออก (to make education as a source of export)

สถาบันอุดมศึกษาของประเทศสิงคโปร์ได้มีการวางระบบการรับนักศึกษาจากต่างประเทศไว้เป็นอย่างดี มีการเรียนการสอนเป็นภาษาอังกฤษ และเน้นทางด้านคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีอยู่แล้ว สามารถทำรายได้เข้าประเทศ เช่น สินค้าส่งออกอื่นๆ

ประเทศไทยได้มีพัฒนาการของการจัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาเอกชนมานานกว่าประเทศสิงคโปร์และมาเลเซีย โดยได้มีพระราชบัญญัติวิทยาลัยเอกชน พ.ศ. 2512 พระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. 2522 และฉบับปรับปรุงแก้ไข พ.ศ. 2535 ได้มีสถาบันอุดมศึกษาเอกชน 46 แห่ง ในเดือนตุลาคม 2542 ประกอบด้วยมหาวิทยาลัยเอกชน 20 แห่ง สถาบัน 1 แห่ง และวิทยาลัยเอกชน 25 แห่ง แต่การขยายตัวของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนของไทยยังขยายได้ไม่รวดเร็วเท่าของประเทศมาเลเซีย ซึ่งเน้นความร่วมมือกับมหาวิทยาลัยต่างประเทศเป็นสำคัญ และเน้นการหารายได้เข้าประเทศจากนักศึกษาต่างชาติ

สำหรับหลักสูตรนานาชาติที่จัดสอนโดยมหาวิทยาลัยของรัฐและสถาบันอุดมศึกษาเอกชนของไทยในปี พ.ศ. 2542 มีจำนวน 356 หลักสูตร โดยมีหลักสูตรปริญญาตรี 122 หลักสูตร ปริญญาโท 176 หลักสูตร และปริญญาเอก 58 หลักสูตร (Ministry of University Affairs, 1999) อย่างไรก็ตามยังมีปัญหาอุปสรรค คือ การขาดแคลนอาจารย์ผู้สอนชาวต่างประเทศและชาวไทย ประเทศไทยควรเร่งแก้ไขปัญหาอุปสรรคต่างๆ ปรับปรุงคุณภาพการเรียนการสอนและประชาสัมพันธ์ให้แพร่หลายเพื่อรับนิสิตนักศึกษาชาวไทยเพิ่มขึ้นและรวมถึงนักศึกษาจากต่างประเทศเข้ามาศึกษาเพิ่มมากขึ้น เป็นแหล่งรายได้ของการส่งออกอย่างหนึ่ง

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาถึงการปฏิรูปอุดมศึกษาของประเทศสิงคโปร์-มาเลเซีย ได้มีข้อเสนอแนะแนวทางการปฏิรูปอุดมศึกษาไทยดังต่อไปนี้

1. การปฏิรูปอุดมศึกษาของประเทศไทยควรมุ่งเน้นที่การตอบสนองทิศทาง เป้าหมายและวิสัยทัศน์ในอนาคตมากกว่าที่จะมองเฉพาะการแก้ปัญหาในปัจจุบัน ซึ่งจะไม่ทันต่อเหตุการณ์ที่มีความเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว

2. ทิศทาง เป้าหมาย และวิสัยทัศน์ในอนาคตของประเทศควรที่จะมุ่งตอบสนองต่อการพัฒนาประเทศโดยส่วนรวมของไทยเป็นหลัก และคำนึงถึงความเป็นผู้นำของประเทศไทยในประชาคมโลก

3. การปฏิรูปการศึกษาระดับต่าง ๆ ก่อนถึงระดับอุดมศึกษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งการปฏิรูปการเรียนการสอน เป็นสิ่งที่จำเป็น เพื่อก่อให้เกิดความต่อเนื่องและความสำเร็จของการปฏิรูปอุดมศึกษา เนื่องจากการศึกษาก่อนระดับอุดมศึกษาเป็นพื้นฐานที่สำคัญอย่างยิ่งในความสำเร็จของการผลิตกำลังคนระดับกลางและระดับสูงของประเทศ การเรียนการสอนและกิจกรรมในวิชาต่าง ๆ จะเป็นเครื่องมือที่สำคัญของการศึกษาหาความรู้ระดับสูงขึ้นไป เช่น ภาษา อังกฤษ คอมพิวเตอร์ ทักษะการคิดแบบวิจารณ์ญาณ (creative thinking) ทักษะการเรียนรู้และวิชาอื่น ๆ ที่จำเป็น จะช่วยให้ผู้ที่ศึกษาต่อระดับอุดมศึกษามีพื้นฐานที่แข็งแกร่งและสามารถศึกษาต่อเนื่องในระดับอุดมศึกษาได้อย่างเป็นผลดีอย่างยิ่ง เป็นการลดความสูญเปล่าของการศึกษาระดับอุดมศึกษา ควรมีความร่วมมือและประสานสัมพันธ์กันระหว่างหลักสูตรระดับต่าง ๆ โดยคณาจารย์และผู้ทรงคุณวุฒิทางการอุดมศึกษาได้มีส่วนร่วมพัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอนระดับต่างๆก่อนระดับอุดมศึกษา

4. รัฐบาลควรให้ความสำคัญกับการปฏิรูปอุดมศึกษาให้บังเกิดผลอย่างแท้จริง มีการให้นโยบาย และมีมาตรการต่าง ๆ ที่จะเอื้ออำนวยให้การปฏิรูปอุดมศึกษาได้เป็นผลสำเร็จ ตัวอย่างของประเทศสิงคโปร์และมาเลเซียนั้น รัฐบาลมีความตั้งใจและให้ความสำคัญกับการปฏิรูปการศึกษาและการปฏิรูปอุดมศึกษาเป็นอย่างยิ่ง รัฐบาลมีความต่อเนื่องในการทำงาน มีการนำนโยบายการปฏิรูปไปปฏิบัติให้เกิดผลอย่างแท้จริงและในเวลาอย่างรวดเร็วตามที่ได้ตั้งเป้าหมายไว้ ประเทศไทยควรมีการปฏิบัติตามแนวความคิดการปฏิรูปอุดมศึกษาให้เกิดผลอย่างรวดเร็วเช่นกัน มิฉะนั้นจะไม่ทันกาลซึ่งจะก่อให้เกิดปัญหาต่อไปในอนาคต

5. รัฐบาลควรมีมาตรการเช่นนโยบายทางด้านรายได้และนโยบายเกี่ยวกับภาษี เพื่อช่วยให้ภาคเศรษฐกิจต่าง ๆ ของประเทศเช่นภาคเกษตรกรรม ธุรกิจอุตสาหกรรม การพาณิชย์ การบริการ ฯลฯ ชุมชน สังคมได้มีความร่วมมืออย่างใกล้ชิดกับสถาบันอุดมศึกษาต่างๆ ทั้งในด้านที่เป็นสถานที่ฝึกงาน การให้ใช้ห้องทดลองและอุปกรณ์การศึกษาต่าง ๆ การให้การสนับสนุนทางด้านเงินทุนและเวลาแก่ผู้ที่อยู่ในกำลังแรงงาน ลูกจ้าง พนักงานของตนเองได้มีโอกาสศึกษาต่อหรือฝึกอบรมเพิ่มเติมเป็นระยะ ๆ เพื่อพัฒนาฝีมือแรงงานของผู้ที่อยู่ในกำลังแรงงานให้มีความรู้ความสามารถทันต่อการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ของการผลิตเป็นการลดต้นทุนและให้มีคุณภาพแข่งขันได้ในตลาดโลก

6. รัฐบาลควรมีการจัดสรรกองทุนเพื่อพัฒนากำลังแรงงานของประเทศ เช่น กองทุนพัฒนาทักษะของประเทศสิงคโปร์ (Skills Development Fund) ให้ผู้ที่มีงานทำอยู่แล้วได้มีโอกาสฝึกฝนอบรมเพิ่มเติมทักษะความสามารถในวิชาชีพของตนที่สถาบันอุดมศึกษาหรือที่ศูนย์ซึ่งสถาบันอุดมศึกษาให้การรับรอง

7. สถาบันอุดมศึกษาของไทยควรที่จะมีบทบาทที่เพิ่มมากขึ้น ในการให้การศึกษาดูแลทางวิชาการและวิชาชีพแบบ part time หรือ full time แก่ผู้ที่อยู่ในกำลังแรงงาน โดยความร่วมมืออย่างใกล้ชิดกับอุตสาหกรรม บริษัท

ธุรกิจต่างๆ ฯลฯ มีการฝึกอบรมประเภทต่างๆ on the job training, off the job training, apprenticeship programme หรือ tailor made โดยมีแบบการเรียนการสอนที่คล่องตัว เช่น แบบโมดูล เพื่อเพิ่มทักษะความชำนาญของผู้ที่ทำงานทำอยู่แล้วให้เป็นการกำลังแรงงานที่มีคุณภาพสูงอย่างต่อเนื่อง สถาบันอุดมศึกษายังสามารถเป็นแหล่งที่ทำการทดสอบ trade test ระดับประเทศและระดับนานาชาติ ซึ่งผู้ที่ทำงานอยู่แล้วมีทักษะและประสบการณ์ที่ดีแล้วสามารถทดสอบได้ประกาศนียบัตรแสดงความสามารถของตน

8. รัฐบาลยังคงให้การสนับสนุนทางการเงินงบประมาณแก่สถาบันอุดมศึกษาของรัฐที่ออกนอกระบบราชการ เป็นมหาวิทยาลัยหรือสถาบันในกำกับของรัฐ มีการให้เงินงบประมาณในลักษณะของ Block grant เพื่อที่สถาบันอุดมศึกษาของรัฐจะสามารถพัฒนาสถาบัน มีการใช้ทรัพยากรได้อย่างคล่องตัวให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุด สถาบันอุดมศึกษามีอิสระในการดำเนินกิจกรรมภายใน มีความโปร่งใสในการตรวจสอบได้ (accountability) มีนวัตกรรมทางการเรียนการสอนและเน้นทางด้านคุณภาพของการศึกษาเป็นสิ่งที่สำคัญ

9. รัฐบาลคงจะไม่สามารถสร้างสถาบันอุดมศึกษาไทยโดยเฉพาะมหาวิทยาลัยของรัฐได้เพิ่มมากนักเนื่องจากการลงทุนสูงมาก สถาบันอุดมศึกษาเอกชนจะมีบทบาทที่เพิ่มมากขึ้นในการจัดการศึกษาของประเทศดังเช่น ตัวอย่างของประเทศมาเลเซีย การแข่งขันทางด้านคุณภาพของสถาบันอุดมศึกษาของรัฐและเอกชนเป็นสิ่งจำเป็น ควรมีการจัดตั้งคณะกรรมการรับรองวิทยฐานะแห่งชาติ (The National Accreditation Board) ขึ้นเพื่อดูแลเรื่องการรับรองวิทยฐานะของสถาบันอุดมศึกษาและโปรแกรมวิชาที่จัดสอน ความเหมาะสมของอุปกรณ์การศึกษาต่าง ๆ การประกันคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของรัฐและเอกชน

10. ถึงแม้ว่าสถาบันอุดมศึกษาของรัฐจะยังคงได้รับความสนับสนุนจากรัฐบาล แต่สถาบันอุดมศึกษาต่างๆ ของรัฐมีความจำเป็นที่จะต้องพึ่งตนเองมากขึ้น มีการดำเนินการทางการพาณิชย์เพิ่มมากขึ้น เช่น ทางด้านการวิจัยและพัฒนาร่วมกับภาคธุรกิจและภาคเศรษฐกิจต่าง ๆ การให้ความรู้และเทคโนโลยีสารสนเทศ มีการจัดตั้งบริษัทจำกัดเพื่อให้สิ่งประดิษฐ์ต่าง ๆ ของนักวิจัยทำเป็นรูปแบบการค้า มีการให้คำปรึกษาแนะนำแก่บริษัทธุรกิจต่าง ๆ ตลอดจนการร่วมลงทุนเป็นต้น อย่างไรก็ตามจะต้องคำนึงถึงเรื่องคุณภาพการศึกษาเป็นสิ่งสำคัญ มิใช่มุ่งเฉพาะธุรกิจผลกำไรอย่างเดียว

11. นโยบายทางการอุดมศึกษาและสถาบันอุดมศึกษาควรให้ความสำคัญแก่การพัฒนาศักยภาพของความเป็นผู้นำของบัณฑิตเพิ่มมากขึ้น รวมทั้งการจัดโปรแกรมการศึกษา การฝึกอบรมที่มุ่งพัฒนาบุคคลในระดับผู้นำหรือให้เป็นผู้นำในอนาคต

12. รัฐบาลควรสนับสนุนการจัดตั้งและการดำเนินการของกองทุนทางการอุดมศึกษาแห่งชาติ (National Higher Education Fund) เพื่อจัดหาเงินยืมทางการศึกษาให้แก่บัณฑิตนักศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาประเภท ต่าง ๆ เพื่อจ่ายเป็นค่าเล่าเรียนและค่าใช้จ่ายต่าง ๆ เนื่องจากการศึกษาในระดับนี้จะมีค่าใช้จ่ายที่สูงและผู้เรียนจะเป็นผู้รับภาระเป็นส่วนใหญ่

13. ควรมีการจัดตั้งสภาอุดมศึกษาแห่งชาติ (National Higher Education Council) ขึ้นเพื่อเป็นผู้วางนโยบายการศึกษาระดับอุดมศึกษาของประเทศ รวมถึงนโยบายทางด้าน การอุดหนุนเงินงบประมาณ ค่าเล่าเรียน โปรแกรมสาขาวิชาที่สนองความต้องการของประเทศ จำนวนการรับเข้า และความร่วมมือกับภายในและต่างประเทศ

14. การปฏิรูปอุดมศึกษาโดยเฉพาะมหาวิทยาลัยที่มีการสอนระดับบัณฑิตศึกษานั้นจำเป็นที่จะต้องเน้น ทางด้านการวิจัย การวิจัยและอุดมศึกษาเป็นหัวใจที่สำคัญในการเป็นประเทศที่พัฒนาและก้าวหน้าทางเทคโนโลยีการวิจัย จะทำให้มีการผลิตองค์ความรู้ใหม่ๆ มาพัฒนาประเทศ สามารถแข่งขันกับประเทศอื่น ๆ เช่น การวิจัยทางการเกษตร การวิจัยอุตสาหกรรมแปรรูปทางการเกษตร ตลอดจนการวิจัยตอบสนองความต้องการภาคเศรษฐกิจ การพาณิชย์ การบริการ เทคโนโลยีและอุตสาหกรรม

15. สมาคมวิชาชีพต่าง ๆ ควรที่จะได้มีบทบาทที่เพิ่มมากขึ้นในการช่วยพัฒนาวิชาชีพต่างๆ ของสถาบัน อุดมศึกษาของรัฐและเอกชน นอกจากนี้ควรจะได้มีส่วนช่วยอย่างมากในการจัดหาทุนการศึกษาให้แก่บัณฑิตศึกษา ของสถาบันอุดมศึกษา

16. Globalization เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นในปัจจุบันและอนาคตเป็นสิ่งที่นอกเหนือจากการควบคุม สถาบันอุดมศึกษาที่ไม่ได้ติดตามแนวโน้มจะเป็นผู้เสียเปรียบ การสื่อสารต่าง ๆ จะประกอบด้วยภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นภาษาที่ใช้สอน และการสื่อสาร มีการสอนทางไกลใช้เทคโนโลยีและคอมพิวเตอร์ สถาบันอุดมศึกษาไทยจะต้องเตรียมการเพื่อการนี้ และเปิดสอนหลักสูตรนานาชาติที่มีคุณภาพเพิ่มมากขึ้นเพื่อเป็นแหล่งรายได้ของการส่งออกเพื่อการพัฒนาประเทศ

การพัฒนาอาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ

ศาสตราจารย์สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์, Ph.D.

การกำหนดแผนงาน/โครงการและกิจกรรมเพื่อการพัฒนาอาจารย์

ในการกำหนดแผนงานโครงการ และ/หรือกิจกรรมเพื่อการพัฒนาอาจารย์ สิ่งแรกที่จะต้องคำนึงถึงคือ การวิเคราะห์แจกแจงให้ชัดเจนในบทบาทหน้าที่ของอาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษา บทบาทหน้าที่สำคัญมากที่ทำให้อาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษาต่างจากอาจารย์ในสถาบันการศึกษาอื่นคือ การพัฒนาองค์ความรู้ซึ่งสำคัญไม่ยิ่งหย่อนไปกว่าบทบาทหลักของคณาจารย์ในด้านการผลิตบัณฑิต ทั้งนี้เพราะหากอาจารย์มุ่งเน้นแต่ด้านการสอนเพียงอย่างเดียว โดยไม่ทำการค้นคว้าศึกษาวิจัยเพื่อหาข้อมูลข้อเท็จจริงมาประกอบการเรียนการสอนแล้ว อาจารย์ก็จะเป็นแต่เพียงผู้บริโภควิชาความรู้ก่อนนักศึกษาเท่านั้น อย่างไรก็ตามที่กล่าวมานี้มิได้หมายความว่าบทบาทในด้านการถ่ายทอดความรู้ให้แก่นักศึกษาไม่สำคัญ ในทางตรงข้ามกลับเป็นบทบาทที่สำคัญมากที่สุดควบคู่ไปกับการพัฒนาองค์ความรู้เปรียบเสมือนเหรียญที่ติดต้องมีสองหน้า แต่ละหน้าไม่เหมือนกัน การเป็นอาจารย์ที่ดีก็ต้องถ่ายทอดวิชาความรู้ที่ดี และเป็นนักพัฒนาองค์ความรู้ที่ดีด้วย จะทั้งด้านใดด้านหนึ่งก็จะขาดความเป็นอาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษาและจะไม่แตกต่างจากผู้สอนในสถาบันการศึกษาประเภทอื่นหรือระดับอื่น

แผนพัฒนาอาจารย์ในมหาวิทยาลัยของรัฐ จึงควรเป็นแผนที่มีโครงการและกิจกรรมที่จะเพิ่มศักยภาพและประสิทธิภาพของคณาจารย์ในการเป็นผู้ถ่ายทอดความรู้ที่ดี และเป็นนักพัฒนาองค์ความรู้ที่ทำให่วงการอุดมศึกษาไทยเป็นที่ยอมรับในระดับนานาชาติ ในปัจจุบันนี้ยังไม่มีสถาบันใดในสังคมไทยที่เป็นที่ติดอันดับเป็นสถาบันที่มีชื่อเสียงระดับโลก ซึ่งแสดงให้เห็นถึงภารกิจที่คณาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐจะต้องปรับปรุงแก้ไขอีกมากมายกว่าจะทำให้สถาบันอุดมศึกษาของไทยติดอยู่ในอันดับ ๑ ใน ๑๐๐ หรือ ๑ ใน ๕๐๐ ของโลก

การพัฒนาศักยภาพและประสิทธิภาพการถ่ายทอดความรู้

การพัฒนาศักยภาพและประสิทธิภาพของการถ่ายทอดความรู้ที่ดี ในปัจจุบันนี้ คณาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐจะต้องตระหนักถึงโอกาสที่นักศึกษาของตนสามารถเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ ได้ไม่ใช่แต่เพียงในชั้นเรียนจากอาจารย์ผู้สอนโดยตรงเท่านั้น หรือจากตำราเล่มเดียวเท่านั้น นักศึกษาในยุคปัจจุบันสามารถค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมได้จากระบบเครือข่ายนานาชาติได้ คณาจารย์จึงควรได้รับการพัฒนาในเรื่องดังกล่าว เพื่อที่จะได้นำความรู้ความสามารถดังกล่าวมาถ่ายทอดให้แก่นักศึกษาของตนได้อย่างมีประสิทธิภาพและมีประสพการณ์ ระบบเครือข่ายดังกล่าวนี้ได้กลายเป็นศูนย์แห่งความรู้ของโลกและศูนย์การติดต่อสื่อสารตลอดเวลา ๓๔ ชั่วโมง

* ที่มา : คัดมาจาก www.psu.ac.th

อาจารย์ทุกคนในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ ควรได้รับการฝึกอบรมและฝึกใช้ปฏิบัติเพื่อติดตามข่าวสารและความต้องก้าวหน้าทางวิชาการ

สถาบันอุดมศึกษาทุกแห่งควรที่จะจัดทำโครงการฝึกอบรมทางด้านการใช้เทคโนโลยีที่เอื้ออำนวยความสะดวกในการศึกษาให้แก่อาจารย์ทุกคน โดยคำนึงถึงภารกิจที่อาจารย์จะต้องสอนในชั่วโมงที่แตกต่างกัน ระดับความรู้พื้นฐานทางเทคโนโลยีที่แตกต่างกัน

เนื่องจากการลงทุนทางด้านเทคโนโลยีในด้านดังกล่าวเป็นสิ่งที่อาจเกินความสามารถทางการเงินของคณาจารย์ส่วนใหญ่ ผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษาของรัฐทุกแห่งควรจัดทำโครงการที่เอื้ออำนวยให้คณาจารย์สามารถเข้าถึง หรือได้ใช้เทคโนโลยีดังกล่าว ในลักษณะต่าง ๆ กัน ตั้งแต่การของบประมาณจากรัฐบาลเพื่อนำมาจัดให้มีระบบไว้ตามคณะ ภาควิชาต่าง ๆ ไปจนถึงการจัดตั้งกองทุนหมุนเวียนให้เงินกู้โดยไม่มีดอกเบี้ย หากอาจารย์มีความสนใจที่จะมีไว้ใช้เป็นสมบัติส่วนตัว ทั้งนี้เพื่อประโยชน์ในการสอน การค้นคว้าวิจัย การติดต่อสื่อสารกับนักวิชาการในสาขาวิชาเดียวกันที่อยู่ในส่วนต่าง ๆ ของโลก ไปจนถึงการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการของตน

ในปัจจุบันรัฐบาลมีนโยบายพัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ความสามารถที่จะใช้เทคโนโลยีระดับที่สามารถใช้ปฏิบัติหน้าที่การทำงานได้ เช่น ข้าราชการสาย ข. หรือ ค. จะต้องมีความรู้เรื่อง Spread sheet ในระดับที่ใช้การได้ เป็นต้น ผู้ที่เป็นอาจารย์ซึ่งถือว่าเป็นผู้นำทางวิชาการหรืออย่างน้อยที่สุดเป็นผู้ที่ก้าวหน้าทางวิชาการ ยิงต้องได้รับการพัฒนาในด้านนี้ให้มากกว่าบุคลากรในสายงานอื่น เพราะจะได้ถ่ายทอดให้แก่ลูกศิษย์ของตนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

การพัฒนาองค์ความรู้

สำหรับการเพิ่มศักยภาพและประสิทธิภาพของคณาจารย์ในการพัฒนาองค์ความรู้ที่จะทำให้การอุดมศึกษาของไทยเป็นที่ยอมรับในระดับนานาชาตินั้น จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีการจัดทำโครงการและกิจกรรมเพื่อสนับสนุนให้คณาจารย์ได้ทำการศึกษาค้นคว้าและวิจัย ผู้บริหารจะต้องมีนโยบายที่ชัดเจนในการสนับสนุนการวิจัย จัดทำโครงการ และกิจกรรม และสร้างระบบจูงใจที่เพียงพอที่จะทำให้อาจารย์หันมาสนใจการทำวิจัยควบคู่ไปกับการเรียนการสอน

ในสถาบันอุดมศึกษาทุกแห่งจะมีอาจารย์ที่มีระดับความรู้ความสามารถในด้านการทำวิจัยหลายประเภท มีตั้งแต่ (ก) ผู้ที่ไม่มีมีความรู้ความสามารถในด้านการทำวิจัยเลย (ข) ผู้ที่เคยทำวิจัยบ้างในสมัยเป็นนักศึกษา แต่ไม่เคยทำเลยหลังจากเข้ามาเป็นอาจารย์ในมหาวิทยาลัย (ค) ผู้ที่เคยทำวิจัยมาพอสมควร แต่ยังคงยกระดับขีดความสามารถหรือทักษะในด้านระเบียบวิธีการวิจัยขั้นสูง (ง) ผู้ที่มีความรู้และทักษะอย่างมากในการทำวิจัย ถึงขั้นที่ไม่จำเป็นต้องพึ่งพางบประมาณหรือค่าใช้จ่ายใด ๆ จากสถาบันอุดมศึกษาที่ตนสังกัดอยู่ และ (จ) ผู้ที่สามารถหาทุนวิจัยมาสนับสนุนการวิจัยของคณาจารย์ในสายวิชาการของตน

ผู้บริหารมหาวิทยาลัยควรที่จะได้มีระบบสนับสนุนการวิจัยที่เหมาะสมแก่อาจารย์แต่ละประเภท คือ (ก) ผู้ที่ไม่มีมีความรู้ความสามารถในด้านการทำวิจัยเลย (ข) ผู้ที่เคยทำวิจัยบ้างในสมัยเป็นนักศึกษาแต่ไม่เคยทำเลยหลังจากเข้ามาเป็นอาจารย์ในมหาวิทยาลัย (ค) ผู้ที่เคยทำวิจัย

มาพอสมควร แต่ยังคงยกระดับขีดความสามารถหรือทักษะในด้านระเบียบวิธีการวิจัยขั้นสูง (ง) ผู้ที่มีความรู้และทักษะอย่างมากในการทำวิจัย และ (จ) ผู้ที่สามารถหาทุนวิจัยมาสนับสนุนการวิจัยของคณาจารย์ในสายวิชาการของตน ที่ได้กล่าวมาแล้วข้างต้น กล่าวคือ

(๑) ผู้ที่ยังไม่มีความรู้ความสามารถและไม่เคยทำวิจัยเลย จัดให้มีหรือสนับสนุนการเข้ารับฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการทุกขั้นตอน เมื่อมีความรู้ความสามารถแล้ว ให้เงินทุนสนับสนุนการวิจัยและลดภาระทางด้านการสอนลง เพื่อให้อาจารย์มีเวลาทางด้านการศึกษาวิจัยมากขึ้น โดยไม่กระทบกระเทือนผลประโยชน์ที่อาจารย์เคยได้รับการสอน

(๒) ผู้ที่เคยทำวิจัยมาบ้าง และไม่เคยทำวิจัยเลยหลังจากเป็นอาจารย์ในมหาวิทยาลัยควรที่จะได้รับการสนับสนุนและส่งเสริมเช่นเดียวกับประเภทแรก

(๓) ผู้ที่เคยทำวิจัยมาพอสมควร แต่ต้องยกระดับขีดความสามารถหรือทักษะในด้านระเบียบวิธีวิจัยขั้นสูง ควรจัดให้มีโครงการฝึกอบรมระเบียบวิธีการวิจัยในหัวข้อเฉพาะ เพื่อเพิ่มทักษะเฉพาะด้านโดยตรง และให้การสนับสนุนเช่นเดียวกับอาจารย์ ๓ ประเภทแรก โดยมีความคาดหวังทางด้านผลงานวิจัยที่มีคุณภาพมากกว่า

(๔) ผู้ที่มีความรู้และทักษะอย่างมากในการทำวิจัยที่ไม่จำเป็นต้องพึ่งพาอาศัยงบประมาณหรือค่าใช้จ่ายใดจากสถาบันอุดมศึกษาที่ตนสังกัดอยู่ มหาวิทยาลัยก็ควรให้การสนับสนุนในด้านการอำนวยความสะดวก และสถานที่และอุปกรณ์ที่จำเป็นต่อการทำวิจัย มีกฎเกณฑ์ระเบียบต่าง ๆ ที่ไม่ก่อให้เกิดการเอารัดเอาเปรียบกัน แต่สนับสนุนกึ่งอภุการการทำวิจัย

(๕) ผู้ที่สามารถหาทุนวิจัยมาสนับสนุนการวิจัยของคณาจารย์ในสายวิชาการของตน ซึ่งมีอยู่น้อยมากในสถาบันอุดมศึกษาแต่ละแห่ง แต่ไม่ใช่ไม่มีเลย มหาวิทยาลัยในประเทศที่พัฒนาแล้ว เช่น สหรัฐ อังกฤษ ฝรั่งเศส และออสเตรเลีย ต่างให้ความสำคัญแก่อาจารย์ดังกล่าวไม่เพียงแต่จะสนับสนุนสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ยังยกย่องให้เกียรติแก่อาจารย์ประเภทดังกล่าวนี้ และส่งเสริมให้มีความก้าวหน้าและความรับผิดชอบมากขึ้นในแต่ละปี

การสร้างบรรยากาศทางวิชาการ

สิ่งที่สำคัญ คือ การสร้างบรรยากาศทางวิชาการโดยวิธีการต่าง ๆ เช่น จัดให้มีการสัมมนาผลงานวิจัยประจำปี สนับสนุนการไปประชุมเพื่อเสนอผลงานวิจัยต่อที่ประชุมต่างประเทศ สนับสนุนการตีพิมพ์บทความลงในวารสารวิชาการต่างประเทศที่เป็นที่ยอมรับกันในวงการวิชาการนั้น ๆ ตลอดจนการประกวดบทความวิจัยในแต่ละสาขาวิชาการ สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้สามารถจัดเป็นโครงการหรือกิจกรรมที่เป็นรูปธรรม เป็นส่วนหนึ่งของแผนการพัฒนาอาจารย์ในมหาวิทยาลัยของรัฐได้

ในยุคสมัยของการแข่งขันและความร่วมมือนานาชาติ จำเป็นอย่างยิ่งที่สถาบันอุดมศึกษาทุกแห่งควรจัดให้มีกิจกรรมความร่วมมือทางด้านวิชาการเพื่อการแลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์ และการรับการถ่ายทอดความรู้และเทคโนโลยีของกระบวนการศึกษาจากนักวิชาการของประเทศที่พัฒนาแล้ว คณาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษาจึงควรได้รับการเปิดหูเปิดตา

และได้รับรู้กระบวนการใหม่ทางการเรียนการสอน และการพัฒนาองค์ความรู้ด้วยการศึกษาดูงานต่างประเทศที่มีจุดมุ่งหมายโดยเฉพาะ และด้วยการจัดทำโครงการทางการศึกษา และการพัฒนาองค์ความรู้ด้วยการทำวิจัยร่วมกับนักวิชาการต่างประเทศ

ความร่วมมือกับสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

สิ่งที่สำคัญและไม่ควรมองข้ามไป คือ ความร่วมมือกันระหว่างนักวิชาการไทยและสถาบันอุดมศึกษาไทยด้วยกัน เป็นสิ่งสมควรได้รับการส่งเสริมก่อนที่จะร่วมมือกับนักวิชาการและสถาบันอุดมศึกษาต่างประเทศ เราต้องช่วยกันพัฒนาอาจารย์และสถาบันอุดมศึกษาไทย ช่วยกันเสริมสร้างสถาบันอุดมศึกษาไทยให้ทัดเทียมสถาบันอุดมศึกษาของประเทศที่เจริญก้าวหน้าทางด้านวิชาการ

ทั้งหมดที่กล่าวมาแล้วข้างต้นจะเกิดขึ้นได้ในสถาบันอุดมศึกษาแต่ละแห่ง ขึ้นอยู่กับความร่วมมือและความสามัคคีธรรมในกลุ่มคณาจารย์และนักวิชาการของสถาบันอุดมศึกษานั้นในการจัดทำแผน โครงการ และกิจกรรม เพื่อพัฒนาอาจารย์ให้มีศักยภาพ ประสิทธิภาพในด้านการถ่ายทอด และการพัฒนาองค์ความรู้ หากแผน โครงการ และกิจกรรม จัดขึ้นอย่างมีระบบมีรายละเอียดในด้านวัตถุประสงค์ ผลลัพธ์ และงบประมาณค่าใช้จ่ายที่สมเหตุสมผล เชื่อมั่นว่าผู้บริหารของสถาบันอุดมศึกษาแต่ละแห่งหากไม่มีมิเจฉนาทิจิจะเห็นชอบด้วยและให้การสนับสนุนเต็มที่

ความสำเร็จของการพัฒนาอาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐอยู่ที่ผู้บริหารคณาจารย์ นักวิชาการ และข้าราชการสาย ข. และ ค. ในการผนึ่กกำลังจัดทำแผน โครงการ และกิจกรรม ด้วยการเปิดใจให้กว้าง เปิดตัวดูโลกภายนอก และเปิดระบบยอมรับการเปลี่ยนแปลงไม่ยึดมั่นอยู่กับแนวคิดเดิม ๆ ชีวิตเดิม ๆ และระบบเดิมของการเป็นอาจารย์ในมหาวิทยาลัยของรัฐ

ภาคผนวก

- พระราชบัญญัติวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา พ.ศ. ๒๕๑๘
- พระราชบัญญัติเปลี่ยนชื่อวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษาเป็นสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล พ.ศ. ๒๕๓๒
- พระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๓๔ (เฉพาะมาตราที่เกี่ยวข้องกับบทเฉพาะกาล)
- พระราชบัญญัติโอนกิจการบริหารบางส่วนของกรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ไปเป็นของวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. ๒๕๒๐
 - ▲ ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ ที่ออกตามความในข้อ ๒๓ แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๑๖ ลงวันที่ ๒๙ กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๕
 - ▲ ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ ที่ออกตามความในมาตรา ๒๕ แห่งพระราชบัญญัติปรับปรุง กระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๓๔
 - ▲ ประกาศกระทรวงศึกษา ที่ออกตามความในมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล พ.ศ. ๒๕๑๘

พระราชบัญญัติ
วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา
พ.ศ. ๒๕๑๘^๑

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.
ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๑๘
เป็นปีที่ ๓๐ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรจัดตั้งวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา
จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและ
ยินยอมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่รัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติวิทยาลัยเทคโนโลยี
และอาชีวศึกษา พ.ศ. ๒๕๑๘”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราช
กิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

“วิทยาลัย” หมายความว่า วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา

“สภาวิทยาลัย” หมายความว่า สภาวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

หมวด ๑
บททั่วไป

มาตรา ๕ ให้วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษาเป็นสถาบันการศึกษาและการวิจัย
มีวัตถุประสงค์ที่จะผลิตครูอาชีวศึกษาระดับปริญญาตรี ให้การศึกษาทางด้านวิชาชีพทั้งระดับต่ำกว่า

^๑ สืบค้นพระราชบัญญัติต่าง ๆ ได้ทางระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาที่
<http://www.kridika.go.th>

^๒ รก.๒๕๑๘/๔๘/๑พ/๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๑๘

ปริญญา ระดับปริญญาตรี และประกาศนียบัตรชั้นสูง ทำการวิจัยส่งเสริมการศึกษาทางด้านวิชาชีพ และให้บริการทางวิชาการแก่สังคม

ให้วิทยาลัยเป็นนิติบุคคล มีฐานะเป็นกรมในกระทรวงศึกษาธิการ

มาตรา ๖ วิทยาลัยอาจแบ่งส่วนราชการดังนี้

(๑) สำนักงานอธิการบดี

(๒) คณะ

และอาจให้มีสถาบันเพื่อการวิจัยและสำนักเพื่อส่งเสริมวิชาการและทดสอบเป็นส่วนราชการในวิทยาลัยอีกได้

สำนักงานอธิการบดีอาจแบ่งส่วนราชการเป็นกองและแผนก

คณะอาจแบ่งส่วนราชการเป็นสำนักงานเลขานุการและภาควิชา

สถาบันเพื่อการวิจัยและสำนักเพื่อส่งเสริมวิชาการและทดสอบ อาจมีสำนักงานเลขานุการได้

สำนักงานเลขานุการอาจแบ่งส่วนราชการเป็นแผนก

มาตรา ๗ การจัดให้มีและแบ่งส่วนราชการตามมาตรา ๖ ให้ทำเป็นประกาศ

กระทรวงศึกษาธิการ โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๘ ภายใต้วัตถุประสงค์ตามมาตรา ๕ วิทยาลัยจะรับสถาบันการศึกษาวิชาชีพหรือสถาบันวิชาการชั้นสูงอื่นเข้าสมทบในวิทยาลัยก็ได้ หรือรับเข้าร่วมในรูปของคณะก็ได้ และมีอำนาจให้ปริญญาตรี อนุปริญญา หรือประกาศนียบัตรชั้นใดชั้นหนึ่งแก่ผู้สำเร็จการศึกษาจากสถาบันการศึกษาวิชาชีพหรือสถาบันวิชาการชั้นสูงนั้น ๆ ได้

วิทยาลัยมีอำนาจที่จะสั่งให้สถาบันการศึกษาวิชาชีพหรือสถาบันวิชาการชั้นสูงที่รับเข้าสมทบตามวรรคหนึ่ง พ้นจากการสมทบในวิทยาลัยเมื่อใดก็ได้

การรับเข้าสมทบหรือการรับเข้าร่วมหรือการเลิกสมทบตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสอง ให้ทำเป็นประกาศกระทรวงศึกษาธิการโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

การควบคุมสถาบันการศึกษาวิชาชีพหรือสถาบันวิชาการชั้นสูงที่รับเข้าสมทบในวิทยาลัยนั้น ให้เป็นไปตามข้อบังคับที่สภาวิทยาลัยกำหนด

มาตรา ๙ นอกจากเงินที่กำหนดไว้ในงบประมาณแผ่นดินวิทยาลัยอาจมีรายได้ดังนี้

(๑) เงินผลประโยชน์และค่าธรรมเนียมต่าง ๆ ของวิทยาลัย

(๒) ทรัพย์สินซึ่งมีผู้ให้แก่วิทยาลัย

รายได้ของวิทยาลัยไม่เป็นรายได้ที่จะต้องนำส่งกระทรวงการคลัง ตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ แต่วิทยาลัยต้องแสดงรายรับรายจ่ายโดยเปิดเผยตามระบบอันถูกต้องการของบัญชี

มาตรา ๑๐ บรรดาทรัพย์สินของวิทยาลัยจะต้องจัดการเพื่อประโยชน์และตามวัตถุประสงค์ของวิทยาลัย

ทรัพย์สินซึ่งมีผู้ให้แก่วิทยาลัย จะต้องจัดการตามเงื่อนไขข้อบังคับและวัตถุประสงค์
ซึ่งผู้ให้กำหนดไว้

หมวด ๒ การดำเนินงาน

มาตรา ๑๑ ให้มีสภาวิทยาลัยประกอบด้วย

(๑) นายกสภาวิทยาลัย ได้แก่ ปลัดกระทรวงศึกษาธิการโดยตำแหน่ง

(๒) อุปนายกสภาวิทยาลัย ได้แก่ อธิบดีกรมอาชีวศึกษาและอธิบดีกรมศิลปากร โดย
ตำแหน่ง

(๓) กรรมการสภาวิทยาลัยโดยตำแหน่ง ได้แก่ อธิการบดี รองอธิการบดี และคณบดี

(๔) กรรมการสภาวิทยาลัย ซึ่งจะได้เลือกตั้งจากคณาจารย์ประจำจำนวนไม่เกินหกคน

(๕) กรรมการสภาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งจะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ

แต่งตั้งจากบุคคลภายนอกโดยคำแนะนำของสภาวิทยาลัยตาม (๑) (๒) (๓) และ (๔) มีจำนวนไม่เกิน
หกคน

ให้หัวหน้าสำนักงานอธิการบดีเป็นกรรมการและเลขานุการสภาวิทยาลัยโดย
ตำแหน่ง

มาตรา ๑๒ การเลือกตั้งกรรมการสภาวิทยาลัยตามมาตรา ๑๑ (๔) ให้บรรดา
คณาจารย์ประจำเป็นผู้ลงคะแนนเลือกตั้ง

หลักเกณฑ์และวิธีการเลือกตั้งกรรมการสภาวิทยาลัยตามวรรคหนึ่ง ให้กำหนดเป็น
ข้อบังคับของสภาวิทยาลัย

มาตรา ๑๓ ให้กรรมการสภาวิทยาลัยตามมาตรา ๑๑ (๔) ดำรงตำแหน่งหนึ่งปี ซึ่ง
อาจได้รับเลือกตั้งใหม่อีกก็ได้ แต่จะดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกินสองปีมิได้

มาตรา ๑๔ ให้กรรมการสภาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิดำรงตำแหน่งสองปี ซึ่งจะทรง
พระกรุณาโปรดเกล้า ฯ แต่งตั้งใหม่อีกก็ได้

ในกรณีที่กรรมการสภาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระและได้ทรง
พระกรุณาโปรดเกล้า ฯ แต่งตั้งผู้ดำรงตำแหน่งแทนแล้ว หรือในกรณีที่ทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ
แต่งตั้งกรรมการสภาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิเพิ่มขึ้นในระหว่างที่กรรมการซึ่งแต่งตั้งไว้แล้วยังมีวาระอยู่
ในตำแหน่ง ให้ผู้ได้รับแต่งตั้งนั้นอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการสภาวิทยาลัยซึ่ง
ได้แต่งตั้งไว้แล้ว

มาตรา ๑๕ สภาวิทยาลัยมีอำนาจและหน้าที่ควบคุมดูแลกิจการทั่วไปของวิทยาลัย
และมีอำนาจและหน้าที่ดังนี้

- (๑) ออกข้อบังคับและวางระเบียบของวิทยาลัยตลอดจนกำหนดคุณสมบัติและพื้นความรู้ของผู้มีสิทธิเข้าศึกษาในวิทยาลัย
- (๒) อนุมัติหลักสูตรต่าง ๆ ของวิทยาลัย
- (๓) หาวิธีการให้กิจการของวิทยาลัยเจริญยิ่งขึ้น
- (๔) อนุมัติการให้ปริญญาตรี ประกาศนียบัตรชั้นสูง อนุปริญญา และประกาศนียบัตร
- (๕) พิจารณาให้ความเห็นอันเกี่ยวกับการศึกษาทางเทคโนโลยีและวิทยาศาสตร์และการอาชีวศึกษาตามที่ส่วนราชการต่าง ๆ หรือ
- (๖) พิจารณาการจัดตั้ง ยุบรวม และเลิก คณะ สถาบันเพื่อการวิจัย สำนักเพื่อส่งเสริมวิชาการและทดสอบ และภาควิชา
- (๗) พิจารณารับสถาบันการศึกษาวิชาชีพหรือสถาบันวิชาการชั้นสูงเข้าสมทบหรือรับเข้าร่วมเป็นคณะในวิทยาลัย หรือพิจารณาให้สถาบันการศึกษาวิชาชีพหรือสถาบันวิชาการชั้นสูงที่รับเข้าสมทบพ้นจากการสมทบในวิทยาลัย
- (๘) พิจารณาการแต่งตั้งและถอดถอนอธิการบดี รองอธิการบดี คณบดี รองคณบดี ผู้อำนวยการสถาบัน รองผู้อำนวยการสถาบัน ผู้อำนวยการสำนัก รองผู้อำนวยการสำนัก หัวหน้าภาควิชา ศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์
- (๙) วางระเบียบเกี่ยวกับการจัดทำและการพิจารณางบประมาณ การเงินและทรัพย์สินของวิทยาลัย

มาตรา ๑๖ ให้นายกสภาวิทยาลัยเป็นผู้เรียกประชุมสภาวิทยาลัย

ถ้ากรรมการสภาวิทยาลัยตั้งแต่เจ็ดคนขึ้นไปร้องขอให้สภาวิทยาลัยประชุมเพื่อกิจการอย่างใดอย่างหนึ่ง ให้นายกสภาวิทยาลัยเรียกประชุมสภาวิทยาลัย

ในการประชุมต้องมีกรรมการสภาวิทยาลัยมาประชุมอย่างน้อยก็หนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม

ให้นายกสภาวิทยาลัยเป็นประธานในที่ประชุม ในกรณีที่นายกสภาวิทยาลัยไม่อาจมาประชุมได้ ให้อุปนายกสภาวิทยาลัยคนหนึ่งเป็นประธาน ในกรณีที่นายกสภาวิทยาลัยและอุปนายกสภาวิทยาลัยไม่อาจมาประชุมได้ ให้ที่ประชุมเลือกกรรมการสภาวิทยาลัยคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

มาตรา ๑๗ การลงมติให้ถือคะแนนเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้ามีคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๑๘ ให้มีอธิการบดีคนหนึ่งเป็นผู้บังคับบัญชารับผิดชอบในการบริหารงานของวิทยาลัย และจะให้มียรองอธิการบดีคนหนึ่งหรือหลายคนก็ได้ เพื่อทำหน้าที่และรับผิดชอบตามที่อธิการบดีจะมอบหมาย

อธิการบดีนั้น จะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ แต่งตั้งโดยคำแนะนำของสภาวิทยาลัย และให้ดำรงตำแหน่งสี่ปี ซึ่งจะทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ แต่งตั้งใหม่อีกก็ได้ แต่จะดำรง

ตำแหน่งเกินสองวาระติดต่อกันมิได้ การถอดถอนอธิการบดีก่อนครบวาระ ต้องนำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ถอดถอน

รองอธิการบดีนั้นให้สภาวิทยาลัยแต่งตั้งโดยคำแนะนำของอธิการบดีจากคณาจารย์ประจำ และให้ดำรงตำแหน่งชั่วคราวระยะเวลาที่อธิการบดีนั้นดำรงตำแหน่งอยู่ เว้นแต่จะได้มีการถอดถอนในระยะเวลาดังกล่าว

มาตรา ๑๙ อธิการบดีและรองอธิการบดีต้องมีคุณสมบัติดังนี้

(๑) ได้ปริญญาเอกหรือเทียบเท่าจากมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่งสภาวิทยาลัยรับรอง และได้ทำการสอนหรือบริหารงานทางด้านวิชาการมาแล้วไม่น้อยกว่าสามปีในวิทยาลัยหรือในมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่งสภาวิทยาลัยรับรอง หรือเคยดำรงตำแหน่งกรรมการสภาวิทยาลัยมาแล้วไม่น้อยกว่าสองปี หรือ

(๒) ได้ปริญญาตรีจากวิทยาลัย หรือได้ปริญญาหรือเทียบเท่าจากมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่งสภาวิทยาลัยรับรอง และได้ทำการสอนหรือบริหารงานทางด้านวิชาการมาแล้วไม่น้อยกว่าหกปีในวิทยาลัยหรือในมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาซึ่งสภาวิทยาลัยรับรอง หรือเคยดำรงตำแหน่งกรรมการสภาวิทยาลัยมาแล้วไม่น้อยกว่าสี่ปี

มาตรา ๒๐ ในกรณีที่อธิการบดีไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รองอธิการบดีเป็นผู้รักษาการแทน ถ้ามีรองอธิการบดีหลายคน ให้รองอธิการบดี ที่อธิการบดีมอบหมายเป็นผู้รักษาการแทน ถ้าอธิการบดีไม่ได้มอบหมาย ให้รองอธิการบดี ที่มีอาวุโสเป็นผู้รักษาการแทน

ในกรณีที่ไม่มีรองอธิการบดีหรือรองอธิการบดีไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้สภาวิทยาลัยกำหนดให้กรรมการสภาวิทยาลัยโดยตำแหน่งคนใดคนหนึ่งเป็นผู้รักษาการแทนอธิการบดี

มาตรา ๒๑ เพื่อประโยชน์ในการบังคับบัญชา ให้ถือว่าอธิการบดีเป็นอธิบดีและรองอธิการบดีเป็นรองอธิบดี ทั้งนี้ ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนและกฎหมายอื่น

มาตรา ๒๒ ในคณะหนึ่งให้มีคณบดีคนหนึ่งเป็นผู้บังคับบัญชารับผิดชอบในงานของคณะ จะมีรองคณบดีคนหนึ่งหรือหลายคนก็ได้ เพื่อทำหน้าที่และรับผิดชอบตามที่คณบดีจะมอบหมาย

ถ้ามีการแบ่งภาควิชา ให้มีหัวหน้าภาควิชาเป็นผู้บังคับบัญชารับผิดชอบในงานของภาควิชา

คณบดี รองคณบดี และหัวหน้าภาควิชา ให้แต่งตั้งจากคณาจารย์ประจำของวิทยาลัย และให้ดำรงตำแหน่งสี่ปี ซึ่งอาจได้รับแต่งตั้งใหม่ก็ได้ แต่จะดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกินแปดปีมิได้

มาตรา ๒๓ ในสถาบันเพื่อการวิจัยและสำนักเพื่อส่งเสริมวิชาการและทดสอบ ให้มีผู้อำนวยการเป็นผู้บังคับบัญชารับผิดชอบ และจะมีรองผู้อำนวยการคนหนึ่งหรือหลายคนก็ได้เพื่อทำหน้าที่และรับผิดชอบตามที่ผู้อำนวยการจะมอบหมาย

ผู้อำนวยการและรองผู้อำนวยการ ให้แต่งตั้งจากคณาจารย์ประจำของวิทยาลัยและให้ดำรงตำแหน่งสี่ปี ซึ่งอาจได้รับแต่งตั้งใหม่ก็ได้ แต่จะดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกินแปดปีมิได้

มาตรา ๒๔ ในแต่ละคณะ สถาบันเพื่อการวิจัยและสำนักเพื่อส่งเสริมวิชาการและทดสอบ ให้มีคณะกรรมการประจำขึ้นคณะหนึ่งประกอบด้วยคณบดี หรือผู้อำนวยการเป็นประธาน กรรมการ รองคณบดีหรือรองผู้อำนวยการและหัวหน้าภาควิชา ถ้ามี เป็นกรรมการ ถ้าไม่มีการแบ่งภาควิชาหรือมีไม่ถึงสี่ภาควิชา ให้สภาวิทยาลัยแต่งตั้งคณาจารย์ประจำในคณะ หรือส่วนราชการนั้น ๆ แล้วแต่กรณี เป็นกรรมการเพิ่มเติมให้ได้จำนวนสี่คน

ให้คณะกรรมการตามวรรคหนึ่งแต่งตั้งผู้ใดผู้หนึ่งเป็นเลขานุการ กรรมการซึ่งสภาวิทยาลัยแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งสี่ปี ซึ่งอาจได้รับแต่งตั้งใหม่อีกได้

มาตรา ๒๕ คณะกรรมการประจำตามมาตรา ๒๔ มีอำนาจและหน้าที่ดังนี้

(๑) วางระเบียบของคณะหรือส่วนราชการนั้น ๆ ด้วยความเห็นชอบของสภาวิทยาลัย

(๒) พิจารณากำหนดหลักสูตรและรายละเอียดเกี่ยวกับหลักสูตร เพื่อเสนอต่อสภาวิทยาลัย

(๓) จัดการวัดผลการศึกษา

(๔) รับผิดชอบและให้ความเห็นแก่คณบดีหรือผู้อำนวยการ

มาตรา ๒๖ ในการประชุมคณะกรรมการประจำตามมาตรา ๒๔ ให้นำมาตรา ๑๖ และมาตรา ๑๗ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๒๗ คณาจารย์ในวิทยาลัยมีดังนี้

(๑) ศาสตราจารย์ ซึ่งอาจเป็นศาสตราจารย์ประจำหรือศาสตราจารย์พิเศษ

(๒) รองศาสตราจารย์

(๓) ผู้ช่วยศาสตราจารย์

(๔) อาจารย์ ซึ่งอาจเป็นอาจารย์ประจำหรืออาจารย์พิเศษ

(๕) ครูปฏิบัติการ

มาตรา ๒๘ ศาสตราจารย์พิเศษนั้น จะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ แต่งตั้งจากผู้ซึ่งมิได้เป็นข้าราชการครูของวิทยาลัย

มาตรา ๒๙ ศาสตราจารย์ประจำซึ่งพ้นตำแหน่งไปโดยไม่มีความผิด ให้เป็นศาสตราจารย์เกียรติคุณ

มาตรา ๓๐ ศาสตราจารย์ต้องมีคุณวุฒิดังนี้

(๑) ได้ปริญญาเอกหรือเทียบเท่าในสาขาวิชาที่มีการสอนในวิทยาลัยจากมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่งสภาวิทยาลัยรับรอง และได้ทำการสอนมาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปีในวิทยาลัยหรือในมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่งสภาวิทยาลัยรับรอง และได้ทำการวิจัยถึงขั้นที่สภาวิทยาลัยเห็นว่าได้ผลดี

(๒) ได้ปริญญาโทหรือเทียบเท่าในสาขาวิชาที่มีการสอนในวิทยาลัยจากมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่งสภาวิทยาลัยรับรอง และได้ทำการสอนมาแล้วไม่น้อยกว่า

(๓) ได้ปริญญาตรีจากวิทยาลัย หรือได้ปริญญาตรีหรือเทียบเท่าในสาขาวิชาที่มีการสอนในวิทยาลัยจากมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่งสภาวิทยาลัยรับรอง และได้ทำการสอนมาแล้วไม่น้อยกว่าเจ็ดปีในวิทยาลัยหรือในมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่งสภาวิทยาลัยรับรอง หรือ

(๔) มีความชำนาญในสาขาวิชาที่มีการสอนในวิทยาลัยและได้ทำการสอน และวิจัย หรือมีผลงานดีเด่นในสาขาวิชาดังกล่าวมาแล้วไม่น้อยกว่าสิบปีถึงขั้นที่สภาวิทยาลัยเห็นว่าได้ผลดี

มาตรา ๓๓ อาจารย์ประจำต้องมีคุณสมบัติได้ปริญญาตรีจากวิทยาลัยหรือได้ปริญญาตรีหรือเทียบเท่าจากมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่งสภาวิทยาลัยรับรอง หรือเป็นผู้มีความชำนาญในสาขาวิชาที่มีการสอนในวิทยาลัย

อาจารย์พิเศษนั้น อธิการบดีจะได้แต่งตั้งขึ้นแต่ละปีการศึกษาตามคำแนะนำของ คณบดีหรือผู้อำนวยการ แล้วแต่กรณี จากบุคคลซึ่งมีคุณสมบัติเช่นเดียวกับอาจารย์ประจำ

ครูปฏิบัติการต้องมีคุณสมบัติได้ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงหรือเทียบเท่าจาก สถานศึกษาระดับอุดมศึกษาซึ่งสภาวิทยาลัยรับรอง หรือเป็นผู้มีความชำนาญในสาขาวิชาที่มีการสอนในวิทยาลัย

หมวด ๓

ปริญญาและเครื่องหมายวิทยฐานะ

มาตรา ๓๔ วิทยาลัยมีอำนาจให้ปริญญาตรีในสาขาวิชาที่มีการสอนในวิทยาลัย ปริญญาในสาขาวิชาใดจะเรียกชื่ออย่างไร จะใช้อักษรย่อสำหรับปริญญาในสาขาวิชานั้นอย่างไร และจะระบุชื่อวิชาเอกในวงเล็บต่อท้ายอย่างไร ให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา

มาตรา ๓๕ สภาวิทยาลัยอาจออกข้อบังคับให้ผู้สำเร็จการศึกษาชั้นปริญญาตรี ได้รับปริญญาเกียรตินิยมอันดับหนึ่ง หรือปริญญาเกียรตินิยมอันดับสองได้

มาตรา ๓๖ สภาวิทยาลัยอาจออกข้อบังคับกำหนดให้มีอนุปริญญาหรือประกาศนียบัตรได้ดังนี้

(๑) ประกาศนียบัตรชั้นสูง ออกให้แก่ผู้สำเร็จการศึกษาในสาขาวิชาใด ภายหลังจากที่ได้รับปริญญาแล้ว

(๒) อนุปริญญาหรือประกาศนียบัตร ออกให้แก่ผู้สำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรในสาขาวิชาใดที่ยังไม่ถึงชั้นปริญญาตรี

(๓) ประกาศนียบัตร ออกให้แก่ผู้สำเร็จการศึกษาเฉพาะวิชา

มาตรา ๓๗ วิทยาลัยมีอำนาจให้ปริญญาเกิตติมศักดิ์แก่บุคคลซึ่งวิทยาลัยเห็นวาทรงคุณวุฒิสมควรแก่ปริญญานั้น แต่จะให้ปริญญาดังกล่าวแก่บุคคลซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในกรรมการสภาวิทยาลัยในวาระนั้นไม่ได้

มาตรา ๓๘ วิทยาลัยจะจัดให้มีครูวิทยฐานะและเข็มวิทยฐานะเป็นเครื่องหมายแสดงวิทยฐานะของผู้ได้ปริญญา ประกาศนียบัตรชั้นสูง อนุปริญญา และประกาศนียบัตรก็ได้

การกำหนดลักษณะ ชนิด ประเภท และส่วนประกอบของครูวิทยฐานะและเข็มวิทยฐานะให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา

ครูวิทยฐานะและเข็มวิทยฐานะ จะใช้ในโอกาสใด โดยมีเงื่อนไขอย่างไร ให้เป็นไปตามที่สภาวิทยาลัยกำหนด

มาตรา ๓๙ สภาวิทยาลัยอาจออกข้อบังคับเกี่ยวกับเครื่องแบบ เครื่องหมาย หรือเครื่องแต่งกายนักศึกษาได้ โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

หมวด ๔ บทกำหนดโทษ

มาตรา ๔๐ ผู้ใดใช้ครูวิทยฐานะ เข็มวิทยฐานะ เครื่องแบบ เครื่องหมาย หรือเครื่องแต่งกายนักศึกษาของวิทยาลัย โดยไม่มีสิทธิที่จะใช้ หรือแสดงด้วยประการใด ๆ ว่าตนมีปริญญา ประกาศนียบัตรชั้นสูง อนุปริญญา หรือประกาศนียบัตรของวิทยาลัย โดยที่ตนไม่มี ถ้าได้กระทำเพื่อให้บุคคลอื่นเชื่อว่าตนมีสิทธิที่จะใช้หรือมีวิทยฐานะเช่นนั้น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๔๑ ในระหว่างที่ยังมิได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งอธิการบดีและกรรมการสภาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ ให้สภาวิทยาลัยประกอบด้วย ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ เป็นนายกสภาวิทยาลัย อธิบดีกรมอาชีวศึกษาและอธิบดีกรมศิลปากรเป็นกรรมการสภาวิทยาลัยโดยตำแหน่ง และให้รองอธิบดีกรมอาชีวศึกษา ฝ่ายวิชาการเป็นเลขาธิการสภาวิทยาลัย

มาตรา ๔๒ บรรดาผู้ที่ได้รับประกาศนียบัตรครูเทคนิคชั้นสูง และประกาศนียบัตรเทคนิคชั้นสูง ของสถาบันการศึกษาวิชาชีพที่สังกัดกรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งมีหลักสูตรการศึกษาที่สภาวิทยาลัยรับรองว่าเทียบเท่าหลักสูตรของวิทยาลัยก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้มีศักดิ์และสิทธิเท่ากับผู้ที่ได้รับปริญญาตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ
สัญญา ธรรมศักดิ์
นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากการศึกษาทางด้านอาชีพ ได้เจริญก้าวหน้าและขยายตัวมากขึ้น ทั้งในกรุงเทพมหานครและในต่างจังหวัด สมควรจัดตั้งวิทยาลัยเทคโนโลยีอาชีวศึกษาเพื่อผลิตครูอาชีวศึกษาระดับปริญญา และรับนักเรียนอาชีวศึกษาที่มีความรู้ความสามารถถึงระดับอันควรให้มีโอกาสศึกษาต่อทั้งระดับต่ำกว่าปริญญาและระดับปริญญา และเพื่อทำการวิจัยส่งเสริมการศึกษาทางด้านวิชาชีพ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้ขึ้น

**พระราชบัญญัติเปลี่ยนชื่อวิทยาลัยเทคโนโลยีและ
อาชีวศึกษาเป็นสถาบันเทคโนโลยีสยามมงคล**

พ.ศ. ๒๕๓๒

พระราชบัญญัติ
เปลี่ยนชื่อวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา
เป็นสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล
พ.ศ. ๒๕๓๒^๑

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๓ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๓๒

เป็นปีที่ ๔๔ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่าโดยที่เป็นการสมควรเปลี่ยนชื่อวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษาเป็นสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลจึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติเปลี่ยนชื่อวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา เป็นสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล พ.ศ. ๒๕๓๒”

มาตรา ๒^๔ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้เปลี่ยนชื่อวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา ซึ่งจัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา พ.ศ. ๒๕๑๘ เป็นสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล

ให้เปลี่ยนชื่อพระราชบัญญัติวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษาพ.ศ. ๒๕๑๘ เป็นพระราชบัญญัติสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล พ.ศ. ๒๕๑๘

ให้เปลี่ยนคำว่า “วิทยาลัย” และ “สภาวิทยาลัย” ในพระราชบัญญัติวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา พ.ศ. ๒๕๑๘ เป็น “สถาบัน” และ “สภาสถาบัน” ตามลำดับทุกแห่ง

มาตรา ๔ บทบัญญัติของกฎหมายใดที่ใช้คำว่า วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา ให้ใช้คำว่า สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล แทนบรรดาระเบียบ ข้อบังคับ และประกาศใด ๆ ที่อ้างถึงวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา ให้หมายถึงสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

^๑ สืบค้นพระราชบัญญัติต่าง ๆ ได้ทางระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาที่ <http://www.kridika.go.th>

^๔ รก.๒๕๓๒/๑๓๒/๙พ/๑๘ สิงหาคม ๒๕๓๒

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอกชาติชาย ชุณหะวัณ

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งจัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา พ.ศ. ๒๕๑๘ ได้รับพระราชทานชื่อจากพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชว่า “สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล” เพื่อความเป็นสิริมงคลแก่นักศึกษาและคณาจารย์ รวมทั้งเพื่อประโยชน์ในการดำเนินกิจการของวิทยาลัย จึงสมควรเปลี่ยนชื่อ “วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา” เป็น “สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล” และเปลี่ยนชื่อ “พระราชบัญญัติวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา พ.ศ. ๒๕๑๘” เป็น “พระราชบัญญัติสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล พ.ศ. ๒๕๑๘” พร้อมทั้งแก้ไขเพิ่มเติมถ้อยคำในบทกฎหมายต่าง ๆ ให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนชื่อซึ่งได้มาจากการพระราชทานนามดังกล่าวข้างต้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

พระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม

พ.ศ. ๒๕๓๔

(เฉพาะมาตราที่เกี่ยวข้องกับบทเฉพาะกาล)

พระราชบัญญัติ

ปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม

พ.ศ. ๒๕๓๔

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๗ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๓๔

เป็นปีที่ ๔๖ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๓๔”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิก

- (๑) ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๑๖ ลงวันที่ ๒๙ กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๕
- (๒) ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๑๙ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๑๕
- (๓) พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๑๖ ลงวันที่ ๒๙ กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๕ พ.ศ. ๒๕๑๖ พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๑๖ ลงวันที่ ๒๙ กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๕ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๑๗ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๑๗ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๑๗ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๑๗ (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๑๗ (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๑๗ (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๑๗ (ฉบับที่ ๙) พ.ศ. ๒๕๑๗ (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๑๗ (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๑๗ (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๕๑๗ (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๑๗ (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๑๗ (ฉบับที่ ๑๕) พ.ศ. ๒๕๑๗ (ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ. ๒๕๑๗ (ฉบับที่ ๑๗) พ.ศ. ๒๕๑๗ (ฉบับที่ ๑๘) พ.ศ. ๒๕๑๗ (ฉบับที่ ๑๙) พ.ศ. ๒๕๑๗ (ฉบับที่ ๒๐) พ.ศ. ๒๕๑๗ (ฉบับที่ ๒๑) พ.ศ. ๒๕๑๗ (ฉบับที่ ๒๒) พ.ศ. ๒๕๑๗ (ฉบับที่ ๒๓) พ.ศ. ๒๕๑๗ (ฉบับที่ ๒๔) พ.ศ. ๒๕๑๗ (ฉบับที่ ๒๕) พ.ศ. ๒๕๑๗ (ฉบับที่ ๒๖) พ.ศ. ๒๕๑๗ (ฉบับที่ ๒๗) พ.ศ. ๒๕๑๗ (ฉบับที่ ๒๘) พ.ศ. ๒๕๑๗ (ฉบับที่ ๒๙) พ.ศ. ๒๕๑๗ (ฉบับที่ ๓๐)

พ.ศ. ๒๕๓๒ (ฉบับที่ ๓๑) พ.ศ. ๒๕๓๓ (ฉบับที่ ๓๒) พ.ศ. ๒๕๓๓ และ (ฉบับที่ ๓๓) พ.ศ. ๒๕๓๓
(๔) ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๑ ลงวันที่ ๘ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๒๐
(๕) ประกาศคณะรักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติ ฉบับที่ ๔๗ เรื่องการแก้ไข
เพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๑๖ ลงวันที่ ๒๙ กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๕ ลงวันที่ ๒๘
กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๓๔

หมวด ๑๑

กระทรวงศึกษาธิการ

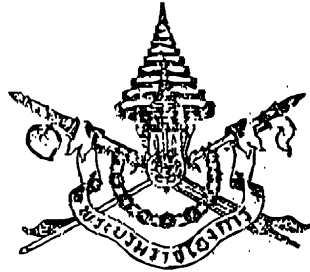
มาตรา ๒๔ กระทรวงศึกษาธิการมีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการศึกษา การศาสนา และการ
วัฒนธรรม

มาตรา ๒๖ กระทรวงศึกษาธิการมีส่วนราชการดังต่อไปนี้

- (๑) สำนักงานเลขาธิการรัฐมนตรี
- (๒) สำนักงานปลัดกระทรวง
- (๓) กรมการฝึกหัดครู
- (๔) กรมการศาสนา
- (๕) กรมการศึกษานอกโรงเรียน
- (๖) กรมพลศึกษา
- (๗) กรมวิชาการ
- (๘) กรมศิลปากร
- (๙) กรมสามัญศึกษา
- (๑๐) กรมอาชีวศึกษา
- (๑๑) สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล
- (๑๒) สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ
- (๑๓) สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน
- (๑๔) สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครู
- (๑๕) สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ

**พระราชบัญญัติโอนกิจการบริหารบางส่วนของ
กรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ไปเป็นของ
วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา
กระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. ๒๕๒๐**

ฉบับพิเศษ หน้า ๑๘
เล่ม ๕๔ ตอนที่ ๑๗ ราชกิจจานุเบกษา ๕ มีนาคม ๒๕๒๐

พระราชบัญญัติ

โอนกิจการบริหารบางส่วนของกรมอาชีวศึกษา
กระทรวงศึกษาธิการ ไปเป็นของวิทยาลัยเทคโนโลยี
และอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ

พ.ศ. ๒๕๒๐

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๒๐

เป็นปีที่ ๓๒ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มี
พระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรโอนอำนาจหน้าที่ กิจการ ทรัพย์สิน
หนี้ ข้าราชการ ลูกจ้าง และเงินงบประมาณของกรมอาชีวศึกษา

ฉบับพิเศษ หน้า ๑๘

เล่ม ๘๔ ตอนที่ ๑๖ ราชกิจจานุเบกษา ๘ มีนาคม ๒๕๒๐

กระทรวงศึกษาธิการ เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับสถานศึกษาสังกัด
กรมอาชีวศึกษาที่รวมเข้ากับวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา
ตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ ไปเป็นของวิทยาลัยเทคโนโลยี
และอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้
โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน
ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติโอน
กิจการบริหารบางส่วนของกรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ
ไปเป็นของวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษา
ธิการ พ.ศ. ๒๕๒๐”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวัน
ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้โอนบรรดาอำนาจหน้าที่ของกรมอาชีวศึกษา
กระทรวงศึกษาธิการ ในส่วนที่เกี่ยวกับราชการของสถานศึกษา
ดังต่อไปนี้ ไปเป็นอำนาจหน้าที่ของวิทยาลัยเทคโนโลยีและ
อาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ

(๑) โรงเรียนเกษตรกรรมลำปาง

(๒) โรงเรียนเพาะช่าง

ฉบับพิเศษ หน้า ๒๐

เล่ม ๘๔ ตอนที่ ๑๗ ราชกิจจานุเบกษา ๘ มีนาคม ๒๕๒๐

- (๓) วิทยาลัยเกษตรกรรมกาฬสินธุ์
- (๔) วิทยาลัยเกษตรกรรมจันทบุรี
- (๕) วิทยาลัยเกษตรกรรมนครศรีธรรมราช
- (๖) วิทยาลัยเกษตรกรรมน่าน
- (๗) วิทยาลัยเกษตรกรรมบางพระ
- (๘) วิทยาลัยเกษตรกรรมปทุมธานี
- (๙) วิทยาลัยเกษตรกรรมพระนครศรีอยุธยา
- (๑๐) วิทยาลัยเกษตรกรรมพิษณุโลก
- (๑๑) วิทยาลัยเกษตรกรรมสุรินทร์
- (๑๒) วิทยาลัยครูอาชีพศึกษา
- (๑๓) วิทยาลัยจักรพงษ์ภูวนารถ
- (๑๔) วิทยาลัยช่างกลพระนครเหนือ
- (๑๕) วิทยาลัยชุมชนพระเขตอุดมศักดิ์
- (๑๖) วิทยาลัยโชติเวช
- (๑๗) วิทยาลัยเทคนิคกรุงเทพ ฯ
- (๑๘) วิทยาลัยเทคนิคขอนแก่น
- (๑๙) วิทยาลัยเทคนิคตาก
- (๒๐) วิทยาลัยเทคนิคถนนหน่ว
- (๒๑) วิทยาลัยเทคนิคภาคตะวันออกเฉียง-
เหนือ จังหวัดนครราชสีมา

ฉบับพิเศษ หน้า ๒๑

เล่ม ๘๔ ตอนที่ ๑๗ ราชกิจจานุเบกษา ๕ มีนาคม ๒๕๒๐

- (๒๒) วิทยาลัยเทคนิคภาคใต้ จังหวัดสงขลา
- (๒๓) วิทยาลัยเทคนิคภาคพายัพ จังหวัด
เชียงใหม่
- (๒๔) วิทยาลัยปทุมธานี
- (๒๕) วิทยาลัยพัฒนวิชาการพระนคร
- (๒๖) วิทยาลัยพัฒนวิชาการพระนครศรีอยุธยา
- (๒๗) วิทยาลัยอาชีวศึกษาพระนครใต้
- (๒๘) วิทยาลัยอุเทนถวาย

มาตรา ๔ ให้โอนบรรดากิจการ ทรัพย์สิน หนี้ ข้าราชการ ลูกจ้าง และเงินงบประมาณของกรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวข้องกับราชการของสถานศึกษาดังกล่าว ในมาตรา ๓ ไปเป็นของวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการรักษาการ ตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

ธานินทร์ กรวีวิเชียร

นายกรัฐมนตรี

ฉบับพิเศษ หน้า ๒๒

เล่ม ๕๔ ตอนที่ ๑๒ ราชกิจจานุเบกษา ๕ มีนาคม ๒๕๒๐

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่ได้มีกฎหมายจัดตั้งวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษาขึ้น มีฐานะเป็นกรมในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ มีหน้าที่รับผิดชอบในฐานะสถานการศึกษาและวิจัย โดยมีวัตถุประสงค์ที่จะผลิตครูอาชีวศึกษาระดับปริญญาตรี ให้การศึกษาทางด้านวิชาชีพทั้งระดับต่ำกว่าปริญญา ระดับปริญญาตรี และประกาศนียบัตรชั้นสูง ทำการวิจัยส่งเสริมการศึกษาทางด้านวิชาชีพและให้บริการทางวิชาการแก่สังคม เพื่อให้การดำเนินงานของวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา เป็นไปตามวัตถุประสงค์ดังกล่าว กระทรวงศึกษาธิการจึงได้ออกประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง ให้รวมสถานศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษาเข้ากับวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา ลงวันที่ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๑๕ ลงวันที่ ๒ เมษายน ๒๕๑๕ และลงวันที่ ๗ พฤษภาคม ๒๕๑๕ รวม ๔ ฉบับ ให้รวมสถานศึกษาในสังกัดกรมอาชีวศึกษา จำนวน ๒๘ แห่ง เข้ากับวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา สมควรโอนอำนาจหน้าที่ กิจการ ทรัพย์สิน หนี้ ข้าราชการ ลูกจ้าง และเงินงบประมาณของสถานศึกษาทั้ง ๒๘ แห่ง ดังกล่าว ไปเป็นของวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

**ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ
ที่ออกตามความในข้อ ๒๓
แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๑๖
ลงวันที่ ๒๙ กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๕**

ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ
เรื่อง การเปลี่ยนชื่อสถานศึกษาและจัดตั้งเป็นวิทยาเขต

ด้วยวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา ได้รับโอนกิจการบริหารของสถานศึกษา จำนวน ๒๔ แห่ง จากกรมอาชีวศึกษา ตามพระราชบัญญัติโอนกิจการ บริหาร บางส่วนของกรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ไปเป็นของ วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา พ.ศ. ๒๕๒๐ เพื่อปรับการบริหารงานและการดำเนินงาน ของสถานศึกษาดังกล่าวให้เข้าระบบ จึงเห็นควรให้เปลี่ยนชื่อสถานศึกษาทุกแห่ง และจัดตั้งเป็นวิทยาเขตต่อไป

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๒๓ แห่งประกาศของคณะปฏิวัติฉบับที่ ๒๑๖ ลงวันที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๑๕ และโดยความเห็นชอบของสภาวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา จึงให้เปลี่ยนชื่อสถานศึกษาทั้ง ๒๔ แห่ง และจัดตั้งเป็น วิทยาเขตสังกัดวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา ดังนี้

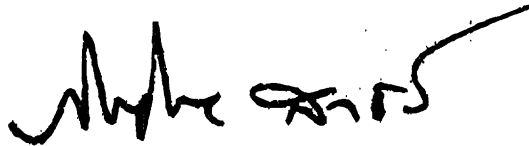
ที่	ชื่อสถานศึกษา	ชื่อวิทยาเขต
๑	วิทยาลัยเทคนิคกรุงเทพฯ	วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ

ที่	ชื่อสถานศึกษา	ชื่อวิทยาเขต
๒	วิทยาลัยเทคนิคภาคใต้ จังหวัดสงขลา	วิทยาเขตเทคนิคภาคใต้
๓	วิทยาลัยเทคนิคภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จังหวัดนครราชสีมา	วิทยาเขตเทคนิคภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
๔	วิทยาลัยเทคนิคภาคพายัพ จังหวัดเชียงใหม่	วิทยาเขตเทคนิคภาคพายัพ
๕	วิทยาลัยเทคนิคขอนแก่น	วิทยาเขตเทคนิคขอนแก่น
๖	วิทยาลัยเทคนิคตาก	วิทยาเขตเทคนิคตาก
๗	วิทยาลัยช่างกลพระนครเหนือ	วิทยาเขตพระนครเหนือ
๘	วิทยาลัยอุเทนถวาย	วิทยาเขตอุเทนถวาย
๙	วิทยาลัยเทคนิคนนทบุรี	วิทยาเขตเทคนิคนนทบุรี
๑๐	วิทยาลัยครูอาชีวศึกษา	วิทยาเขตเทเวศร์
๑๑	วิทยาลัยเกษตรกรรมบางพระ จังหวัดชลบุรี	วิทยาเขตเกษตรบางพระ
๑๒	วิทยาลัยเกษตรกรรมสุรินทร์	วิทยาเขตเกษตรสุรินทร์
๑๓	วิทยาลัยเกษตรกรรมพระนครศรีอยุธยา	วิทยาเขตเกษตรพระนครศรีอยุธยา
๑๔	วิทยาลัยเกษตรกรรมนครศรีธรรมราช	วิทยาเขตเกษตรนครศรีธรรมราช
๑๕	วิทยาลัยเกษตรกรรมปทุมธานี	วิทยาเขตเกษตรปทุมธานี
๑๖	วิทยาลัยเกษตรกรรมกาฬสินธุ์	วิทยาเขตเกษตรกาฬสินธุ์
๑๗	วิทยาลัยเกษตรกรรมน่าน	วิทยาเขตเกษตรน่าน

ที่	ชื่อสถานศึกษาเดิม	ชื่อวิทยาเขต
๑๘	วิทยาลัยเกษตรกรรมพิษณุโลก	วิทยาเขตเกษตรพิษณุโลก
๑๙	วิทยาลัยเกษตรกรรมจันทบุรี	วิทยาเขตเกษตรจันทบุรี
๒๐	โรงเรียนเกษตรกรรมลำปาง	วิทยาเขตเกษตรลำปาง
๒๑	วิทยาลัยพณิชยการพระนคร	วิทยาเขตพณิชยการพระนคร
๒๒	วิทยาลัยพณิชยการพระนครศรีอยุธยา	วิทยาเขตพณิชยการพระนครศรีอยุธยา
๒๓	วิทยาลัยบพิตรพิมุข	วิทยาเขตบพิตรพิมุข
๒๔	วิทยาลัยจักรพงษ์ภูวนารถ	วิทยาเขตจักรพงษ์ภูวนารถ
๒๕	วิทยาลัยชุมพร เขตอุดมศักดิ์	วิทยาเขตชุมพร เขตอุดมศักดิ์
๒๖	วิทยาลัยอาชีวศึกษาพระนครใต้	วิทยาเขตพระนครใต้
๒๗	วิทยาลัยโชติเวช	วิทยาเขตโชติเวช
๒๘	โรงเรียนเพาะช่าง	วิทยาเขตเพาะช่าง

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้ เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๒๐

(นายบุญใหญ่ สาธิต)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ

ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ

เรื่อง การปรับปรุงการบริหารงานของวิทยาเขตบพิตรพิมุขให้เป็นสองวิทยาเขต

กษัตริย์สภาวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษาได้พิจารณาเห็นว่า การที่วิทยาเขตบพิตรพิมุข สังกัดกองงานวิทยาเขต วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา ซึ่งเป็นวิทยาเขตเดียวแต่มีที่ตั้งของวิทยาเขตแยกกันอยู่ 2 แห่ง คือ ที่แขวงจักรวรรดิ เขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร แห่งหนึ่ง และที่แขวงทุ่งมหาเมฆ เขตยานนาวา กรุงเทพมหานคร อีกแห่งหนึ่ง เป็นเหตุให้การบริหารงานตั้งในคานาวิชาการ และบุคลากร ไม่สะดวกและต้องทวิเท่าที่ควร สภาวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา ในการประชุมครั้งที่ 1/2526 เมื่อวันที่ 15 เมษายน 2526 จึงได้มีมติเห็นสมควรปรับปรุงการบริหารงานของวิทยาเขตบพิตรพิมุข ให้เป็น 2 วิทยาเขต โดยมีผู้อำนวยการรับผิดชอบตำแหน่งงานของแต่ละวิทยาเขต ทั้งนี้ เพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปด้วยความเรียบร้อยยกย่องด้วยดี จึงกระทรวงศึกษาธิการได้พิจารณาแล้ว เห็นชอบด้วย

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในข้อ 25 แห่งประกาศของคณะปฏิวัติฉบับที่ 216 ลงวันที่ 29 กันยายน 2515 จึงให้ตั้งวิทยาเขตบพิตรพิมุขเป็น 2 วิทยาเขต คือ

1. วิทยาเขตที่ตั้งอยู่ที่แขวงจักรวรรดิ เป็น "วิทยาเขตบพิตรพิมุข จักรวรรดิ"
2. วิทยาเขตที่ตั้งอยู่ที่แขวงทุ่งมหาเมฆ เป็น "วิทยาเขตบพิตรพิมุข มหาเมฆ"

ให้วิทยาเขตตามประกาศนี้ สังกัดกองงานวิทยาเขต วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ 1 สิงหาคม 2526 เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ 25 สิงหาคม 2526

(นายขุนทอง กุณิวเกื้อน)
รัฐมนตรีช่วยว่าการ ศึกษาราชการแทน
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ

ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ

เรื่อง การเปลี่ยนแปลงวิทยาเขตในสังกัดของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล

ด้วยกระทรวงศึกษาธิการพิจารณาเห็นว่าวิทยาเขตและเทคโนโลยีสมัยใหม่ ได้เจริญก้าวหน้าและพัฒนาไปเป็นอันมาก ประกอบกับความจำเป็นในด้านการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศไทย เป็นเหตุให้สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล จำเป็นต้องปรับการเรียนการสอนของวิทยาเขตในสังกัดบางวิทยาเขตให้สอดคล้องกับแนวโน้มของวิวัฒนาการและความต้องการดังกล่าว จึงเห็นสมควรให้เปลี่ยนแปลงวิทยาเขตในสังกัดของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลเสียใหม่เป็นบางแห่ง เพื่อให้สอดคล้องกับการจัดการศึกษาตามความเป็นจริง เพื่อสื่อความหมายให้เป็นที่รับรู้ และเข้าใจในบทบาทหน้าที่ของวิทยาเขตนั้น ๆ โดยอัตรากำลัง

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๕๖ แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๑๖ ลงวันที่ ๒๙ กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๕ และสภาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ได้ให้ความเห็นชอบแล้ว จึงให้เปลี่ยนแปลงวิทยาเขตในสังกัดของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ดังกล่าวแล้ว ดังต่อไปนี้ คือ

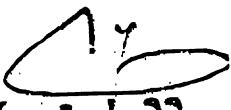
๑. วิทยาเขตที่โอนชื่อเดิมไว้ มีดังนี้

- ๑.๑ วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ
- ๑.๒ วิทยาเขตพระนครเหนือ
- ๑.๓ วิทยาเขตคูแวนถวาย
- ๑.๔ วิทยาเขตเทเวศร์
- ๑.๕ วิทยาเขตพัฒนบริหารพระนคร
- ๑.๖ วิทยาเขตพัฒนวิเทศวิมุข จักรวรรดิ
- ๑.๗ วิทยาเขตพัฒนวิเทศวิมุข มหาเมฆ
- ๑.๘ วิทยาเขตจักรพงษ์ภูวนารถ
- ๑.๙ วิทยาเขตพระนครใต้
- ๑.๑๐ วิทยาเขตโชติเวช
- ๑.๑๑ วิทยาเขตเพาะช่าง
- ๑.๑๒ วิทยาเขตสมุทร เขตอุตสาหกรรม

2. วิทยาเขตที่ใหม่เปลี่ยนแปลงใหม่ มีดังนี้

2.1	วิทยาเขตเทคนิคภาคใต้	เปลี่ยนแปลงเป็น	วิทยาเขตภาคใต้
2.2	วิทยาเขตเทคนิคภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	เปลี่ยนแปลงเป็น	วิทยาเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
2.3	วิทยาเขตเทคนิคภาคพายัพ	เปลี่ยนแปลงเป็น	วิทยาเขตภาคพายัพ
2.4	วิทยาเขตเทคนิคขอนแก่น	เปลี่ยนแปลงเป็น	วิทยาเขตขอนแก่น
2.5	วิทยาเขตเทคนิคตาก	เปลี่ยนแปลงเป็น	วิทยาเขตตาก
2.6	วิทยาเขตเทคนิคหนองบัว	เปลี่ยนแปลงเป็น	วิทยาเขตหนองบัว
2.7	วิทยาเขตเกษตรบางพระ	เปลี่ยนแปลงเป็น	วิทยาเขตบางพระ
2.8	วิทยาเขตเกษตรสุรินทร์	เปลี่ยนแปลงเป็น	วิทยาเขตสุรินทร์
2.9	วิทยาเขตเกษตรพระนครศรีอยุธยา	เปลี่ยนแปลงเป็น	วิทยาเขตพระนครศรีอยุธยา หันตรา
2.10	วิทยาเขตเกษตรนครศรีธรรมราช	เปลี่ยนแปลงเป็น	วิทยาเขตนครศรีธรรมราช
2.11	วิทยาเขตเกษตรปทุมธานี	เปลี่ยนแปลงเป็น	วิทยาเขตปทุมธานี
2.12	วิทยาเขตเกษตรกาฬสินธุ์	เปลี่ยนแปลงเป็น	วิทยาเขตกาฬสินธุ์
2.13	วิทยาเขตเกษตรน่าน	เปลี่ยนแปลงเป็น	วิทยาเขตน่าน
2.14	วิทยาเขตเกษตรพิษณุโลก	เปลี่ยนแปลงเป็น	วิทยาเขตพิษณุโลก
2.15	วิทยาเขตเกษตรจันทบุรี	เปลี่ยนแปลงเป็น	วิทยาเขตจันทบุรี
2.16	วิทยาเขตเกษตรลำปาง	เปลี่ยนแปลงเป็น	วิทยาเขตลำปาง
2.17	วิทยาเขตเกษตรการพระนครศรีอยุธยา	เปลี่ยนแปลงเป็น	วิทยาเขตพระนครศรีอยุธยา วาสุกรี

ประกาศ ณ วันที่ 13 ตุลาคม พ.ศ. 2532

(นายใหม่ สุรินทกุล)
รัฐมนตรีช่วยว่าการฯ รัฐมนตรีว่าการแผน
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ

ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ

เรื่อง การจัดตั้งวิทยาเขตวังไกลกังวล สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล

เนื่องในมหามงคลดิถีที่ 21 ตุลาคม พุทธศักราช 2533 อันเป็นศุภดิถีที่สมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนี ทรงเจริญพระชนมายุ 90 พรรษา กระทรวงศึกษาธิการน้อมเกล้าฯ รำลึกในพระมหากรุณาธิคุณที่ทรงมีต่อพสกนิกรชาวไทยเป็นล้นพ้น เพื่อเป็นการเฉลิมพระเกียรติในมหากิจกาลนี้ กระทรวงศึกษาธิการจึงเห็นควรจัดตั้ง “วิทยาเขตวังไกลกังวล” ขึ้นที่ อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เพื่อเป็นราชานุสรณ์สนองพระราชเจตนาที่ทรงมีต่อการศึกษาของเยาวชนไทยตลอดมา

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในข้อ 23 แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 216 ลงวันที่ 29 กันยายน พ.ศ. 2515 กระทรวงศึกษาธิการจึงให้จัดตั้งวิทยาเขตวังไกลกังวล โดยให้วิทยาเขตตามประกาศนี้ สังกัดกองงานวิทยาเขต สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล

วิทยาเขตวังไกลกังวลแห่งนี้จะขยายการศึกษาวิชาชีพพระคัมภีร์ระดับสูงให้ประชาชนในส่วนภูมิภาคได้มีโอกาสพัฒนาความรู้ ความคิด ในการดำรงชีพได้ดีขึ้น ทั้งเป็นการผลิตและพัฒนากำลังคนสำหรับรองรับการขยายตัวทางด้านเศรษฐกิจของพื้นที่ภาคใต้ ตาม โครงการพัฒนาชายฝั่งทะเลภาคใต้ของรัฐบาลซึ่งกำลังเร่งดำเนินการอยู่

ประกาศ ณ วันที่ 30 พฤษภาคม พ.ศ. 2533

ณเดชน์

(มานะ รัตนโกเศศ)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ

**ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ
ที่ออกตามความในมาตรา ๒๕
แห่งพระราชบัญญัติปรับปรุง กระทรวง ทบวง กรม
พ.ศ. ๒๕๓๔**

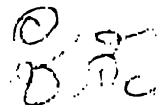
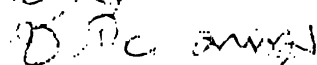
ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ
เรื่อง จัดตั้งวิทยาเขตสังกัดสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล

ด้วยกระทรวงศึกษาธิการ ได้มีนโยบายในการผลิตและพัฒนากำลังคนระดับต่ำกว่าปริญญาและระดับปริญญาในสาขาวิชาต่าง ๆ ทางด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี รวมทั้งด้านบริหารธุรกิจ ให้สอดคล้องกับการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และสามารถตอบสนองความต้องการกำลังคนทั้งภาครัฐและภาคเอกชนในท้องถิ่นและส่วนภูมิภาค นอกจากนี้ เพื่อเป็นการรองรับการขยายตัวทางด้านการพัฒนาเศรษฐกิจ อุตสาหกรรม การท่องเที่ยว การบริการ ธุรกิจ และอุตสาหกรรมในภาคต่าง ๆ ของประเทศที่กำลังขยายตัวในระยะยาว อีกทั้งเพื่อบริการทางวิชาการแก่ชุมชนในการให้คำปรึกษา จัดฝึกอบรมทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตและสิ่งแวดล้อมควบคู่ไปกับการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและศิลปวัฒนธรรมให้คงอยู่ และสืบต่อเป็นมรดกของท้องถิ่นและประเทศชาติตลอดไป

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 25 แห่งพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. 2534 จึงให้จัดตั้งวิทยาเขตสังกัดสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล จำนวน 5 แห่ง ดังนี้

1. วิทยาเขตเชียงใหม่ ที่อำเภอพาน จังหวัดเชียงใหม่
2. วิทยาเขตสกลนคร ที่อำเภอพังโคน จังหวัดสกลนคร
3. วิทยาเขตสุพรรณบุรี ที่อำเภอสามชูก จังหวัดสุพรรณบุรี
4. วิทยาเขตศาลายา ที่อำเภอนครไชยศรี จังหวัดนครปฐม
5. วิทยาเขตศรีวิชัย ที่อำเภอหนองผิม จังหวัดนครศรีธรรมราช

ประกาศ ณ วันที่ 26 กันยายน พ.ศ. 2538

(นายชิงชัย มงคลธรรม)

รัฐมนตรีช่วยว่าการฯ รักษาการแทน

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ

ประกาศกระทรวงศึกษา
ที่ออกตามความในมาตรา ๗
แห่งพระราชบัญญัติสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล
พ.ศ. ๒๕๑๘

ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ
เรื่อง การแบ่งส่วนราชการในสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล
พ.ศ. 2542

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 4 และมาตรา 7 แห่งพระราชบัญญัติ
สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล พ.ศ. 2518 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการออกประกาศไว้
ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ให้ยกเลิกประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง การแบ่งส่วนราชการใน
สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล พ.ศ. 2537

ข้อ 2 ให้แบ่งส่วนราชการในสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ดังนี้

- (1) สำนักงานอธิการบดี
- (2) คณะเกษตรศาสตร์นครศรีธรรมราช
- (3) คณะเกษตรศาสตร์บางพระ
- (4) คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
- (5) คณะคหกรรมศาสตร์
- (6) คณะนาฏศิลป์และดุริยางค์
- (7) คณะบริหารธุรกิจ
- (8) คณะวิทยาศาสตร์
- (9) คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการประมง
- (10) คณะวิศวกรรมศาสตร์
- (11) คณะวิศวกรรมและเทคโนโลยีการเกษตร
- (12) คณะศิลปกรรม
- (13) คณะศิลปศาสตร์
- (14) คณะศึกษาศาสตร์
- (15) สถาบันวิจัยและฝึกอบรมการเกษตรลำปาง

(16) สถาบันวิจัยและฝึกอบรมการเกษตรสกลนคร

(17) สำนักบริการทางวิชาการและทดสอบ

ข้อ 3 ให้แบ่งส่วนราชการในสำนักงานอธิการบดี ดังนี้

- (1) กองกลาง
- (2) กองคลัง
- (3) กองการเจ้าหน้าที่
- (4) กองงานวิทยาเขต
- (5) กองบริการ
- (6) กองแผนงาน

ข้อ 4 ให้แบ่งส่วนราชการในคณะเกษตรศาสตร์นครศรีธรรมราช ดังนี้

- (1) สำนักงานเลขานุการ
- (2) ภาควิชาเกษตรกลวิธาน
- (3) ภาควิชาเกษตรศึกษา
- (4) ภาควิชาประมง
- (5) ภาควิชาพืชศาสตร์
- (6) ภาควิชาเศรษฐศาสตร์และธุรกิจเกษตร
- (7) ภาควิชาสัตวศาสตร์
- (8) ภาควิชาส่งเสริมการเกษตร
- (9) ภาควิชาอุตสาหกรรมเกษตร

ข้อ 5 ให้แบ่งส่วนราชการในคณะเกษตรศาสตร์บางพระ ดังนี้

- (1) สำนักงานเลขานุการ
- (2) ภาควิชาเกษตรกลวิธาน
- (3) ภาควิชาเกษตรศึกษา
- (4) ภาควิชาพืชศาสตร์
- (5) ภาควิชาเศรษฐศาสตร์และธุรกิจเกษตร
- (6) ภาควิชาสัตวศาสตร์

ข้อ 6 ให้แบ่งส่วนราชการในคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม ดังนี้

- (1) สำนักงานเลขานุการ
- (2) ภาควิชาครุศาสตร์คอมพิวเตอร์
- (3) ภาควิชาครุศาสตร์เครื่องกล
- (4) ภาควิชาครุศาสตร์ไฟฟ้า
- (5) ภาควิชาครุศาสตร์โยธา
- (6) ภาควิชาครุศาสตร์อิเล็กทรอนิกส์และโทรคมนาคม
- (7) ภาควิชาครุศาสตร์อุตสาหกรรมสิ่งแวดล้อม
- (8) ภาควิชาครุศาสตร์อุตสาหกรรม
- (9) ภาควิชาเทคนิคศึกษา

ข้อ 7 ให้แบ่งส่วนราชการในคณะคหกรรมศาสตร์ ดังนี้

- (1) สำนักงานเลขานุการ
- (2) ภาควิชาครอบครัวศึกษา
- (3) ภาควิชาคหกรรมศาสตร์ศึกษา
- (4) ภาควิชาผ้าและเครื่องแต่งกาย
- (5) ภาควิชาอาหารและโภชนาการ

ข้อ 8 ให้แบ่งส่วนราชการในคณะนาฏศิลป์และดุริยางค์ ดังนี้

- (1) สำนักงานเลขานุการ
- (2) ภาควิชาการแสดง
- (3) ภาควิชาดุริยางค์
- (4) ภาควิชานาฏศิลป์
- (5) ภาควิชานาฏศิลป์และดุริยางค์ศึกษา

ข้อ 9 ให้แบ่งส่วนราชการในคณะบริหารธุรกิจ ดังนี้

- (1) สำนักงานเลขานุการ
- (2) ภาควิชาการตลาด
- (3) ภาควิชาการบริหารสำนักงาน

- (4) ภาควิชาการบัญชี
- (5) ภาควิชาการประมวลข้อมูล
- (6) ภาควิชาธุรกิจศึกษาและสัมพันธ์

ข้อ 10 ให้แบ่งส่วนราชการในคณะวิทยาศาสตร์ ดังนี้

- (1) สำนักกณเลขานุการ
- (2) ภาควิชาคณิตศาสตร์
- (3) ภาควิชาเคมี
- (4) ภาควิชาจุลชีววิทยา
- (5) ภาควิชาชีววิทยา
- (6) ภาควิชาทรัพยากรศาสตร์
- (7) ภาควิชาธรณีวิทยา
- (8) ภาควิชาปิโตรเคมี
- (9) ภาควิชาฟิสิกส์
- (10) ภาควิชาวัสดุศาสตร์
- (11) ภาควิชาวิทยาการคอมพิวเตอร์
- (12) ภาควิชาวิทยาศาสตร์สิ่งแวดล้อม
- (13) ภาควิชาสถิติประยุกต์

ข้อ 11 ให้แบ่งส่วนราชการในคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการประมง

ดังนี้

- (1) สำนักกณเลขานุการ
- (2) ภาควิชาการจัดการประมง
- (3) ภาควิชาเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ
- (4) ภาควิชาวิทยาศาสตร์ทางทะเล
- (5) ภาควิชาวิศวกรรมประมง
- (6) ภาควิชาสัตววิทยา
- (7) ภาควิชาอุตสาหกรรมประมง

ข้อ 12 ให้แบ่งส่วนราชการในคณะวิศวกรรมศาสตร์ ดังนี้

- (1) สำนักงานเลขานุการ
- (2) ภาควิชาวิศวกรรมคอมพิวเตอร์
- (3) ภาควิชาวิศวกรรมเคมี
- (4) ภาควิชาวิศวกรรมเครื่องกล
- (5) ภาควิชาวิศวกรรมไฟฟ้า
- (6) ภาควิชาวิศวกรรมโยธา
- (7) ภาควิชาวิศวกรรมวัสดุและโลหะการ
- (8) ภาควิชาวิศวกรรมสิ่งแวดล้อม
- (9) ภาควิชาวิศวกรรมอิเล็กทรอนิกส์และโทรคมนาคม
- (10) ภาควิชาวิศวกรรมอุตสาหกรรม

ข้อ 13 ให้แบ่งส่วนราชการในคณะวิศวกรรมและเทคโนโลยีการเกษตร

ดังนี้

- (1) สำนักงานเลขานุการ
- (2) ภาควิชาเทคโนโลยีหลังการเก็บเกี่ยวและแปรรูปภาพ
- (3) ภาควิชาวิศวกรรมเครื่องจักรกลเกษตร

ข้อ 14 ให้แบ่งส่วนราชการในคณะศิลปกรรม ดังนี้

- (1) สำนักงานเลขานุการ
- (2) ภาควิชาศิลปกรรม
- (3) ภาควิชาศิลปกรรมศึกษา
- (4) ภาควิชาศิลปประจำชาติ
- (5) ภาควิชาทัศนกรรม
- (6) ภาควิชาออกแบบศิลปประยุกต์

ข้อ 15 ให้แบ่งส่วนราชการในคณะศิลปศาสตร์ ดังนี้

- (1) สำนักงานเลขานุการ
- (2) ภาควิชาการท่องเที่ยวและการโรงแรม
- (3) ภาควิชาอินทนาการ
- (4) ภาควิชาบรรณารักษศาสตร์
- (5) ภาควิชาภาษาตะวันตก
- (6) ภาควิชาภาษาตะวันออก
- (7) ภาควิชามนุษยศาสตร์
- (8) ภาควิชาสังคมศาสตร์

ข้อ 16 ให้แบ่งส่วนราชการในคณะศึกษาศาสตร์ ดังนี้

- (1) สำนักงานเลขานุการ
- (2) ภาควิชาการแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษา
- (3) ภาควิชาการบริหารการศึกษา
- (4) ภาควิชาการศึกษาวิชาชีพเฉพาะ
- (5) ภาควิชาเทคโนโลยีการศึกษา
- (6) ภาควิชาพลศึกษาและอินทนาการ
- (7) ภาควิชาหลักสูตรและการสอน

ข้อ 17 ให้แบ่งส่วนราชการในสถาบันวิจัยและฝึกอบรมการเกษตรสกลนคร

ดังนี้

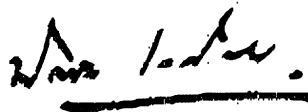
- (1) สำนักงานเลขานุการ
- (2) ฝ่ายนโยบายและสารสนเทศ
- (3) ฝ่ายฝึกอบรมและปฏิบัติการ
- (4) ฝ่ายวางแผนการวิจัยและพัฒนา

(๓๗)

ข้อ 18 ให้แบ่งส่วนราชการในสำนักบริการทางวิชาการและทดสอบ ดังนี้

- (1) สำนักงานเลขานุการ
- (2) ฝ่ายคอมพิวเตอร์
- (3) ฝ่ายตำราและอุปกรณ์การศึกษา
- (4) ฝ่ายทดสอบและประเมินผล
- (5) ฝ่ายระเบียบและสถิติ
- (6) ฝ่ายรับสมัครและลงทะเบียนเรียน

ประกาศ ณ วันที่ 16 เดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ. 2542.

(นายปัญญา เกสรทอง)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ